

"... pentru informații complete adresați-vă Directoratului
- ~~de~~ Plea ^{Plea} ~~univ~~ ^{pe deasupra} ~~univ~~ ^{numele} ~~de~~ ^{de} Plea ^{de} descrie ^{de} Directoratului.

R. R... Ce-o fi nusem nana? Bere, Bebe... ^{altre} O surta
 n' ^{alunec} ~~ca~~ ^{de} menşurelita n' unedă pe ~~grădina~~ ^{grădina} d'ou
 nipoate, o nedepută ^{de} iutură, Bebe daniel... La
 sease, nu, la sease fără n' s'fart. Cu un ufel
 de ces secleră, ~~El vine la~~ ^{El vine la} ~~bea~~ ^{bea} devoyze, la ~~sta~~ ^{sta}
 statua Paratrav, sease fix. Cimentofaf, apor
 d'cei ciuci rote de lei... Sar m' e Bebe, nu
 poate fi Be Be, Stanci e Regia Regatului,
 R. R., ~~M.~~ M. M. e, ... ~~sease~~ ^{sease} Domnissoa ofteaga,
 de se ridice, apucand carnetul cu note.

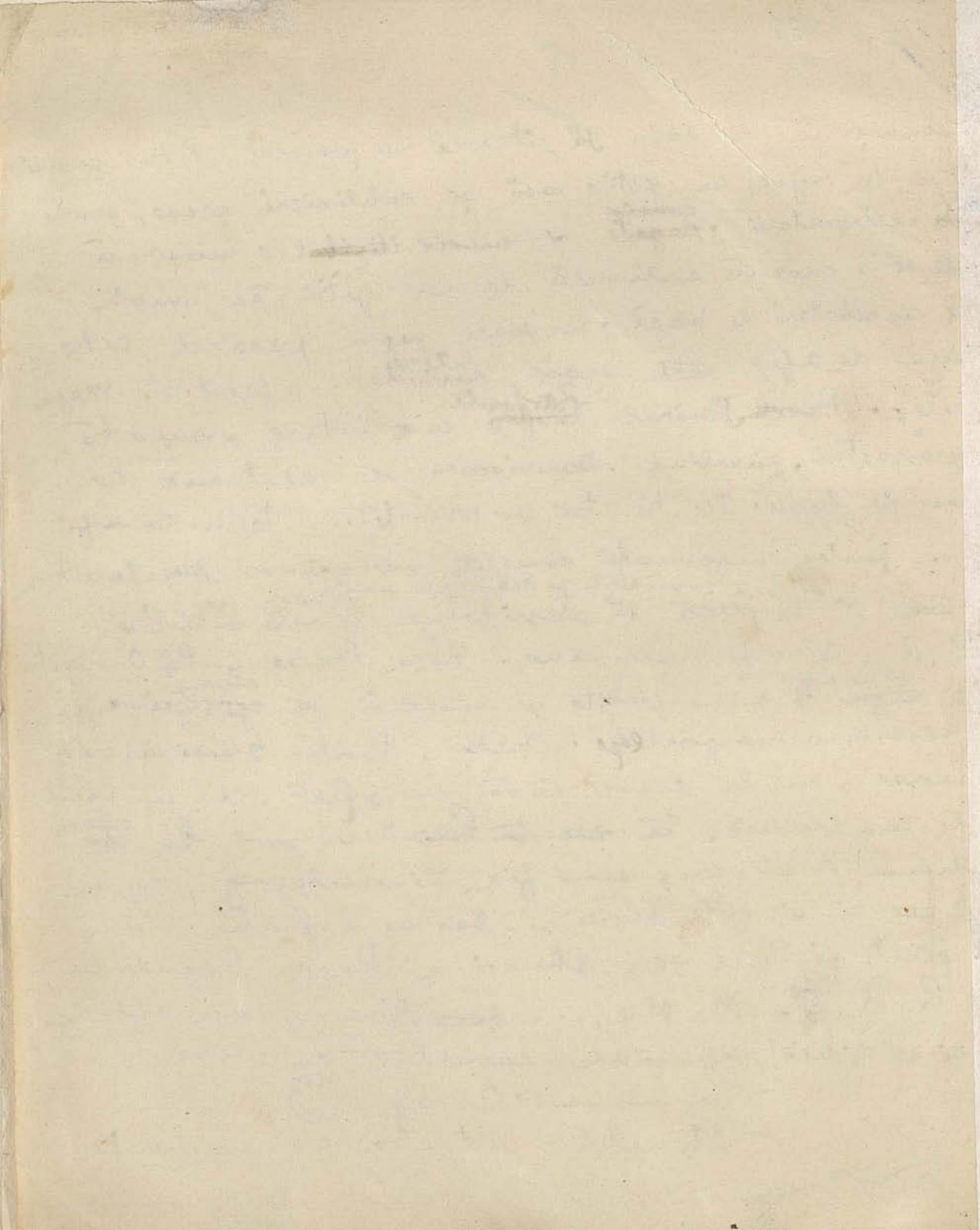
- Un moment te rog.

- Alți cetățeni? Intru în ea superman pe

A circular logo with the letters 'A', 'R', 'S', and 'R' arranged in a circle, and '-B-' in the center.

tena

Apr. 2/1990

- Nu, nu căzge nici o dată proiecte. Efectiv
Tipul... Desăde surprinsă de originalitatea tipului.

- Spune-mi te rog cât costă cursul
complet, seară luni..

- Întrebați pe d. secretar.

- Unde: i secretarul?

2

Domnișoara îl privea mirată. Un student bătrân
dan afectat. Pău crescut.

- Veniți cu mine.

Și arată ușa dintre birouri. El își lasă pălăria
pe un scaun cu jafet și intră alene.

- Domnul întreabă de ~~domnișoara~~

- Pe seară luni, ~~la~~ între timp repetiții

tanărul, ~~apropiindu-se~~ ^{calea de parohie} cu pași largi și lejer.

Domnișoara îl privește iar, jenată. Strănge din
umeri și se apropie de alalt birou. Tadărul
o privește amuzat, ignorând privirile secretarului.

- Să vi dau un proiect.

- Mulțumesc. Din urmă.

Și trece să și caute bugetarele.

- Aflați ~~tutur~~ condițiile și concurs
în paginile de două..

- Nu domnișoară, am întrebat de proiect.

- Oh! ovarial... ~~Și~~ facei secretarul
ridicând sprâncenele de supra lezilele
și laborându-l pripital ca și cum ar fi
ascuns o șagorie.

- Stenografie; ori numai ^{dictografie?} ~~mașina de scris~~

- Tot.

3

- Potam mii de lei lunar. O gră pe zi.
Excepție zile, duminicile și sâmbăturile
oficiile.

- Zecă mai etc. etc., ~~este~~ complete
Tânărul explicațiile raspunde de dom
dela birou.

Celaț el pînă cu o mirare ~~fără~~ prefacută.

- Mersi, mulțumesc tânărul scutur
capul.

Domnișoara se apropie de ușă. Regia Pepinării
a abscond, ce abscond... R.R. egal R.P. Din
serpet usor. A treia șezălaș ortăgi. Ce muzică.

Tânărul o bată pe umăr. Domnișoara ~~se dă~~
surprinsă.

- Stă sta vede mi-au pres
fărătașă: întrebă el silindul să o
privească fixă și sarecun ^{distrat} ~~în treacăt~~.

- Dar bine...

- Nu știu?.. Probabil că m-am lăsat
în sala de așteptare, dacă așa ^{de} murește acel coridor
trăgându-mi în cas...

- Dar!.. alarmă.

- Oh! murește ~~surprinsă~~! Am întrebă, credeam
că știu..

El deschise ușa coridor și o ladă să treacă.
Probabil că e în sala de așteptare, în coridor.

gândi el liniștit, și aceasta îl făcuse să zăbovească
iarăși. Zăbovea cu o naturalitate prodigioasă, înepuizabil
întâiul fruct al auto-educăției sociale pe care ~~se~~ ^{se}
schitase în ultimul an de Facultate, zăbonda
în lumină mai largă. Voi să numește pe de
dau în amănunțime așa și se reîntoarce la biroul
domnului cu ochelari și sprâncene mobile.

- În coridor, vorbe el cântărește,
buzunarele.

- Pardon?!

- Oh! nu, mă gândeam la un amic,
lămurii tinerele găsind răspunsul la căutăți; o
batistă hârtie, parfumată și păstrată
cu grijă în buzunarul lateral al hainei.

- Să știți că...?

- M-am gândit. Încep cursurile noastre.
Să vă dau numele meu? întrebă el apăsând
tutur pe ~~toată~~ ^{de celuloid} ~~cu coada~~
lăsa pe masă o foaie albă și scrisă rasplet. Spa
tutur pe foaia domnului, care privea toată
intimitatea această reperișă și-și agoniza atent
sprâncenele. Domnul și-și ~~era~~ ^{era} rădănilă. ~~atârnat~~

- Pavel Amic. Student. Secretar doctor
profesor consilier David Roman. Str. Văile
Alexandru, ... Probabil numărul 11, nu știu,
și zăbonda el. Aveți o carte de telefon pe aici?
Domnul îl privea cu o răsfățare de sfârșit,
agonizând.

- Nu face nimic. ~~El~~ Nu vă derogați. Vă
aduc eu mănușe mușcate.

- Dar vă asigur că sunteți sigur, roșu
demon secretar, vă asigur... Trebuie să completați
mai întâi un buletin și apoi să treceți la registrul
bun și apoi la casier. Cum se plătește autoturismul

- Oh! completați găsiți buletinul... Vă
aduc mănușe mușcate ^{apoi} ~~ștergi~~. Și așa evitam cu
~~gră~~ ziduri ~~zără~~ de olău, sunt sigur căli de cerb
pe acolo. Vanle Alexandru. & Danu regeu!.

Voi să plece, dar se întorc înapoi.

- Secretarul sunt eu. ~~The chief~~, ^{Roman} ~~David~~
& The chief, mpelegi dta; are vreo cinsprezece
tineri. Le săsești în cartă de vizită. El plătește cum
~~se~~ Adios!...

Parcursă gravit oala și încep să zămbesci de cum
sari dactilografia. ^{Luci} ~~Luci~~ concentrată și rapid.

- Tanta-mă te rog, o interzic el punându-
măna pe ameri.

"Certificându-se..." Domnișoara opri ostil manșua.

- Tanta-mă, zămbi el înapoi, Cine preferă
lecturile de steno-dactilografie?

- Sala diados! "Certificându-se de către
Direcția Economică..."

1 - ~~meșter~~ Multumesc. Adios!

El deschise ușa și-și căută cu ochi palână. O gară pe
scările cu zidurile și o oșeză cu geacă, reflectându-se

în sticlărea vitrinei. Dormitoare îl priveau dela
toate mesele, distrată și zădărnă. Nu dormea absent
dormitoru odaia cu un tuf de desare și coli de pânză.

- Poreculetă, te rog! a adăsat el
dormitoare în roz.

6

Dormitoarea și prezenta un alt tanc de lăptos.

- Fără aduse, cămuri ea.

- Perfect.

Tânărul și arăta pălăria cu o atenție reflexivă,
tezind și bonurile, despărțind cu palma ... , apoi
natuzindu-le la cap, neobosit.

- Noțiune, mânturise pasivul dormitor, cu
în roz celei care îl condusese. El creștea?

- Ce idee!... răse ea, privindu-l desprețuitor.

Tânărul pară în marea ~~ca~~ ~~biru~~ dezamăgit

Ștada se rotungește ^{lin}, apoi ~~se~~ se întinde verticală până
 în fața Fundației Carol? Nu e cald, diavol! Aprilie. Dar
 primăvara nu turbură, nu excită în anul acesta. Poni
 puțin. ~~Se obișnuiește~~ Biblioteca se găsește la
 capătul străzii, mănăstirească și academică, iar tramvaiele
 scurte parcurând curbă. Acolo e liniște și umbră, dar,
 printre cărți. Să intru de ~~Burden Medigen de, Prinacepsent,~~
~~Sharmann~~, nu? Dar allegorische Weltbild der heiligen
 Hildegard von Bingen, Hans Lieberkühn, nu? Se obișnuie
~~în~~ în cumpără cărți germane; sunt scumpe și nu se citesc
 nimeni. Și chief nu mea o cumpere; dă cetit rezerva.
 La ei, trebuie să fii în vârstă Alexandru. Statisticile
 rezerva fizelor de ieri, copia ~~capitolului~~ ^{marșului} III. Toate
 astea pentru chief...

Grădite pasul la umbră. Din caldă străzi privesc
 caștel de la Palat. Patru fără dovezilor, ~~peșce~~! Exact
~~un~~ ^o ~~ora~~ de Bibliotecă, dacă nu mă va pescui meun
 sicofant. ~~Un~~ dechide anevrie usa masivă a
 Bibliotecii. Și de fiecare dată, acciari senzație a
 adolescentului increment, prășind sfios treptele de
 marmură. Au trecut opt ani, zece ani, ~~doș~~
~~ani~~ ^{ani} ~~de~~ ^{ani} de acum. Colegii cu tunică întunecată,
 și ~~găsiți~~ ^{găsiți} ~~danul~~ ^{danul} vizită; se așteaptă să lătrăbale origine
 de permis. Purta ^{intolici} ~~cartă~~ la buzunarul ~~toti~~ de sus,
 gata să arate: Amicit C. Pavel, cursul superior, secția
 clasică, liceul Cantemir Vodă. Și semnătura ~~te~~ de
 încreștat făcut; Pavel Amicit, cu bară grasă pe
t, cu o mela largă a imitației. Numele și pronumele.

Anicet C. Pavel. Present. Ieși la tablă... Intr-o zi mă
vor chema altfel: d. Anicet. Și voi suna Paros, Pavel
întâi, numele meu întâi... Repetă întrebarea, Anicet, Bursuc
care ^{mă} învață geometria în spațiu. Uchelarii cu ține
negru, ochii răi și unezi; când râde se vede gura.
~~Pare că~~ ^{Tot} eu Toti au guri, și limbă și dinți. ~~Paros~~ ^{Toti}
râd și nimeni nu se ură că au guri atât de lung,
de adânci, fascinuând privirile. Bursucul și geometria
~~parosului~~. Repetă Anicet; ai înțeles sau n-ai înțeles?
Da, domnule. Când vorbește, clipește ochii și scuturând
umărul stâng - ^{car} el nu vede decât gura, ciudat de
insufletită, o vîetate adăpostită și net pe fața profesorului.
Nu mă prîi pe mine, boue, privește Tabla!... ~~Paros~~ ^{Ce}
doarce inutil într-degale, o scînteie și o injură, ~~bucătă~~ ^{sambure}
~~de călă~~ ^{paros} și manson de băntie ^{vede}. E atât de simplu,
e atât de simplu să coborî proiectia figurii - dar
~~parosul~~ ^{emisia} ~~metalo~~ bucală a profesorului, care se
dilată, se desprinde deschisă, autonomă, stăruie. Tutoare
iarăș capul și o privește fascinant cum joacă batzocariind
^{în} din glosa de piele. Nota e fața profesorului, bucur
tu spațiu, iar cealaltă e gura lui, și ei se sunt aici, cu
tabla neagră în dreapta mea și fereastră neagră. Și totu
o ar răsturnă dacă voi ~~delega~~ ^{șchi} problema și voi ~~de~~.
delega ecuația. Mă voi reîntoarce în fundul clasei,
în uchiuă bancă, unde Plarun aștește la chartreuse
de Parme, și atunci tabla neagră se fi în față iar
fereastră la dreapta. Minunat și neînteles. Tutoare
capul în toate părțile. Umbrelă în tîndei rătăcind
deasupra pupitelor, și castanul din fereastră.

Prezeste tabla boule! -- Da, doornule ...

Isi lasa patăria la vestez. Omul de serviciu îl salută cu un zambet.

- v'a cãntat o domnișoară, de Anchet, septuag.

- a lasat numele? ntreabă el zăre, o

coborau glasul, astfel ca s-a auzit ^{de} studentii caror
incuia sen'eta alaturi de el. ~~se pegasa sa~~
~~stata~~ - Nu, dar o stiti John, Asa a spus, ca o stiti

Orta - Probabil. multum de sume.

Părinte Zata, o întâlneste de câte ori vine la Biblioteca.
Masa e' în sala băii⁽¹⁾, alături de fereastra. Se pot
vedea și oameni de ochisori, argetar și jos, se
troacă, tranvaine. Oameni mici și negri, vînzător
de jurnale, ca să-lătuiești pe Cămin de o fi putând
citi acolo?

+ D. Mitre. Când
~~se~~ vinține d. Yerba!

- the moment, Densité. ^{cond} ~~permittive~~ d. Yerba.

- Esus, a venit la trei.

Multumesc pentru căd capul și se repede pe scări urcând
fata care-~~u~~ urcă răfându. și notele de curs. Astăzi
incep fascicula II, a dat Summegeu. Optzeci și trei de
pagini de note pentru o fascicula... dar e fascinant și
pea. Summegeu urcă gânditoare, elegant și imaculat.
Biblioteca și acum sunt toate arhivate.

Domnișoara Ecaterina Zoră, a fost aleasă prin unanimitate de către ^{toată} ~~călugăreșca~~ premiul Institutului de Lit. ~~pentru~~ lucrarea Elemente estetice în poezia nouă ... Ea se apropie tremurând de maestrul. Manuscrinul ^{are} ~~este~~ în mână profesorului. La apropiere. Emiție e purpură de invidie, iar cocozata rade rău. Iură un pas.

- multumesc, se desceafte ea în fala

usii deschise autentor de tinar. Patru fara zec, numai ~~de~~ unu, gati masa liberi. Pasese grabito catreala din fenum.

Se piseare piea frumoase si se coafeaza piea curat; probabil ~~este~~ studenta medicina. Pavel ~~haricet~~ se duce spre catechra bibliotecarului, privind curies toate uelle, si salutand priecolegi cu aciesor scuturare a capului, distanta ca o dnu vintura. Nu cetitor cu masca dca este de carti, maldar de foi, sub un dictionar uzat si cheama. ~~Resuferinta de stia~~ ^{neolitice sau d'grau}. Si face semn sa el va acceda dupa. ~~De~~ rames peles cetlor verase de cand a ~~se~~ ofarsit licenta. Co-o fe cetind acum? Preistorie, primitivii italieni sau poate Zentschrift fi der Neutester Wm.? Sau poate psihologie, ultimul lui Wein. De trei captamani articole ~~lui~~ au enverguet psihologia. Si pozeaza romzand pe Jung. Si anunta marea lui monografie asupra psihologiei educatiei.

Bibliotecarul a publicat ochii din Revue Philosophique si il asteapta, cu o bunavointa de ~~doctar~~ ^{doctar}.

- Va salut de profesor...

- Si inceput sa vi tanguie si va pe la uai, Oare tot mai visam la cerul albatru al Italiei?

D. Gerbea iubete ironia, dar fata de Pavel dovedeste o remarcabila ngaduitate. Desi nu i iarta inactivitatea din ultimii ani, ~~si~~ reducea la articole de gazeta si fragmente dearticulate priu reviste obscure. D. Gerbea a ~~putut~~ face destule concesii tineretii, dar rabacirea lui ~~haricet~~ e prea grava. Dintz' un student stralucit si harnic, premiant al Seminarului si licentiat magna cum laude - lenea si zeflemeaua l-au

schimbau într-un noctambul în pragul rătăcirii, 11
D. Terbea nu înțelege și nu-l iartă. Pentru că nici
dragoste nu e, nici săracie, nici arec sirenă a tinereții.
Pavel a sfârșit licența de trei ani. Iar după trei ani
terbea ~~terbea~~ a rămas tot atât de vag și conducea les
tot atât de provocatoare. Se uită la dr. Roman și
ziarist ocazional. D. Terbea, care a crezut în el din
ce diutări au al Facultății, e aproape jicnit. La dr. Roman,
un medic ^{în drept.}ist, iar Amicet e licențiat în ~~fiabile moderne~~ ^{filosofie}
filosofie. Dar D. Terbea a oboit să-l certe. În
timpul din urmă se mulțumește să-l irite și să-l
compătimenteze. O generație ratată mai tot de vreme.
Prea mult entuziasm iconoclast și precocitate filosofică.
Adolescența în război, turburană fiziopsihologică, haos
social, exuberanță mistică, prostituarea inteligenței, bla-
-visme, catolicisme, -cauzele se știu, cauze fiziologice
și sociale. Psihologie nouă. Generație ratată, fără puteri
de muncă, de coeziune. D. Terbea zămbeste; avea n-ai
puterea noastră, a mea. Căci cu fișe, și adunarea
clasicilor, și bibliografie rațională.

... la marea Etruscă, și la linia lui
Pallanconi?

- Oh, nu, el lui este vine după celalt, fără să observe ironia. Îngrijorat e faptul că nu mai mă găsesc de loc la păgânitate ~~ca~~. Am trecut atâtea ani de atunci. Să văd și că sunt grinzilor de parat, iar în ultimele timpuri mă păsionează tenisul. Jucăți tenis?

- Ce outrebase ?!

8. Jurea x meca neomfortabil pe fantolul de pte.
Sport! Au au apus: hot x jazz x diavolca. Penis.

"Sen nã asigur cã e delicios. b. apov, e ¹²

linguajul loc unde se vorbește engleză, la muntele Buz
Asta e mănăstirea d. d. d. d.

~~- Sta și englezii de chestii, intrare d.~~
 Terbea. Te intrubam ce mai lungezi, ce mai citești.

-de toate. Veniam tocmai' n' va cel o carte
de Haus & Liebeschütz, ~~da~~ Gas... cap' amuzant, n' us

de Liebeschütz, ~~Das~~ Das...
- Oh! da, se prefare d. Terza, ^{ad' amicitia} e curio, e

~~Carleburg~~ Van Ludegütz

~~carde bane~~ ~~de~~ Dan, de defu' ^{mental}
~~de~~ Incearcă să-i traduci titlul } caci d. Gerbea tocmai
 revată să uitească nemțește. Wettbild, tablou al
 lumii. Să ias o notă.

- o carte exclusiv, as. spurs.

- Si se potrive, o prevedi idioată, remarcă firea

Anchet n'aveant privile sathé ~~dormir~~^{un logement} car sembler
nauminit bilet'nele de cerese.

Un locotenent de tancuri stătea, ^{Deo mihi!} la illa ... Ce-o fi-
cetind? Eminescu sau Paul Bourget?

- Aşa dar, militarizarea bibliotecilor,
se înviesc el când locotenentul se retrase către
jime de bănci de unde îl priveau curioase după
de pusech de ochi.

prea mult de ochi.
- 2 un tânăr foarte harnic, vechi de 25 de ani
studient la filosofie, cursier la Școala de Război.

-oh! un nou 'Cebillor, impănzit' Amic

-Tocmar, un Ceillier autohton, repeta

d. Terhea minoratului - și cum de n-a auzit până
acum de numele couragii tătărești. For Amint în pielă
timpul montad nume și thier de cei. Onen,

instrucțiunile și să stea ca asemenea oameni există.
 înțelegând, dar Lideyat, și Schiller, unul e medic
 și celălalt tactician, un nou moșteră az spune

- În ciuda mă privește, am stat pe Lemba din
seacă în seacă și nu mă put dispera, ~~nu~~ continu
Aniet. Personal, cum că e tăcut. Dar în fața superiorității
mei mărturisesc că e posibil.

14

D. Jerbea tăchise cu o ~~oboseală~~ manifestare mult.

- Într-un caz, eu vî multumesc, și vîrș politice
Aniet, paradiul Catedra.

D. Jerbea și se reîntoarce la ~~notele sale~~ ^{în fața} Jerbea un timp,
astăzi expus de filosof, și dictează în filosofie
O părere de rău și o întrebare ciudată îl străbate. Să
nu fi fost docent de ontologie experimentală, și ar fi
umoral. Dar la ce bun? Toate sunt cauzate de tempera-
ment și mediul social. Aniet e un astenic neurotic,
asta. Tot. și încearcă să se asucă mișca prin ieșiri
neurotice negative cantonafilas. Totul e reacție
neurotică. Tinerii acționa n'au stat sau n'au înfapt
se frâng pe Jung, pe Maier. Dacă ar ști ei că ~~se~~ ^{se} perimile
lor estetice sunt coprophilice și izvoare din infanțile
poenice către excrement, cum a donedit psihanaliza....

D. Jerbea purtăde calm și intim, ca ^{un} paginist
reîntrele ~~de~~ ^{de} comoră, și se cufundă în ~~se~~ ^{se} masti-
-care ordonată a studiului din Revue Philosophique.

- Ce ~~reține~~ ^{deputat} atât de profund și rezonant
cu bibliotecame? ~~predestinat~~ ^{deputat} întreba ~~Barnab~~ ^{Andrzej}, ~~and~~
focând loc prietenului alăbur de el, pe baze

- Chestiune de tact ~~militar~~ ^{mai nimic, răsunet Aniet. Ai să mi spui}
Ceva? Mute, dar marea. Vorbeam de te ~~italian~~
- ~~Nimic precis.~~ Nu te-am văzut cam

de mult? Tot cu seful?

- Și încă prea mult. Noroc să am leul
plumel tenidului.

și coborî toamă

- Povestea Pavely se încheie celalt, mi-e teamă

15

că-ți pierzi vremea. E făcut de tine...

Amic! îl privea pupilele, sticlărie provocatoare și lăunse
măcelor lui, ferind să fixeze ochii cuiva, - și se
rithebra cu o fi-găndivă vechial lui ^{picten} adresă de liceu și
universitate.

- Cum merge cu toza?

- Patru sute de coli' până acum, dar sper că vor
sfârși capitolul I. Restul e apendice și bibliografie, etc.

- Inuie inutilă, se degustă celalt.

Amic! nu-l ascultă, citea fleturile cântecor găndiv.
manuel d'archeologie orientale, Il Problema della Causalità,
april 1929 din ~~Revue de~~ Journal de Psychologie, un
manuscris de obstetrică. Și note pentru traduceri, între
foile volumului, cu deservul cu neșea metalică, sub dicționar
spaniol, zece de pagini scrise mărunt și nerăzuit, re-
meritate, prisa de aer. Bu ~~pe~~ asista finesc la inspectu
acestei promiscue și de carte.

- Tot enciclopedie, vată amic, cu o
evidență mustră de invidie ironică.

- N'am aborț, slăvi slăvi, și nu-mi trădez cheu
se laude celalt. Dar ia spune-mi, ai citit autobiogra-
fie de din?

- Prost.

- ~~Amic! nu-l ai citit~~. După pe Arghezi, focos.

- L-am citit, uiet. Dar eu îi preferat să citez
pe Arghezi împreună cu le ture. Ar fi fost, în orice caz
o diferență...

Tot invidioasă rămas, găndi bu. jucându-se pupilele
pe cântec, și cu cât mă învâdăz mai mult, cu atât scriu
mai bine și altu mai mult. E fîr. Legea impulsurilor
și reacție parameo-nice.

-Te las să-ți citești obstrucția, spre Amicul nău
-Viu cu tine până pe sală, adăuga B. petrecându-se

ostel marea, raschivate prin făr ca și cum ar fi potolit 16
doamnă. N-am fixat încă întâlnirea.
Cătorii dela mesele vecine îl priveau, curios și perceptor.
Și cunoșteau mai toți numele, iar ei se nu l. mormătară mei
il recunoscău identificându-l din zvonurile vecinilor.
~~Dr. Băduț~~ ^{Dr. Băduț}, cu două licențe și un doctorat, venit din străi.
mătură, autor și pamphletar, critic enciclopedic și
zianist inequizabil. Scurd, cu umerii largi și părul dezord-
nat, copios; negru; neastâmpărat și poliglot, anti-
~~benicif~~ ^{benicif} și ambicios. Tinerii îl priveau încercând să îl identifice
cu articole pe care le citeau și le comentau ~~la~~ ^{la} ~~marile de~~
cursuri. Titulele îl priveau cu o uirare zăpăcită și
admirativă. El vorbeau toți de rău, și îl căutau
cunoștința, căci ~~Dr. Băduț~~ ^{Dr. Băduț} încă mai era o aureolă
provocatoare. Scriitorii bătrâni îl bănuiau la Capșă
les și trianteau exemplare cu dedicații magulite
pentru recenzii. La bucuria deosebită ori se zăbădă ~~reputația~~
meum ~~Dr. Băduț~~ ^{Dr. Băduț} consacrat, dar ~~Dr. Băduț~~ ^{Dr. Băduț} ~~Dr. Băduț~~ ^{Dr. Băduț}
că nu face critici serioase, ei numai numai ~~Dr. Băduț~~ ^{Dr. Băduț}
~~Dr. Băduț~~ ^{Dr. Băduț} ~~Dr. Băduț~~ ^{Dr. Băduț} ~~Dr. Băduț~~ ^{Dr. Băduț} ~~Dr. Băduț~~ ^{Dr. Băduț}
și gura se ține de când ~~Dr. Băduț~~ ^{Dr. Băduț} critica artistică
și literară la Lumină.

Inchise apoi cu geamuri, și apăsă matrapă lui Amic.

-Pavel, ai ducând în când cu ceas

Unu? Mă apucă de gresesci, și tu ai făcut
clasice. Bănuie că ești suficient de elevat.

-Dar nu vă mureți că am uitat de alimen

-Oncă, elemente de gramatică și de
lectură, atâta cer. O sfârșesc eu singur (după)

- Dar pentru mi suneau ca studii clauze,
 - Oh! m am lăsat după trei săptămâni. Am
 observat că o stău închipuindu-și, o stău de mure
 de cârd au năvălit germana și au scut gravitatea
 comparată a dialectelor flamande.

- Prodigios, munități Pavel. Dar când ve.
 încep liubă era mai serioasă, precum iraniane,
 tokharan H și Tokhar B, era altă-tartarie, era
 Moa-Khmer.

- Nu, nu, vorbește serios. Mă întorc la clas.
 cism, ne întorcem cu toții, nu'm am avut seer.
 Chieră tu și Pozezi în filosof, dar nu ești nimic mai
 mult decât un alexandrie abont. Treaz, sfaturi să
 te întorci la primitiv, la barbari, să te exhibi
 Personal, sunt predestinat în exhibiție, azdar nu
 duc direct la clasici, la gaur.

- Grandeur et decadence.

- Te referi la mine?

- La amândoi.

B. el privea o clipă murele năvălind ^{joare} pe pupile, apoi se
 opri și încep să râdă.

- Pavel, era să a întămpnat cu tine.

- A murit tata.

- Ești și regret, dar aceasta s'a întâmpla
 de mult, când noi am' în cruce. S'apoi, ~~etc~~
 participi la secul tare și la categoria indig.
 asentimentali. A murit, pe urmă a tăbăcit
 moară. Ești penibil...

- Poate, răspuns incisiv Pavel. Dar stău
 că aceasta s'a întâmpnat cu mine: a murit
 tata.

-Bar across road over, called a month, m. to apch
at at.

18

[illegible]

- Inimutabil, Păcel, iusurpat & profet
nu scrie, toate acestea? Ar fi o revedere,

De ce nu scrii, toate acestea? Ar fi o revolutie,
un bicia, nu - -

- Dar de ce nu emigrezi, dragule meu?

- Tocmai asta-i' baba. Trăiesc cu a murit
tata. Cu el am fi putut emigra. Mă ~~întrun~~ ^{întrun}
bărbat care m-ar fi putut învăța virtutea smereniei,
și, în același timp, să mă bogat. Cu el am călătorit
peste tot, nu cu jalele, ci cu bucurie. Dar tata care a
fost ~~atât de~~ ^{atât de} ~~paris~~ ^{paris} Spania, și Olanda, și Rusia,
și Sicilia și mai știu eu ce, n'a scris "Pătrunzile"
în ~~plauza~~ ^{plauza}; m'a "tres" în Polonia" sau o "pila"
Polul Nord; n'a adăugat și el amical sau metru
de tipar la chilometru înainte anul după anul
în Dacia Felix. Tata a fost ostil și eu m-am
la fel ca el.

- Totuși, dacă te sufocă, ai putea emigra.

Nimic mai simplu. Să fi făcut să știu pe de botare
pea un cadavru nău, unne din acei degradații
de modă nouă, ~~cu nes~~ ^{cu nes} subite, pea trandafirina
pentru cizma valahă, am se spune pe la voi,
parșienii.

Pavel clătină capul negator și se pregătește să
zoboare truștele.

- În momentul, Pavel! Cred că numele te
satisfacă; e parșian.

- Ai mai auzit trucele într'un joiletou.
Mă gândești altce? Atunci te-am aplaudat, pentru
ce aplicai just, un biet infirm cerebral
stabilit într-o spitală ca să-și vîndă spleenul
în degenerație. Dar în capul meu e inutil. Mă
cheamă Pavel, și Pavel rămân chiar în trantă.

propu
- i' lui în seamă nt'empu.

21

- Paul! Ce superb articol am s' scriu
nou ^{apare} ~~chiar~~ petri Paul! Ce superb articol asupra
unui anumit ^{de petri Paul} țară cu talente și lecturi și vagoabundă
sufocat, de putoarea ~~de~~ Valahiei și necumiră Moldaviei.

- Te afectezi. N'am nimic împotriva patriei
Mame; împotriva, mi-e mila. Dar am acei și
sule și topoare pentru voi toți, bătrâni, plagiați
și țineri împungători...

Pavel ridicase glame și ~~bate~~ scandă cu pumnul pe
coloana de marmură. O domnișoare ^{nu} ~~deci~~ din sala
de lectură ^{de marmură} spre birou de informații. Ea acționa
studentă ~~dim~~ ~~de~~ garderoba. Pavel o privi intrigat
și o ntubă prietene.

- Aseneto, dar Cine-i fata? O cunosti?
Ea ^{de} ~~de~~ rână, pupilele ~~moarte~~ coloanelor de
marmură ~~de~~ de acasă, or-o ~~trece~~ ^{maie} ~~de~~
prin par. Pletele buclate și negre se mlaunau
cu atâta rezistență ~~cu~~ ~~pieptenă~~ ~~cu~~
degetele răchirate te ai fi așteptat să le vezi scântei,
electrizate.

- Nu. Nu cunosc nici o fată. N'am cunoscut
n'm vor cunoscut.

- Principii?

- M, igienă. Total pentru criere,
total pentru operă...

- Atunci e agricultură și economie
politică, iar nu igienă. Agricultură, pentru e
~~chiar~~ ~~e~~ probleme de pășunarea terenurilor.
Economie, pentru e o politică economică.

- Tu permit a te contraxio punct cu punct.
- Tu contraxio tot, ^{cu} puncte sau fără puncte.

Stine asta de mult.

- Si pot aduce oricând o cârmă de autorități pentru confirmarea peșimel: abstinență, virginitate, claustrism.

- Vai! Vai!... Tu loc de cârmă cu autorități, ai aduce mai bine un pic de ban si urf.

- Bunul simț e absurd pentru că e o prejudecată, adică menținerea simțurilor noastre buni proști.

- Loc de curinte. Ai ai scris în articolul de acum două săptămâni. Ce dorești să interoghezi artine?

- ~~Repet~~ A murit tata.

- Plagiator.

- Nu, același lucru nu e murit. Tatăl meu a murit de mult, la 74, sergent major. Nu mi-e rușine să spun: sergent major, cu bani și oțărani la Drăgășani. Tatăl meu a murit în vremea nemților. Tatăl meu am fost crescut de străini. Păcinea când am ajuns pe strada întâi, trebuie să scriu la gât, să mă prostituez. Cum sper tu, ca să nu mi prostituez surorile, ca să le învințesc lucruri buni. Asta e. Asta fac eu aici, în mijlocul Bucureștilor și făcându-mi. Și nu mă vaie, ci byt. Asta nu pot face tu, ca ai răzut la optezezere din Florența în la nouazizele senilor, ca ai răzbat în ^{neam} germană cu nemțieni și franceza cu ^{doez} oțăr.

Tu nu poți face altceva decât să-ți cunosc studentelor
și multe prietenilor. Pentru ai atât ai un
mte de cărți, cărțile te obosesc. Pentru ai
multe cruci mte de proști, România te dește.
Nimic nu e bun ^{în prezent} pentru nu poți găsi
la Paris. ^{la Paris} memoriile secretarului de antropologie din Tokio.
În loc să muncești, să pui munte și să ajuti
la depășirea țării, te împănăiezi în Alciabiade
neșterile și porți geanta unui euren convert.
Dacă ar ști că te naști!..

Pupilele îl săgetau otrăvite, ^{carbură} ~~rețea~~ incendiate,
repeșindul de coloanele de marmură, apucându-l
ogăniindu-l. Pămîl i se gbată pe tămpuri, sunt
negre, sticlă de fier. Amet îl privea fascinat.

- Sun' par rău, ^{dar} dar n'am avut să te

fiens...
- Mar de aici!

Răznetul se strîn' de coloană, coborîștește și
se întoarce stins, capșonat: mază de... ici.

- Dacă ai avea banu, ți ar plăti
pasaportal și biletul până la Paris.

- Nu, prefer New-York.

- Oriunde, dar nu aici.

- Se cănd te ocupi de chestii consulare?

- Săi că nu mă întor spintele.

- Oiu referință, Jun, îl oblige Amet.

- Mii multu.

- Mei.

- Măi monosilabă!

- E oare, "măi" o monosilabă? ~~facă~~
~~consuetă gramatică dialectelor flămânde~~ 24

- Pavele mi vîie să te bat!

Pupilele îl pironiră, ~~se~~ umflate, oțelite. Ochii
erau mici și focosi, cu ~~spăimă~~ ^{gene} palpitabile, cu
cearcăne austere umbrind obrajii palizi.

- Droagă mea, sunt gata să accept
orică provocare: bastonată, box, picioare,
luptă greco-roman, santaur în lăcuș, me.

- Stîn, răzbi celalt, privind cu jîd
osatura de gigant și grunzul mîncos al
lui Anicet.

- Atunci...

- ~~Și totuși~~ mi vîie să te bat!

- Făcî spîr.

- Când ești acasă?

- Dinuieată pînă la unu. Dar adîi
bădăi oîfînctură de îod, și sîmuri, căer dacă
alegi, tot te rînesc pînă mi-e teamă să chem pe
mama. Nu mearu sîrî dau palpitafii. Stîi cît
tîne la tîne. Deaceo de cînd te ai lăusat
în polemiu și te ai incumunat cu glori
obscure, și e teamă și mă vizitezi: și e teamă
ca mama și o cetit articabilă. Nu, droagă
nu o las eu.

- Hei, ofăreți! Nu vîie să mă bat la
tîne acasă. Vîie să aranjăm ~~bestule~~ de
colaborarea.

- Oare? După toate declarațiile de dragoste 25
pe care mi le ai adresat?

- Tocmai pentru că sunt declarații de dragoste,
recursivitate ^{divid} cu glas schimbat, aqueantus. Uratule.
Tu știi că sunt intabul și frondează pentru un nimic.

- Blii, Drăgășanii!

- Pavel, n-ai mea să vorbești cu mine cum
vorbești cu fetetele tale...

- Ce insinuație perversă.. Numai un vârpă
imaginare haremuri. Om poate e o influență a
ororilor Capitalei? Ce e?

- Sfârșește, idiotule! Trebuie spus că nea înți
cu flintul tău iuspid n'atroc.

- Dacă prelungești fără sens o virginătate
în - Cu temperamentul tău de Drăgășanii, ai să
detruiești până la sfârșitul sau într-o iaduhla
finitare. Consecințele lecturilor din ff. Ambrosie și
Origene și Metodia din Olympus.

- La revedere!!

^{propu}
B. se despărți, îndreptându-se spre una bibliotecă,
încearcă zădărnice să și stăpenească mâinile ~~și stăpene~~ ^{și stăpene}.

- Adios! Mi uită, în fiecare dimineață
până la unu. Tinctura de iod și oleu aromatic,
dacă alegi bastonada.

Așa nu răspune. Ușa se închise lin. Pavel își aranjează
cravata și începu să coboare fluviu scările,
întreținut și fericit. B. e adorabil, și dulce. Unne
dintre puținii pe care i-ai regăsit din ai pădure
tara. E minna lui, neobosește, și n'are nicio
dovadă de avar.

Intâlni câțiva studenți pe scări, cari' îl reunaseră
și îl salutară, dar el nu observă. Coborâ spre grădina
plin de amintiri: adolescenții și mătășii tinereți petrecuți
în muncă asemenea lui B.; discuții până în zori, ma-
celărie și peșci și răstigniri pe proști, scriind tratate
politice și prelegeri la un ceneclu imaginar, în care
el și B. erau șefi. Cea dintâi tragedie compusă
în colaborare „În de San Marc!”, după ce s'au intoxicat
amândoi de „Un somn finto” și toate cântecul lui
Bapini, plătite de Pavel și celelalte întâi de D.O.J. Apoi
„Proclamația către cele nouă creere”, hiperbolice
discursuri asupra comunismului, impotriva poliției
sexuale și moderne, impotriva lui Rouman Rolland
și lui Marcel Proust. Cel din urmă fruct al pretenției
lor de zeci ani; „Apocalipsul Soarelui Mort”, o istorie
fantastică a civilizației europene, începând cu cele
dintâi invazii ariene din spre Miază Noapte, bărbați
blonzi și coborând pe nave însemnate cu soartă
Soarelui, predicând în Raabatea legea a supremației
mintii și vinilității ^{impotriva} ~~supra~~ promiscuității umane. Feur
a mediteraniencilor; eroi de viață atlantică, purtarea
cu ei toamna magică a focului și perzile lor din
întinutul artistic; apoi ~~de~~ infiltrarea sexualitate
reprobată, a urmelor sciuzi și comunisti, a culturii
promiscue, false; și istorie fantastică a culturii
greci, redusă de imaginația lor la ~~de~~ Delph și
Eleusis; apoi luptă, glorie, înfrângerea... N'au scris
decat două capitole. Un manuscris pretentiv

dar
Toute acestea au trecut de acum. D. s'a răcit în Un-
versitate. ~~D. s'a~~ a murit, pe neașteptate, n'apoi casa
vândută, sora, pănel alb al dui' suie. ^{Rugăciunile} ~~Plan.~~
„Pavel, tu trebuie să muncеști mămă și să ajungi departe,
Pavel. Muți și teame, ~~Pavel~~, am vrea muri de foame,
dar tu să mureți, mame, să te faci doctor...”
doctor, Puah!.. Pavel hadtoarnă gândurile fără
păcare de rău și apucă palătia de pe mscioa
- multumesc, Dumitru...

Deschide cu acceși metoneală usa masivă, și aplează
amintiri il năvalor. Dar le rapune, grăbind pame
ca să vadă ceasul dela Palat. Cinci. Se infunde
chir. Să apleg. B

Se încă în tranșarea grabit. Cordonal vibra tres de
^{taxator} ~~cau cau~~ oculos sunet faustial de clopot ruginit și
imediat aduse cu ani în urmă. Pavel remintare de mult
să se folosească de tranșare. Umblă netotdeauna pe jos
iar când era grabit, lua o trăsura. Tranșările n'ajunseseră
odisore. Și amintean de anii din liceu, epocă întru totul
penibilă pe care, divers de prietenii care începeau a se uita
cu ^{melancolic} ~~triste melancolic~~ și simpatie la convada adolescenței,
măcare și izbucniră s'o uita întru totul. Anii de ^{vial} ~~rece~~ ^{rece}
oficială, preconcepții și metodice a inteligenții, când profesori
proști și neurastenici ~~de~~ el aputau sădici să se desgate
de orice știință sau artă. Urmasă ^{secție} clasică nu diote'o pomic
supremă către clasicism - pe care nu l'a înțeles decât mult
mai târziu, și numai după ce a uitat toate stupiditățile și
implantate ieratic de profesori -

ci pentru că ^{h. Argintescu} ~~buricul~~ se astenize izbânditor trei ani ca
să-i ucidă ~~o~~ ^o ~~brună~~ de înțelegere a matematicii / care
o avea. D. Trancu îl învedea de fizică; d. Vinea de 29
științele naturale. În clasă seara trecuse la modern
înțelegând că, normal, nu va izbuti să sfârșească niciodată
liceul. Iar după șase luni, printr'un efort care l-a
măslănit pe vară, după izbândă, - a schimbat modurile
pentru clasic. Atunci, ca să-și potolească setea de înțelegere
științifică pe care o spurcase și o mîrșase diplomația neînș-
tenică și timpului ai liceului, începuse să ~~căpăta~~ ^{arupă} ~~pe delatoni~~ ^{cărarea}
alături de drum: în loc de fizică, mitologie, în loc de
chimie, alchimie, în loc de științe naturale, filosofie.
Și astfel, după cîțiva ani, o cantitate considerabilă
de lucruri neîntereptate ignorând cele câteva noțiuni
elementare pe care ^{ar fi} trebuia să le comunice catedrele.
Ignoră geometria lui Euclid, dar citea tratatele de
geometrie conică ale lui Apollonius din Rhodos, și încerca
în clasificarea generală a plantelor, dar stătea tot despre
ciupercile tunderii. Și, deasupra tuturor, se passionase
de filosofie, băuse din toate cepele și din toate vinurile
pănușe, în Universitate, începuse a simți în toate ungherile
constituții emeticele sistemelor înghitite....

Evită tramvaiul pentru că se revedea în diurne
nici așteptatul vagonul № 9 la stație din fața
cafetăriei, cu ghiozdanul sub braț și gândurile la
cîntile albe la bibliotecă. ~~unde găsimuse~~
~~dată scrisă pentru prieten al tatălui.~~

dar ~~astăzi~~ acum nu avea bani pentru taxi, și chief
se va mări dacă nu l va găsi în vinu la cîni jumatate.

Privește odihnit pe Jereastră. Tramvaiul se mișcă din
 stație în stație. La Statuia Rogălniceanu ^{banca} ~~se mișcă~~ de
 studenți dela Academia Comercială ^{veșnică}, zgometos
 ca să-și confirme identitatea, răzând larg și întinzând
 controlorul la arătarea permiselor. Vorbesc despre criză,
 despre guvernul care va cădea și despre fete. ^{Hyacinthe} ~~Marian~~
 Georgescu trăiește cu Nele, și a fost eliminată dela
 Camin. Talia a luat examenul de Drept Român cu
^{bile albe} ~~o rată de puncte~~, și a fost internată la Brașov: paralizie
 cerebrală, și ^{zone} ~~va fi~~ meningită cu rictus facial. Dumitru
 va fi ~~Sau~~ ^{Sau} ~~Sau~~ Medicinistilor. Mama s'a ratat și
 liberalii au să vină la putere dacă vor avea noroc. Sunt
 alți nume și potecile pe cari Pavel nu le vede sau nu le
 înțelege, dar conversațiile îl interesează tot atât de
 mult. Nu știu nimic despre ei și nu mai știe nimic.
~~Da~~ Dar din câmpul le reconstituite nata, cu mozaic
 înșelător de fapte diverse cari apoi făcându-le rând
 evenimente extraordinare și minuscule: idile, flirturi,
 scene în Cămin, dragoste în Cinematograf, cursuri frecventate
 obligatoriu, chefuri și vizite în Str. Brezorianu, unde
 fetele sunt tinere și ovariile umile. Viață vulgară și
 comună și fascinată. Recomfortant după discuția
 cu A. Terbea și retorica lui Găga. La unu unu
 această viață lor, și nu o puteră cu dogme nice sau o
 Hileză cu cosmetic. La ce bun să știu că Ludescu a scris
 o carte proastă ampu lui sau că Leuba e un mon-
 taje grafoman? Stătea lucruri inutile, absolut
 inutile, pe cari mama nu le știe, pe cari ~~sa~~
 Bernard Shaw sau ~~Berg~~ Max Scheller sau Lenin

nu le-au stiut niciodată, și s'au ridicat, totuși, la o
viață mai plină și mai luminoasă decât a mea, mulțumind
idei sau clamei, ^{de zădărnice} ~~portându~~ sau amuzându-se. Dar eu
stiu să refuz. Dar eu nu pot să refuz acelu. D. Terben
refuză într-un sens pozitiv, refuză tot ce nu se referă
la psihologie și cultură - dar dar nu refuză
nimic; El e omnișor și într-o zi are să crape ca o
broască...

Haciuthe Georgeae trăiește cu Nelu. Ea e frumoasă
vopșe buzele roșii, o ochi plate dar ^{măstăruțe și geloz}
ciorapi de matase și servetă de culoarea murelor.
El e Nelu, ericilor Nelu. Toate calitățile ca să fie plăcut
și Haciuthe e eliminată. Ei? ... Nelu....

[illegible]

Parcel grădite fașă către strada Vasile Alexandru
Costanai au înfrunzit peste tot, și rozale pe ^{zod} ~~zod~~
~~de~~ ~~pe~~ ~~parta~~ bobole. Globuri ~~de~~ colorate, ~~și~~ tichii
cornice pe vârf de arci verzi. Saze. Sargentul
la acționează cruce de druu. ~~și~~ ~~adânc~~ ~~de~~ mansonul
de la No 11 încă nu s'a ocupat. Chinazul trecut
era betiv. Verec noaptea târziu și batea la geamuri
bucătăreșii ca să-i dea cheia galeriei. Un adevarat
scandal, spunea doamna, un betivan

I. Unde trăise el până acum?
Se desleptase, uităse frida
vegii, în unghiul ³²
suferinilor și suferinilor
sămenilor lui.

De ce n'începea pe totu' arăta
~~toate~~ bărbății crâmburi
murdare, atâtea de departe
de Tama și de cartea lui?
~~Viata lui~~ ~~la Căminul~~

[illegible]

În timpul asta, vei afla cheia tainei cetru
~~un~~ prospectul asta...

35

Telexia, apuca' forte.

- Bino, dar Papa are ^{de} două mașini de
șis. Vonește cum o marcă nouă?

- N'au cetel cum trebuie. Cud că la
pagina doua... Însfârșit, mânăreț receș leștile
de steno-dactil, sa fie.

- Mon Dieu, dar biata dră Stanoiu n'a
fost concedată.

- Nici dră Stanoiu nici dră Petrovi, dar
chief donat să accelereze redactarea marelui luan
conferințelor Institutului Democratic (Telexia
ignora izonia ~~asta~~ apruzia o acta țigare din cutia
de pe birou) și cum umilul bibliotecar și un
poate scrie ~~telexia~~ cetă englezăte,...

- Oh! asta e tot?

- Nu încă. Patru mii de lei e cursul, se
platește anticipat. Chief e absent. ~~Biblioteca~~ ^{Casa}
cătător nu poate plăti. Însușe, leștile nu pot
ncepe mânăre. Morală: ~~scrie~~ chereș-chez Mr. Boguș.

- Se ce nu e cantă la d. Boguș?

- Nu sunt comisionari și nici nu uă
autonez pentru ^{sauzonet de} cross country.

- Dar ai putea veni cu miul în mânăre,
spuse Telexia prieteneste.

- Grazie țanta, prefer să ^{sino dare} amân ^{ARS} cursurile de
steno-dactil, n'au fost nici odată un entuziasm al
tehnicilor dactile.

- Totuși ai putea să-ți dau e banii, sau
maman.

- Mi dispiace, ma le femmine e i denari 36
sono furiosamente ~~incompatibili~~ ^{inconciliabili} e se lo prendono con la
stessa mano --

Amend - Dove ha imperato l'italiano? interbo es
proccatore, 400. luciano mis. otto anni. fu

- In Italia, Sennò mi scriverà anche lui,
con il mio padre, il geniale ingegnere Roberto Frick.

- Si vazut Florenta? intreba ea interesata,

- Se do nu uă întrebi dacă am văzut Alpii?

- B. Monte ~~senensis~~ continuă ca în urmă
la m. seaua divagabile.

- Jte air suit Montesenari's? Ma no!

- Ma si!, căse ea. Îe-am uitat dăci
cunoști mănăstirea, pentru mîie poartă
un interes autobiografic și fiziologic, într'un anumit
sens fiziologic.

Rădăcină subținuță cu roșogale de fum surse.

- Meand colina, uetusa colina maruta
do gungo do maratutu, to ~~to~~ amunte to 2.
Amizet [Yucã du pira]

- Perfect, o intanecă Anicet. [Yucă din jiuvară
pietrit, mă în loc pe care lăun vazău, o' pe care
lăun pătăt acum prietenii' suristi.] munda

- Tovarășul meu de drum, un italian ~~proștat~~
ca un vagabond, a binevoit să-și ia curaj și să
ne sârmă. Mai precis, ~~și~~ să-și zărească umărul
și bufel. E singura amintire pe care am adus-o
intactă din Italia anului trecut... Dar de ce nu
fumezi? - mustrușor. [Șhidul sau companionul

gumzi? - multumesc ^{A K S R}_{-B-} m. } Shidul sau companionul
de voiaj, bratul onăstoaia, pumnul încă în
Gorgona de cupru reptil, dinții lui o mastică sec;
accelerații, coapsă întinsă, crepuscul. } The bitch!

O privire consolată și blând. Râsul ei se stinge, răstus.
- Asta e tot la Montescenario? E ~~de~~ Aldous ³⁷
Huxley din Point Counter Point și reminișcențe din
americanele lui Maurice DeKobra. Falset de cosmopoliti-
zism, bravadă, cocktail și hip-hip-hurrah!

La fână țigara și o înghesușă atentă în scrumieră. ~~poza~~

- Șta esti un fericula hipocrit, de secretar.

Penința pentru că ești inteligent și ipocrit pentru că
ți asunzi inteligența sub pseudonim literar. Dar
rezultatul e același: mi place.

Exclamă în o bucurie omagială, ridicându-se.

Pare că rămase pe scaunul din fața biroului, privind
~~arătându~~ ochii mascati ca două bile de cristal.

- Cât de mult ai ^{ne} să poți spune și eu

aceleși lucru despre ele, oftă el cu o ~~pu~~ punctualitate
dezamăgitoare. Din reflecție, nici șta, nici asta șta
five-of-clack-cum-cocktail-cum-jazz-cum-birth control,
nu posedă nimic ca să mă intereseze, absolut nimic.

[Scandă prefăcut, imitând gestul dela Bibliotecă]
nici o monstruozitate, nici un stigmat, nici o profecie.
Măntăie citadada de coruri pierd ^{memor} discutând
nimicuri cunoscută cu o reînnoată ~~mutată~~ ^{ne}nevroză.

Chief, cel puțin, are la activul lui câteva
crime la Spitalul Central, și o bibliotecă remarcabilă.
Dar șta?

O privirăstărușă de pe fotoliu, o desna deședă și un
sarcasm ca un ultimatum. Mă sufoc, literal
mă sufoc cu mediocritățile high-class din
patriarhism.

Felicia se apropie brusc de birou, schimbată.
Canalia. Nu să spun lui Păpă să l convingă, at
atunci, atunci

este stăpânită, copîind imaginea din Montesenari.
 Bazele ei sînt vinete fără roze, umilite, secate.
 E un adevărat climax. Mă sufocă. Pavel, e deguz,
 e deguz, cartă-mă, dă-ur drumul să spună din
 drumul, oricine se poate vedea... Actiune de
 Greg... Și ridică palidă capul devastat de
 ghid; muzician sfînt litania marie; nu mai sînt
 valori deacum, mîntiri, ci numai ^{fundalul} albastre pe
 care se desprinde mănăstirea. Am jucat rolul ca un
 adevărat ghid din Maria Deltolug cu tuși din, Ma
 Iulia: &

Ea poate vorbi deacum.
 Pavel...
 se o lasă lin, cu ^{gînduri} de gînduri și arăscut.

Și acesor' buze ca ingeniozul initiator, vorbi el privind.
 Cu singura descriere că vei ^{repetă} mită, această copil fără senariz,
 și vei reține originalul. Psihologia descoperind, geografic
 au fiziologie...

Apuc prese-papierul și lovește în tîmplă. Apoi îl rușnet.
 Și murea năml. Cavalia...

El privește astetizînd jurnalul. O mîna întinsă în
 defătare, pe drumul de mîng cu cerar verde, și e de
 așteaptă ^{poziția} mîinii căzute. Fugi! ^{Postul} a
 fost imperial. ^{Forma} cu vîrta strînsă, pîiele
 zburătoare acurși, și trîncul ei fără mîrești se
 deple de sîni, o mîna... Maria e la stînga,
 cu pas mai întîr și, alieșod inartiviat, ca un trup
 de cuti-trînc alb și motorieland. Eugénie și la
 garconne au rămas în mîni. Feliciaa... Feliciaa...
 Trîncul îi presează pieptul. Un puhoiu stăcoșiu o
 lovește din tîmplă. Cade....

Camerista deschise provocator uşa şi se opri în mijlocul
biroului.

- Gra Felicia vă poftesc în automobil.

- Spune-mi Felicia că sunt ocupat. Am de
lucru pentru d. doctor, răspuns el fără să ridice ochii din hârtii.

Conform tuturor ^{de obicei} manualelor de tactică erotică, Dra
Felicia e tânărata ^{indiscret} care revolta apoi pofteste pe ^{atentat}
în automobil pentru o jumătate de oră de grifonări carnale.
Nu e prea mult, şi prea puțin în acelaşi timp. Complicaţii
inutile.

Acum, că imaginea mentală dispăruse, Pavel ~~trăieşte~~ se
agăni oclăz creier critic şi acceiaşi sensibilitate caldă. Sportul
carnal n' era tot atât de odios ca n' rocea lui David
Dragu. ~~Ma~~ ^{Ma} ~~ritorica~~ ^{spe} clasicism, gambă el ^{amintindu-şi}
provocarea lui Dav. Uşa se deschise iarăşi, şi Felicia
apărură în mantoul primăvarătec, fără palandră.

- Ce născamnă jocul ăsta sforistic, Pavel?

- Răm etichetat de data aceasta, soacra el
ridicând capul şi decordându-şi umerii dintr-o hirtie.

Ared că am fost precis şi politic; poştept pe chief...
Ea îl privi cu buza coborâtă în zămbetul pe care îl intenşio-
nox batjantor în sân. Se comportă ca un Martinetti
din „Come se couchistano le donne”. Pentru că n-a sântat
odată, mă anticipă răabă. Esclave d'amour et de laire
de lune. Răm scandalat de data aceasta...

- Muiri?

- Unde?

- Cu mine.

- Oh... făcî el, n' ~~scutură~~ ^{clăpina} capul delegator.

Pentru cât timp? Şi sub ce pretext? Şi în ce condiţii...
O privire cu zămbetul lui de marhilăta, zămbet care
lar fi murcat de cîndă n' l-ar fi palmut. Au să-şi spun lui

- Pentru ce motiv? Pentru că am pângărit

- Pentru că ești un poezit nesuferit și un
fărău cu mărșă de ^{Costa Carley} (S. Casuloff). Un an de nimic, o
singură făcușă de lemn din întâmplare mai mare decât
altă făcușă de lemn. Astăzi tot...

Se întorcuse hotărât și sincer la lucru. Era Felicio
se apropiase de bătrân. Presa-papierului o chemă cli-
pind prin bucla de cristal. În tărâșle, deodată
ontârâșle.

Un elaxon exasperat se auzi din curte. Era Felicia
cepo edentatior in fata biroului si cu o ~~amnatu~~
noturnă grămadă de ~~carti~~. Volumul al cince-
leu Eng cazei bleg strivindu-se colile ca o ~~zaga~~.
Carti minore si dosare se răvășeau insușe pe covor.
Felicia râdea. Geșeti de ~~antigene~~ o alta năvălitoare,
gândi Pavel aprinde-se din lumina ~~primită~~ ~~ca pe o~~
muleta falsă. O secundă, două. Apoi de Felicia aplegă,
în prinde scările Adinei.

Pavel sună linistit.

Pavel suna tineret.
 - ~~data~~ atunat conștient, întreba-l
 de ce data must mai familiar și mai leger.

- Eu. Fiu bună & rog să aranjează cărțile
acum pe birou, ca Felicia să poată vedea demonstrarea.
Am încercat să găsească o carte, dar ea răsturnat pe
toate

Cameriștii privesc cu o privire stupidă și rețușătoare,
 apoi încep să aibă o vâlmășeală și să le zidească unele
 lângă altul pe birou. Părel o privea cu înțelegerea
 instantanee pe care îl măpă deșteacă un întălnire
 gest spontan sau o mască proastă într-un mediu liniar
 și purtat. Ce sâni pietre și și ce crupă de zălești.
 Și nu înțelege o boală engleză. E ciudat că de
 mult sunt alții, anumiți intelectuali cu temperatură
 multă de cel mai nediferențiat manijere. Căzută
 din' Aurel, gâmbi el ~~amintindu-se~~ ~~erau unei cântări~~
~~cețile de curând~~.

...Căci ~~asta~~ se apleacă și se vâlmășește în ritm de ~~spontan~~ ^{douăzeci}
 lopătară zăpadă, bulgări ^{și} grii pentru legată și
 scurta... Un gest, și grăng ^{mylo} ~~gătură~~ și sunt tăraște...
 E mîră de blata tîrșete. Oh... Ibsen, invent alilue Ibsen
 O sîmă de... Shizoi? asta ar fi. Pute pe Manolacu
 gemând pe scena "Teatrului Național". Galerie e
 în Mîrșez, ochii ^{roșii} de triton la fîșoare ~~stare~~ de bănci
 Număr rezemat în bănci, cu ~~ochi~~ privirile subite de
 Manolacu. Ah, mami, mami... Shizoi... Puah!

Spune o buclă de tîrșit cu înțeleptul din Roue
 la cultul de stînga. Pînă să-i scrie povestea cu dactilograf
 și cablote. Dar nu zăbură și oare. Cameristi
 a adunat toate cântările și le reasează acum într-o
 simetrie hidvâsă.

- E degen, Ketha, exlam el exasperat.

Fata îl privește mirată și se întreabă.

- Un moment. Când va veni d. doctor, spune.

că au fost cîșt dela cîșt jumătate la septe, și
 ambușat la corespondență și cablote. Spune și

dezamenea că au găsit ce mi s'ar cerut dintr-o dată, și costă
patru mii de lei pe lună. Iar dacă mea să mă
întâlnească, să telefoneze la Fundație între 1 și 3.
Chiar, ar să te neurii' 44

- Nu mă neurii, conștient, protestu
răzând. ~~gădăduiesc contrariul, măntăni~~
~~Presupun că nu, se poate el.~~ Atunci' nu
uită; dacă mea să mă întâlnească, să telefoneze la
Fundația între une-m' trei. Mătre sunt acolo.
- Bine conștient.

Și deschide ușa privindu-l cu rătăciră în ochi. O
față de cu dă Telesia, hai? Nu crede că n'au
vazut și au auzit. Doar..... ^{gădăduiesc}

El ~~poate~~ se desface de zidurile se topi mediocr
în umbra străzii. Umblă cu desăvârșire fără gânduri,
bericet de ~~raccontu~~ ^{dar} și inocent în vacanțele ~~de~~ ^{de} ~~de~~.

T

II

În aceeași ^{dimineață} zi, Sorin Dumbraș - scriitor și gazetar,
 pe numele său adevărat Anton Ionescu - s'a des-
 tat după un vis copleșit. Era extenuat, livid,
 și nu îndrăznea să se coboare din pat. O frică
 stupidă, neînțeleasă, îl stăpânea încă. Și cu toate
 acestea, visul - cât ar fi fost el de fantastic -
 nu ^{avusese} ~~avusese~~ nici un caracter neurotic. Nu-i apăsese în somn
 nici o stafie, nu-l zguduise nici un cosmar
 incestuos. [Se deșteptase imediat, și se uitase la
 ceas: două și douăzeci. Nu avusese atunci,
 la prima deșteptare, în toiul nopții, nici o
 frică. Dimpotrivă, păstrase o fericire vagă
 și inedită, neînțeleasă, nemăcintă lăută. Și
 până deodată rău că se deșteptase mai târziu
 de a afla sfârșitul. „Dacă vei-ai auziti,
 dacă vei-ai putea auziti ce s'a întâmplat
 cu el mai târziu de a deveni pictor... - așa
 se gândise atunci, simțind cum se destrăma
 farmecul. Se ridică în capul oaselor și se
 hotărî să aprindă lampa de pe noptieră.

Observa totuși, cu o ușoară înfiorare, că nu îndrăz-
 neste nici să se ^{culce, nici să} ~~coboare din pat~~ se găndească
 la vis. Fără îndoielă că starea aceasta de
 suspensie l-a pregătit pentru frică. A trecut
 astfel o bucată bună de timp. I se păru
 că aude pași pe coridorul din spatele dor-
 mitorului, și năvăli de panică. Încercă să se
 reculească: nu se poate, tot ce-are visat a
 fost numai în vis... Dar parcă și prezentă
 odăiei era ~~altă~~ schimbată, era alta, fantastică
 și răutăcioasă. Era atâtă tăcere.... Nici jos, în
 stradă, nu se auzea nimic. Nici măcar
 sunetul ornicului din sufragerie, nici ceasor-
 nicul de buzunar de pe noptieră. O tăcere
 de spaimă, o adevărată oprire pe loc. Numai
 pașii aceia imaginari pe coridoare....

De asturea deșteptări în toată noaptea, Sonia
 avea o adevărată groază. Auzul îi ajungea
 deodată extraordinar de fin, și percepea zgomote
 exasperant de nefirești, pași de catifea, mâini
 înmănusate care se prelingeau pe pereți, înfiorări
 în uși, gemete stinse în bibliotecă. Încerca
 atunci să readoarească cu orice preț, acoperindu-

corpul cu perini, înfundându-și urechile, și lîndu-se
 să nu se mai gîndească la nimic. Nu izbutea decât
 rareori. De obicei sîrea din pat, aprindea toate
 lămpile în toate odăile, cerceta dacă uşile sunt
 închise, dacă ferestrele sunt bine oblonite - ca
 și cum ar fi vrut să se pînălească și să creadă
 că ceiace i se pînăse lui că aude ar fi fost
 într'adevăr sunete omenești. Lumina puternică îl
 liniștea și îl obosea. Se plimba prin cele două
 odăi în pijama, fumă grăbit și nu se urca din
 nou în pat decât când simțea pleoapele destul
 de grele ca să poată spera într-o adormire breșcă.
 Dacă avea o ^{to vară o} ~~ferăstră~~ alături de el - una din acele
 fete vag studente sau actrițe, la care n' dă-
 dea dreptul cariera sa de gazetar și scriitor -
 îi era teamă să-și măturească senzațiile.
 Mai ales dacă fata dormea adînc, cu mintea
 mecată în somn, departe de el, atât de departe
 încît n' dădea și nici înfricosător senza
 mental propriu sale singurătăți. Se ridica atunci
 cu băgare de seamă de lîngă ea, ca să
 n'o turbure, și se retrăgea în birou - unde
 putea aprinde fără grijă toate lămpile.
 Lumina, globurile acelea incandiente electrice,

și făceau bine, îl hrăneau tonic. Numai o
lungă rubăiere de lumină îi reda somnul,
redându-i ^{mai puțin} luciditatea. Dacă tovarășul se deștepta,
el se suza stupid: „Mi-a venit o inspirație bruscă.
În culcăste, au să stau foarte putje...” Și se
prefăcea că are grăbit, la birou. 48

Cu toate că urmasa câțeva ceasuri cumpărate —
în care terapeutica sa prin lumină nu-l
ajutase, pentru că ezitase mult înainte de
a sări din pat și a aprinde toate lămpile,
or căpătase o insomnie mită, pe care durmirea
o obosea iar nărușirea o ~~stă~~ accentua cu in-
hibiții penibile de spaimă — cu toate acestea
visul fusese beatific. Se deșteptase într'adevăr cu
o nemăsimțală beatitudine, și păstrase
în tot timpul visului sentimentul unei
extraordinare fericiri, a unei unice plenitudini.
Spaima venise târziu, numai după ce răuășese
mult timp singur, și înțelesese că se află singur
într-o cameră străbătută de frici sonore.

Visa că scria un roman, intitulat Immanuel
Kant. Știa de la începutul visului că romanul
se numește Immanuel Kant. Către destulă
filozofie ca să-și amintească, încă din vis,

ce gravă: responsabilitate își asumă cu un asemenea
 titlu. Dar aceasta era titlul românului ce-l
 scria. Masca Subiectul nu avea nimic extra-
 ordinar. La Intr'o mahala dela marginea
 Bucurestului trăia un tâmplar tânăr, ~~descendent~~
 dintr'o familie germană stabilită aici de
 vreo două generații, ^{tâmplar} care se numea Immanuel
 Kant, ^{și care, firește, nu stia nimic} ~~tâmplar~~ ~~habar~~ ~~avea~~ de ilustre
 sân onorim. Era un simplu tâmplar. ~~Cu~~ Dar,
 într'o zi, ~~se~~ se hotărâse - în nepeșurări
 turburi, care îl emoționaseră în vis, dar pe
 care nu și le mai aminteste - să cioflescă
 în lemn o imensă Crucificare. Se apucă de
 lucru, ~~dar~~ ^{pusă} izbiteste să cioflescă o Cruce
 strâmbă, un Christos uscat, imman fără
 a fi divin, umilit fără a fi tragic. Icoana
 aceasta a tristei sale incapacități zgudene
 profund pe tâmplarul Immanuel Kant.
~~De atunci se hotărăște el să facă niște lucruri~~
~~el o serie de lucruri, de atunci se hotă-~~
~~rește să~~ Se hotărăște atunci să cerceteze
 mai aproape regulile artei și ajunge
 - iarăși după ^{etape} ~~avansate~~ pe care visatoul
 Serin nu și le mai aminteste - sculptor.

Romanul se continua, fireste. Unuau epoci
 de pregătire, de glorie, unuau revelații și
 tragedii. Visul n'a mai ~~putut~~ adus nimic
 la lumină. Dealtfel, în vis nu scrisese decât
 vreo sută de pagini din acest roman
 straniu. Dăduse, însă, tot în vis, prietenului
 său I. să citească manuscrisul. Și amîn-
 tesc precis scena; I. îl vizitează după
~~ce~~ o zi, și-i cade la genunchi, emoționat,
 transfigurat. (I. era un tânăr lucid și
 ironic, care în nici un caz n'ar fi dat
 loc unor asemenea gesturi). „Ai scris o
 capodoperă, Sorin! Nu se poate compara
 decât cu Dante sau cu Shakespeare!” Vede
 perfect pe I. căzut ca într'un extaz
 în fața lui. Și amîntesc cu o precizie uluitoare
 cuvintele pe care i le-a spus, experiența
 fetii sale când i le spunea. Și amîntesc
 și glasul prietenului: obosit de revelație,
 extenuat, cald. Într'adevăr, își aduce
 aminte că era fericit el însuși de cele
 o sută de pagini scrise. De aici senti-
 mental acela de supra-firesc beatitudin

~~Pe~~ care l-a purtat tot timpul visului și din
 care n' rămasese nimic și după destăptare.
 Și totul s'a sfârșit atât de brusc, atât de
 stupid, și visul, și subiectul romanului.
 Semnificațiile acelea care îl încântaseră
 în timpul visului, i se par acum atât
 de oarecare, atât de plate....

Sluznica a fost cea dintâi care a observat că
 dl. Nazarie n'a coborât toată dimineața din ^{mansardă} ~~cameră~~.
~~Se bănsardată~~ Lucrul nu se mai întâmplase
 niciodată până atunci. Dl. Nazarie însă avea programe
 bine cunoscut de câțiva ani, de când se instalase
 în pensiunea ~~Trifu~~ ^{Trifu}. Se destiepta în zori, dar nu
 chema nici nu primea pe nimeni până la ora
 10, când plece la Banca. Vecinii aflau câteodată
 -când se întorceau dela vreo petrecere, sau se
 pregăteau să plece la vreun picnic, cu trenul,
 în afară de oraș - aflau că d. Nazarie este
 destiept mai tere de ora 5 dimineața; lampa
^{ardea} (în biroul său, augeau pași și chiar zguduitor
 prin odaie (li se explicase, de către îngrijitor,
 că făcea gimnastică) și augeau dusul în
 odaia de baie. Sease luni ^{dupa} ~~de~~ instalarea
 sa în strada Adam Khisy, obiceiurile acestea
~~stabile~~ de holtei puțin maniac și puțin
~~pe~~ ursuz, erau cunoscute și acceptate
 de toată lumea. Dealtfel, d. Nazarie nu

dăduse decât puțin timp prilej de comentarii. Era
 avocat în contenciosul unei mari Bănci parti-
 culare, și probabil că leafa și averea lui
 (se știe că are chiar o moșie, aproape de
 București, lângă gara Titu) îi îngăduia să tră-
 iească pe un pământ mai larg decât micul apar-
 tament mansardat din strada A. K. Alesese
 totuși această pensionare pentru că putea trăi
 aici retras și confortabil, ^{numai} la un sfert de
 cea sumă depărtare de Bancă. Era un
 bărbat între două vârste; mai mult bătrân
 decât tânăr, fără nimic deosebit de el,
 în afară de cariera sa sportivă, care îi
 dădea un aer de ^{financiar} ~~banker~~ englez. Avea
 bănyele cămuite; asta putea să observe puținii
 pensionari ^{noi} din primele zile, când lua
 masa alături de ceilalți, în sufrageria
 pensionii. ~~Pe~~ În urmă, întelegându-se cu
 gajda, primea mesle în mansarda sa - și
 la ore destul de nepotrivite; la ^{noaptea} jumătate
 din noapte, și la seara jumătate seara.

Fiind vegetarian (~~spus~~, vorbise, confuz, de o boală
de care suferise în tinerețe) mesele acestea nere-
gulate nu stînghereau ^{economia} ~~pestrău~~ rutina peresi-
mii. Nu primea nici o vizită și nici o correspon-
dență. Amănuntul acesta a surprins la ince-
put pe ~~rei~~ locatari, și au început să se
michea legende timide, lesne dezmințite însă
de fapt. S'a spus, firește, că ar fi un
refugiat rus; dar d. Nazarie vorbea perfect
românește, și avea nume românește: el chema
~~Mitru~~ Horia Nazarie. S'a spus apoi că ar fi sufer-
it o tragedie familială; dar era întotdeauna
bine dispus, luminos, desigur solus. Incertitud,
prezența sa n'a mai constituit un caz pentru
nimeni. S'au petrecut alte drame în peni-
onera Tripu - bunăoară sinuciderea dnei. Vanghel,
dela Notre Dame - și micile morți ale dnei.
Nazarie au fost repede uitate.

În acea dimineață de August, slegnica resăci-
nată cu curățenia mansardelor și a etajului
III, a observat că singur apartamentul dnei.
Nazarie a rămas închis până la aproape

de ora 12. A ricercat de două ori ușa; era închisă. Servitoarea avea cheia ^{de la} Yale, dar ușa se închidea și cu un mic cârlig pe dinăuntru. Atât timp cât d. Nazario se afla acasă, cârligul era întotdeauna pus. Nu-i plăcea să fie deranjat de nimeni, nici măcar de slugnică. Avea sonerie în ambele odăi, dar nu o întrebuința niciodată. Când își aștepta vesele, ușa era deschisă. „Este bolnav de nervi”, explicase odată o vecină, și explicația aceasta a potolit toate curiozitățile. Și locatarii, și slugnica, și îngrijitoarea se mîntăiseră cu mania solitară a d-lui Nazario.

Trecând ora 12, servitoarea nu și-a mai putut stăpâni ^{neliniștea} ~~nerăbdarea~~ și a anunțat jescă dl Nazario nu a plecat încă de acasă. Poate o fi bolnav, poate s-o fi întăunlat vreo nenorocire. A venit și Madame Clara, îngrijitoarea, împreună cu omul de serviciu. Au bătut repetat în ușă, după ce s-au convins că soneria nu dă nici un rezultat. Au ascultat cât era minute. Apoi s-au coborât din nou; au discutat cu proprietărea, și au hotărât

să telefoneze la comisarariat. Într-un timp, ⁵⁶cu
toată discretia, se afluase ~~de~~ la toate etajele
de cazul domnii Nazarie. Comisarul a venit
aproape de ora 1. N'a fost nevoie de
lăcătuș, pentru că ~~cheia~~ Yale a putut fi
descuiat, iar câblul din lăcătuș n'a
opus decât o slabă rezistență.

Comisarul, însoțit de tânărul dela birou,
de jos, a intrat întâi în anti-cameră. Nu
era nimic deranjat; ~~existau~~ două pătării albe
în cuier, o umbrelă, un baston cu mâner
de os. Au pătruns în prima încăpere, care
servea probabil drept odaie de primire și
supraîncălzire. Avea câteva scaune, o masă
mare și o măsuță pinogravată; câteva
fotografii pe pereți - fotografii de rude și
prieteni, probabil, căci erau două perechi
de tineri căsătoriti - și un singur tablou,
de Derain. ^{Dealtă} Odaia de alături, cu ferestrele
la stradă, ~~și~~ ~~și~~ ~~și~~ amintea ^{comisarului că se afla} că ~~este~~ într-un
apartament mansardat; ~~dealtă~~ căci
avea geamuri mari, oblice. Aceasta

îl puse pe gânduri, mai ales că nu dăseser,
 dintr-o repede ochire, nici un deranj.
 Odaia servea ca birou și odaie de lucru.
 Se aflau multe cărți în rafturi, și o
 hartă mare, a celor cinci continente,
 bătută în ținte pe peretele din ^{față} ~~spate~~ fe-
 restrelor, alături de ușă. Au pătruns
 repede în dormitor, pregătiți să întâlnească
 un spectacol dramatic; d. Nazarie spânzu-
 rat de tavan, sau rătăcit pe pat, otrăvit.
 Au rămas puțin nemișcați când au găsit
 odaia goală. Dormitorul era îngust, cu
 un pat simplu, jos, cu o mănăstă de
 noaptea alături, și un scaun - pe care
 d. Nazarie își lăsase hainele și albiturile.
 Se vedea bine că nu plecase de aici; erau
 acolo și hainele, și cămășa, iar jos, sub
 scaun, foarte atent așezați, ciorapi
 negri alături de pantofi. Patul era
 desfăcut. Comisarul s'a repezit brusc
 și infiorat în odaia de baie. Nu putea
 fi decât acolo, așezat cu mângâie.

Dar și odaia de baie, era goală. ^{Nu putea fi} ~~Nu a~~
~~dont de servi~~ decât în dormitor. Au început
 cercetări pripite, pe sub pat, prin dulap,
 pe sub mobilă. Ferestrele au fost deschise,
 deși se putea vedea dela început că d.
 Nazarie nu putuse iși pe acolo, căci
 erau închise pe dinăuntru. Totuși... Dar
 nici ferestrele nu ~~le~~ au limpezit taina aceste
 dispariții. Este drept că ele dedeau direct
 pe acoperiș, dar acoperișul era gol. Și apoi,
 cu greu s'ar fi putut ^{sus} ~~ascunde~~ cineva pe
 casă, fără a fi văzut din clădirea
 vecină, care avea un etaj mai mult,
 și toate ferestrele bucătăriilor îndreptate
 spre această parte a acoperișului perimurii
 Trifu. Cineva care s'ar fi suit pe casă
 în cămașă de noapte, sau în cel mai
~~bun~~ ~~mai~~ caz în pijama... (58)

ca o ^{paulescasi} doctoresca care stie vede in Inteligenta, sau ⁵⁹ neurotice.
E evident; relatia accis de domeniare care e indispensabila intr-o legatura conjugală, oă ~~de~~ avuimiat.
Iar au partener care nu domine, încetează de a
mai fi un partener. E clar, in faptul de a expulsa
diada de o majoritate eliteri ~~masculine~~ ^{de ambesore}
de myotroate feminisme. Pentru femin
e o erezie care, in cativa decenii, se va dovedi fatal
femeilor. Emanciparea femeilor e mai mult de o
absurditate, e de adevrat insana; pentru o
femeie care a invatat sa domine - iar oua egolize
e o domnișoră sub - nu mai ~~are~~ ^{chiar} apetentel
masculin. Dacă au fi acum intr-o clinica, ar putea
spune mai mult..

- Nu, nu, putu Jhen, tute veni de la

O oroa!

Anicet se retrase catre culpe lui indiferent in
lenes. Domnișoarele il priveau cu surpriza supina,
dar doamna Bogea nu se via n-o dezamagita.

- De Anicet, dacă am descinta de pilda
altcra, mai elerit, mai put? ^{incasa} ~~propusa~~ ^{ba} a
patrua stabile o atmosfera care, in pofida tuturor
ostefanilor, ezita sa se ~~sta~~ ^{sa} referijo in salon.
Anicet arata cu un zambet pe Jan Ciutaria, suar
fi decolorat. Pentru ^{transcendentel, purtata de frumuse}
- Tot ce priveste ~~natuile~~ ^{si} ~~si~~ ^{si} profetide

adusati o ~~pristernului~~ ^{meu}

Vorba il fu Antheryld fara senze de un ~~glas~~ ^{glas} bas melific
si de o bataie pe umar.

- Acesta-i d. Anicet, nu e adevarat?

Laur

Se uită la ceas: trei și douăzeci. În odaie se făcuse frig deabinelea. Nu se poate, își gise, am visat până acum... Tot ce s'a rătăcîlat, s'a rătăcîlat în vis.... Pășea încă o fericire neînțeleasă, ne mai rătăcîlita, stranie. Și îi păm, deodată, ~~no~~ nespuns de rău că s'a desteptat, suavitate ca să cunoască sfînzitul romanului Immanuel Kant. Dacă mi-ai simți, cel puțin, ce se rătăcîla cu ^{Kant} după ce spune ^{pictor....} ~~laureatului~~

Visul fusese atât de neobișnuit - chiar pentru el, care cunoscuse cele mai fantastice visuri - ~~deosebit~~ ~~sfînzit~~ ~~deosebit~~ încât ~~făcuse eforturi să se deserte~~ nu se încumeta să se coboare din pat și să treacă în birou, să și-l năsească. Și era, puțin, frică. Stătea în capul oaselor, cu lampa de pe noptieră aprinsă, necutezând nici să se culce, nici să se gândească la vis. A trecut astfel o bucată bună de vreme. Și se păm că aude pași pe coridorul din spatele dormitorului, și înlănțuie de panică. Încercă să se reculească: nu se poate, tot ce-au visat a fost numai în vis... Dar parcă și prezența odăiei era schimbată, era alta, fantastică și răutăcioasă. Era atâtă tăcere... Nici jos, în stradă, nu se auzea

nimic. Nici măcar sunetul ornicului din sufragerie,
nici ceasornicul de buzunar de pe noptieră. O tăcere
de spaimă, o adevărată oprire pe loc. Numai pașii
aceia imaginari pe coridoare....

Să facă ceva, ar trebui să facă ceva să curețe golul
acesta... Se rostogolește deodată sub cuvertură, fără să fi
stins lampa. Trebuie neapărat să-i ~~sp~~ povestesc
măine lui M. și acest vis. Se gândește o clipă că ar
mai avea timp să-l scrie, dar îi era frică. O
frică superstițioasă de ași aminti pe Juannet
Kant. M. care venise la el - în timpul stăruirii
și-i spusese: „E ceva grandios d. ceva cum nu
s-a mai scris până acum! E ^{singura} ~~parte~~ / orice a dat
mintea omenească, este genială, numim-o X!...”
Își amintește că îl asculta pe M. cu o bucurie
crescândă. Va să zică nu e numai o singură impresie
a lui că Jm. Kant este un roman fără pereche. Și îi
dăduse să citească numai cât scrisese, o sută de pagini.
Dacă har fi terminat, dacă ar fi putut numai
să afle cum se termină.... Se gândește că va trebui să
scrie ~~se~~ ~~se~~ cu adevărat această carte. Găsim senti-
-mentul acela de beatitudine din vis, certitudinea
aceia că Juannet Kant este tot ce-a creiat
mai pur și mai curajos literatura modernă...
Simți iar tot unda de fericire, cu care se destășur.
Doamne, Doamne, numai dacă ar putea să-l

scriu pe hârtie Rămase așa câteva minute, fără
gânduri, apoi simți că i se face iar somn și stinse
lampa. Își aruncă nega ochii pe ceas, și văzu
că trecuse de patru. Am pierdut aproape un ceas,
reflecta el.

Dragă M.,

Trăbuie să-ți scriu acum, cât mai e timp. Azi avea
 atât de multe de spus, dar mă tem. Mă tem că
 voi dispărea rușinate să-ți fi spus ceea ce e mai principal.
 Iartă-mă, când am scris "voi dispărea", nu mă
 gândeam la moarte. Dacă ai ști tu ce fericit aș
 fi să pot muri și eu ca oamenii! Să pot muri, să
 mă pot odihni, M.! Dar via de altă via mi-e teamă.
 Să nu dispar din lumea această viu și fănă, așa
 cum sunt; și să nu rămân ntotdeauna așa, să
 nu mai vor nicio dată!... Dacă ai ști ce speranță
 am de nemurire....

Il întâlni pe M. a doua zi mai întâi prânzului. Au la
 început senzația turbură că el cunoaște manuscrisele,
 că lucrurile s'au întâlnit ^{asg} cum le visase.

A doua zi, ~~scrie~~ povestile lui M.
~~Peste~~ Cu mult marire de visul
 acesta, totul aruse și celele. Portiv.

El încearcă să scrie Imu. Kant.
 Revue visul, dar un altul.
 & începe să i se pună că dispăr,
 și e frică să facă gesturi, de
 teamă să nu dispără.

Într-o noapte, în mijlocul
 unui vis, se trezește zăcând.
 Visase că dispăruse. Scrie ^{asta} scrisoarea
 lui M., împreună cu un carnet
 intim, în care sunt notate fazele
 dispariției.

Lipite peș lumii. Cade deodată
 în mijlocul prietenilor, în
 pizama.

Se vizează mort.

De la gară, mașina o duce prin ploie către Cămin. Sofeurul stăpește
la colțul Academiei și întoarce capul zămbind: Asta! Unele ventile,
domnișoară... Imensă și cenusie, și trotuarul șfălit de ploie,
și fragmentul de tablou al Cerului Militar. Numai strada
și fragmentul de tablou al Cerului Militar. Numai strada
asta nu-și place. Cum și spune străzii, sofer? Strada Academiei,
domnișoara. Bine, mână... Oh, deaceia sunt sturteată, și sunt
liberă, și am să țin orice carte urea, și am să mă duc
la cinematograful, și la Teatrul Național, și opera, și
soare... Închide ochii și-și pune buzele ca să nu tremure.

Coboară din ușa cu valizele în mână. Se așeză. Castanii
sunt galbeni, și castanele cad plângându-și coga. Tar în fața
cămerei, grădina. Sela ferastrelor mea, dacă mi s-ar
da la stradă, am să ^{privesc} ~~nu~~ să în grădina, noaptea, dar n'am
să fiu singură. Distrugeu cuibul de case, un plop rădăre revero-
simil și să-mi scutur pelerina de apă. Și pelerina și faldăria
sunt cam vechi, dar am să cumpăr altele noi. Oh! București,
București... Norii se destramă, picurând nedisaplinat în
lene. Apa se scurge în canalul răsună surd; primește toate
aceste - și grădina, și plopul ^{capliv} ~~proformă~~, și trotuarele -
așteptând restul dela suta. Multumesc. Soferul o privește
intrând. Și noroc, domnișoară. Se întoarce din ușă, și
ntrez profilul ei tăiat cu rotunjimi de soacă răde,
multumindu-și. Fumosa zată.... Aude claxonul în
stradă. Cufărul și-l poartă portarul. Intră la Secretariat,
domnișoară.... Unu, doi, trei, unu, doi, trei... La trei intru....
Tănușitate provocablă, puah!...

68

~~Da~~ Dacă nu știu să dauzezi trebuie să mori. E singur
e plăcut, și apoi, fără deus, pierzi jumătate din formă
cul Bucureștilor... Anna, te vorbim noi!.. Decembrie. Nu
mă duc acasă de Crăciun, otan la Mme Georgee. Dăuș,
dăuș; „moară dragă pethă adușabil și am atâtea prelene.
O sută de zile de când am venit. Cum trece timpul, cum
trec... Castanii refrugere, apoi calcanii și vin cireșile; sau,
poate, gureș; care refrugere intăi? De ce răzi Anna? Oș
gânduri protesti.. Anna, nu celi atât, în primul an. Dar
cideni, noi n'am deschis cursul de arheologie, și la peda-
gogie n'am fost decât de trei ani, și cursul anului I are șase
măști de pagini... Anuă examenele Anna.. Și că mi s-a? Trebuie
să trec cel puțin patru examene în două regiuni... Maiu,
Maiu....

69
Ce stupidă eram, când am venit! Şi co rdiuvel, cu două vâlye
m uâini. Cud chia că am spus „merci!” „Var, var!”... Răde priuvel.
m o gliato. Oh, m am făcut acuu mai frumoasă, mult
mai frumoasă - Dar nu mi tain fânel. Mă priuvel atât de
bine... Măinele se joacă în pân, improvizaând fauni ş crengi.
Pielea felii e uată, palidă, ş ochii ard mai negri, mai adânc
sub fruntea năfidată de bucle. Ce te uiti aş la mine, urăto?
Răde, ş-ş' scoate limba m o gliatō ~~ş-ş' scoate~~ Anna, Anna,
la seară murepe jfstruvel, zapacito. Mia. Ei m? Ce sa fac
la festival? Mai outai, trebuie ş rii, ş să serviti ceasiv. Ş
apoi, vorbete Amiet despre „Invatare la virtute”. Amici m
~~des~~ ; karân morală. Ş desigur că d. Amiet trebuie să fit un
student studios, prea studios, cu ochelari ş mureput de
chelis, fără acune particulare. - Dar nu l cunosti pe Amiet?
pe Faust? E mai zăcăt dect tve, des... - Poarta ochelari?
- Absurd, ş apoi asta n'are nici o importanță. Dar când
el vorbete despre invatare la virtute, jfstruvel cō va
vorbi despre viciu, ş viciu vasa. Dar cum, nu l cunosti
mea? Faust? - Tu il cunosti? - Nu, personal. Dar l am
vizut de atata ori, e cel mai mult ş mai bine bzat
student, sau mai bine a fost, ceter ş a luat liceu
ame tneut. - Aş dar, nici o sansă pentru noi. - Oh...
Amiet, Mia Amiet, Anna Amiet, Anna Alexandra
Amiet... De co răzi? De nimic. Anna, făzute te b'w. To
obserw....

Invatare la virtute? Vorbete atât de firoc, cu un voce -
vnele prodigios, iar curiutele jule n'au nici un muregaru
pedagogic pe buzele lui, ş gâdunite. Cele mai neinte bae
năsar atât de firoc de pe fruntea lui malta, cu spiruvel
groase, ~~ş-ş' scoate~~ orizontale, cu bord lung ~~ş-ş' scoate~~ Amiet,
Anna Alexandra Amiet... Trei A. Mic, mai mare, mare...
Faust, mare. Mai mare, foarte mare... Cate muretec princip..

Coboară singură dinșpe Fiesole spre Florența. Se apleacă la
poarta zidului vechi, cu cartea sub braț și patăria răsturnată
pe cap. Soarele o bate din plin, și smirna zidurilor, și norii.
Sunt atât de fericită, atât de fericită, și gumea ei trist.
Ar plânge, privind norii albi și nefericiți. Poate nu dinșpe
Apennin, sau poate se îndreaptă acolo. Unde o fi Apennin? și
întreabă ea zămbind lenese. Atât de singură, și atât de
fericită, și totuși atât de singură... Se apleacă pe bancă. Un
cizvit trece fără să o privească. Ce frumoasă trebuie să fie o să fie
peste, totdeauna singur, oluind cu un vâlc, dar, deasupra
noastră, de dincolo... Să fie în mănăstire, între zădărnici și iedări, unde
deasupra Florenței... Atât de singură, de singură... Ar vrea să strige
cuiva, să spună, să iubească... Zădărnici iarăși, decousolți. Dis-
gostea lor, ca un tribut pe care și-l plătesc lor însuși, așteptând
să le mulțumim oasare pentru că te iubesc. Sau sentimentalism
lor găunos, gal, gal... Cum i-ar putea vedea? Și Luigi, care scrie
atât de bine, dumnezeu, și totuși nu înțelege nimic, nimic,
și vorbește ca un colegian, se plictisește la concert, înăuntru
mult și băgăte soțiile ministrilor... Zeul meu, Luigi... Privește
cartea cu copertă ~~scrum~~ și o feciorie prelungă, aerisită,
murmurând un satiră hirsut... N'au să mai apăsăm nici un
scriitor, reflecteză ea trist. Sunt și ei ca toți ceilalți, biete
manifere exotice, cu taxa de lux... Atât de singură, de singură...
Sutură capul și-i cantă oglingoana în poezie. Rongorul
e intact, ochii îi licăresc. Cum de a îndrăznit cietinul de
Amiet, cum de a putut îndrăzni... Ar vrea să-l masească, să-l
masească. Dar nădărnice aceluși blazată indiferență și tăceri
părere de rău. De unele urmelor, el nu disprețuiește pentru că.
Pentru că el e sarac și eu dogată. Asta e tot. O supersti-
ție de clasă, de castă, cum spune el. Dar și el a fost
dogat, și Papa spune... Ah! ce-ni pasă? Măine am să-l palmuiesc

El deschide fără tremur usa și privește pe doctor în ochi,
decum și a născut centilele astepând și strazia biroului.
Nu mi-e steama. Au venit aici pentru că am ajuns sărac,
asta e tot. ^{Nu crede} ~~La m-crezi~~ că genial state mă ~~stăge~~ ^{domina}. Nimeni
altcine decât salariul. Asta e tot. Te privesc în ochi.
Dr. Roman surâde ^{prietenos} ~~gratios~~ și ~~îi arată scaunul patronului~~ ^{îi arată} ~~poartă să se așeze~~ ^{poartă}.

- Am cele mai bune referințe despre Ți,
de la doctor, au spune referințe excelente. Și am
cunoscut și pe tatăl Ți...

^{Domnul}
~~Domnii~~ asta a cunoscut pe Tata... Oh...

- Te-am angajat pe loc, secretar particular
și, oarecum, colaborator la munca mea monografică
asupra democratizării... ^{nu-mi pasă și nu mi-e}
^{grică. Sunt un doctor.}

- Dacă nu înă privesc în democrație, ^{înțelegând}
^{neridicându-mi ochii după buciul centilelor} ~~el privesc în ochi~~ ^{Sunt cald}
licența: în literaturile moderne și filosofie, științe
cu totul și cu totul aristocratice...

- ~~Oh. Oh.~~ ^{Oh. Oh.} râde dr. Roman. E mai bine să
nu uzăm acest termen; e doar spune, rețență.
Ți mă vei ajuta la adunarea materialelor. Șapori,
lucrarea mea e largă: știință, și filosofie, și artă.
Tot ce a creiat și a promovat reformele democratice
după descompunerea feudalismului. Eo lucrare de
envergură colosală...

Dr. Roman rotunzește cu falma o hiperbolă ^{imperfectă} ~~stăge~~
dar entuziastă deasupra biroului cântar de volume.
Pronunță ^{"celșal"} ~~cântar~~ cu K majuscul și apostrof
de hemistich pe silaba întâi.

- E tocmai ce sconvul temperamentul
Ți și culturii Ți, de care nu am îndoieli...

~~Ză~~ Zăre mi de lei. Niweni n'asputea plăti asemenea salariu,
but chief... Elazar spune că chief ochieste catedra de
sociologie după un doctorat la Berlin. ~~Serviciile~~ ^{Aproape} remun-
la clientelă n' ^{aperează} practica ^{Spontane} în apariții fulgurante
n'steme, la Spitalul Central. Dar are deacum milioane,
n' prieteni politici, n' bibliotecă opulentă n' căreri zho-
rări. O catedru la Facultatea de Medicină nu reuseam
nimic. Chief răzune urea să n' întrepracă ^{mărunte} ~~coborâ~~ dela
fiziologie generală, care e muzicant și estetician, n'
publica romanele ^{sub pseudonimul feminin.} De Chief, mare
~~literar jupiter~~ ^{ca colaborator feminista.} ~~Sentinel~~
^{Pierdut saloanelor liberare probabil că nu sunt tocmai}
^{Ambitiile lui sunt științifice,} ~~gloria sti tipică~~ ^{n' o catedru la Universitate}
^{Fuchide} volumul ~~din~~ Enciclopediei, n' devote din
sertar dosarul corespondenței ^{epistole} ~~științifice~~. Trei
scrișori către editori ^{londonezi}, ~~englezii~~ ^{grand} proiectele ~~de~~
^{publicării de toamnă} ~~mod publicării~~; o scrisoare - răspuns ~~metamorfoze~~ ^{e de reus} dreii
Katharine M.B. Bridges, Assistant Professor of Psychology,
McGill University, pentru a mureturi n' lăuda
The social and emotional development of the pre-
school child (cartea a frunzăto Pavel, iar ~~do A~~ chief
a dictat scrisoarea) ~~"you wonderful boat."~~ J; ARSR
-B-
scrisoare către ~~editand~~ secretarul lui H. Schneider,
la Leipzig, pentru a cere informații asupra ediției
adous a mult ^{discutate} ~~adeptat~~ "Istorie a civilizației mondiale"
~~aște~~ Rămân de clarificat arisonte sa stamare,
de copiat fopell n' corectat ^{ultima} paragraf din opus
magnus. Pavel privește ^{pevedere de descompa} ~~casornice~~ ^{vustalut lui chesot} până la seer
jumătate trebuie să dău pata toată maculatură
aceasta. ~~Dar~~ dacă ^{n' ar face nimic} ~~ex plera~~, n' va fiare ceti siare;

Așezat la cea din urmă masă a redacției, în ⁷³zată Jhermii
balconului lateral - prin care se pot vedea spiralele stâncilor
de fier ale tipografiei și dreptunghiurile de beton - d. Sherman
își sfârșeste articolul și cafeaua cu un sentiment plin de
satisfacție și mândrie. Ochii mari prezintă epineurile de față
și privește hantia clișind precipitat, oarecum jicniti ca oțet în
în drumul lor nasal. (Ochii lui Sherman încearcă să se
uimire jicniti decât ori privește în jos, și plăsurile jicniti
o manifestă instantaneu.) Reapăză joile mardine și începe
corectarea în tihnă. - Articolul va fi cules numai mâine dimi-
neată, dar e prudent să-l am scris cu o zi mai înainte.
Așăseară la teatru, hm... zămbete stergând o virgulă
inutilă. Oh! asta e bine spus, perbaco e bine spus:
în loc de reviste și polemici iconoclaste, tinerii noștri
prieteni se-ar putea arăta o activitate creatoare, o muncă
științifică, disciplinată, rațională. E singurul lucru de
care are nevoie țara: raționalism viu orientat și gândire
creatoare, o civilizație fondată pe idei, nu pe superstiții,
misticisme și tradiții. Singura tradiție e rațiunea, iar
singurul ^{eliberat} material al națiunii nu e auto-exaltarea
și jicnizia ^{de} lecturilor nedigerate, ci experiența... Asta
e. Ei n-au experiențe, deaceia sunt proști și alomzi.
Fi ce e o experiență? Pleuronagia e o experiență, denigru. Pe
mura cu mizeriile cotidiene, cu tragicul secului. Războiul
e o experiență. Aia erau ~~viu~~ putori pe vremea războiului.
Ter acum se numesc tineri. Dar tinerii sunt ei noi, care au
făcut războiul; generația mlb petruzei de ani. Și fi sunt
și i vad cu ranita treizeci de kilometri, cu păduchi și pezmă
la două zile odată, și să... aud discutând metafizice
în tranșele ^{foarte} ~~de~~ mlb, prapnele Knys și... Hahb, Platon,
la urma urmelor, a fost un prost. Idei și umbo, aparente.
cere vtiis, absurd. Și ei' pretind că înțeleg toate acestea
ca și cum n'au fi știut ~~un~~ ~~no~~ filosofie, și pe Kant,

de Bergson... dar ^{nu} Kant nu e neprobabil, niciu nu poate
ajunge asta, dar, oricum, a pus capăt mistificărilor unei profe-
tologii metafizice și la Plato. E un rationalist, și deaceia
tinerii nu-l citesc. Nu-l pot înțelege. Kant, la urma urmelor,
Kant.... Sterge o linie întreaga și presează sugativă pe
cermeala întinse generos. Lăcușul de tus albastru se strânge,
umed și mat. Reîntorcându-se în lectura manuscrisului, d. 74
Sherman își amintește că și el e un licențiat în filosofie,
deși ~~nu~~ ^{este} cunoscut numai ca ~~un autor~~ ^{romancier}, gazetar și
critic dramatic. Tar colegii generației sale, de sub patruzeci
de ani, îl consideră o specie ^{aparte} și strălucitoare, cu gându-
rea lui rectilinie, cu stilul său incisiv și onetitatea sa
profesională nepotată. O. Sherman e individualist și
naționalist și cu o reputație de rafinat colecționar de
femei. Ochii ^{pauți} surprinzător de mari și de negri, și buzele
săi întotdeauna întredeschise, o sexualitate de conștient
și o alură de artist. A plecat în război cu un roman
nefârșit, o partidă perfectă după Anatole France, și
cu ~~licență în filosofie~~ ^{doi ani de închisoare}. Romanul nu l-a sfârșit nicio-
dată, dar a publicat fragmente și l-a cedit în cercul
„Centaurului”. Cinci ani după încheierea războiului, a început
a lucra la „Dacia Felix” în care zugrăvea sub travesti
^{intruaga} ~~intruaga~~ serie de imagini și fapte adunate pe zăuș, în
Moldova și apoi cu lagărul german. Primul roman fusese
ironic și sentimental, o fantazie conștientă pentru a se
răzbuna împotriva primei amante. Ea a murit la Iasi,
mădă după arundă, și d. Sherman - întors din cap-
tivitate - n'a mai ^{găsit} ~~găsit~~ nici un motiv să-l sfârșească.
Ș'a întors din război cu o sete nepotolită de ~~co~~ voluptate,
de confort și de gândire nudă, experimentată. Și-a
luat licența numai pentru că voia să posede o diplomă.
Filosofia nu l-a mai fermecat niciodată, ca altă

cum mai ca un pretext de articol sau de dialog în
"Dacia Felix". Deaceia a fost tratat întotdeauna în 75
Wrou solo două rafturi cu cărți dela Felix Alecu,
traduceri franceze din Herbert Spencer, Höpffling -
autoritățile sale în filosofie generală - și "Estetica" lui
Croce. Dar nu s'a antrenat niciodată în opiumul ~~filosofic~~ ^{estetice}
resfănite. Câteva pagini, dicționetile sau în zilele de
pleacă, câteodată recitarea paragrafelor esențiale în
frunzărirea pentru termenii tehnici. S. Șerban, în
articolele ^{critice} ~~uză~~ ^{un} impresionant număr de termeni
tehnici. Acesta a fost singurul motiv pentru care
a cumpărat ~~de~~ Vocabularul lui Pothot într'un
timp când administratia ziarelor nu putea plăti
deat jurnata de chirie, și numai cu întârziere.
Ca să-și exprime sistemul său "rationalist" și indivi-
dualist, d. Șerban necesita un limbaj precis, fixat
și concis. Se pilda, tot se se petrecea cu el pe front, și
în captivitate, ^{sunt} ~~era~~ "experiențe", pentru că aveau un
continut, în timp ce misticismul adversarului său,
~~de~~ ^{de} Șerban, e numai o eroare logică și o maladie psihică,
~~pentru că~~ ^{pentru că} e lipsit de ~~un~~ ^{un} continut. Ca să exprime această
descriere într'un singur aliniat, d. Șerban ~~uză~~ ^{uză} de o serie
de termeni "concret", "immanent", "articulat", "distinct", "disoabit",
"coordonatitate specifică și actuală"; de altă parte termenii
"inert", "obstacul", "axioma deuzie", "exaltare dramatică",
"asasinat logic". Scriind asemenea curvate, ^{efectiv} ~~și strabătând~~ ^{de} un
sentiment vag de posesiune a logicii, a raționării.
Ușor un termen neprecis, ~~era~~ ^{era} dezorientat, pare
ar fi mers la întârziere, fără să știe ce vrea și pe ce
cale să apuce. Iudată se prindea termenul sub condeia,
parcă o aleie ^{linială} ~~cu~~ statui, undeva în greș, ar fi răstănit
în fața ochilor. Aceasta slăbiciune pentru termeni

tehnicii apăsese să-l indisponă decât ori nu găsea for-
mula căutată și era silit să o relocuiescă cu verbajul
comun. D. Șteruan se ferea de limbajul vulgar ca de 76
microbi. Într-un anumit sens, se temea de el, de obsu-
ritățile și erorile ce se leagă de o gândire nemetodică,
~~națională~~ națională. Boicotajul anumitor termeni cu o conștiință
vitală: Dumnezeu, absolut, transcendent, sacralitate, experiență
ultrioasă, ~~termeni~~ ^{termeni} tabu, și dacă nu putea exprima
cu toată precizia tehnică ceea ce voia să spună fără a poveni
unul din aceste tabu, îi izolau în ghilimele, cât codată adă-
gând ~~chiar~~ ^{chiar} ~~seune~~ ^{seune} de exclamație și „sic”. Încălta asta îl
întrăfășe de la Elazar, care se desinfecta întotdeauna cu ghilimele
când trebuia să adpomenesc de evoluție, știință, ratio-
nalism. Dar d. Șteruan nu era atât de strict cu
termenii tabu; ei erau tabu în compartimentul scriitoricesc
în „stil”, cum spunea d. Șteruan. În conversație, îi
accepta. Pe birjari și turguri de germanzeu, iar afirmațiile
pe cari le încurcătura le fortifica adăgând „absolut!”.
Acesta era ~~ferex~~ ^{după} ferex, și constituia din Șteruan nu se
agita ~~pentru~~ ^{pentru} asemenea violuri. Dealtfel, majoritatea
mizeriilor celorlalți neiluminati îl străbateau și pe
el, dar meritul „d. Șteruan” de a le ignora, de
a nu le acorda mențiunea de „experiențe” și a nu
le considera nici iudiciinduliste nici raționalisme.
În soliloquiile sale ~~intime~~, d. Șteruan uză, ca toți
ceilalți, un limbaj vulgar, nealinat și discontinuu.
Dar acesta nu ~~avea~~ ^{avea} nimic de-a face cu sistemul său.
Din prudență de senzații și sentimente cari îl străba-
teau, ~~avea~~ ^{menționa} ~~avea~~ ^{avea} drept experiențe numai acelea
consistente cu raționalismul și individualismul.
Și era pe deplin putintă să citească o carte, care nu era

română literatură, ~~care~~ mai mult de jumătate, dar ^{ori} ~~se~~ ¹¹
sugărează că o asemenea cîntă nu conține
experiențe; numai romanele și piesele de teatru și
politica conțin experiențe, pentru că sunt fragmente
de viață. Restul sunt divagații, sofisme sau absurdități
logice. Pe Platon, de pildă, nu-l poate citi pentru că teoria
ideilor e absurdă. Pe Kant îl citește din neajunsurile lui
Höfding și îl înțelege, pentru că nu e absurd.

Olesca din Șerbanu e inteligent și rațional. Prin
inteligentă menționează tot ceea ce poate înțelege direct,
iar prin rațiune încearcă să poată înțelege rațional. Restul
e patologie sau stupiditate, și nu îl interesează. Și
face să pozeze drept o victimă a inteligenței, obsedat de
demonul înțelegerii, în vecinătatea luptă cu întinerirea din
jurnal sau cu divăntul său. E un cavaler al rațiunii;
al libertății individuale, dar mai ales e un pasionat
al logicii. După marea revelație a războiului, încearcă
să și justifice orice atitudine prin logică, prin algebră
intellectuală, cum spune celor cari nu sunt binecîntăriți
în filosofie. A ajuns, după atâtea ani de practică, la o
surprinzătoare abilitate de a descoperi contradicții între
paragrafele adversarilor. Cu un furibundator zălog
din marea de litere ale curioșilor cari trădează auto-
contradicții și gîndirea propriului. A ajuns astfel
temut de colegii de sub patruzeci de ani, al căror rez-
onantism individualist — îl militază în critici și
il dramatizează în romane. Singurul care s'a autenat
pînă în mijlocul lui a fost Eleazar, în repetate rânduri;
cu descriere și stilului dar și lucid, ironic și deflator
al lui Șerbanu, Eleazar spunea și cum se recunosc
la cei de sub 40 ani — o avalanșă temperamentală de
insulte, obscenități, profetisme și contradicții.

Consecvența
Consecvența cu obsesia inteligenței, era obsesia ~~sexualității~~ ^{sexualității}.
De fapt, era o viciu a inteligenței pentru că se bucură
o viciu a ~~sexualității~~ ^{sexualității}. Sexualitatea egi pentru d. Sherman
o serie de infinite experiențe, apoi dar era un material
al Inteligenței, un material de ordinul întâi, pentru
clararea și înțelegerea sămăi resurse intelectuale și abilități
rationale se cereau încontinuu antrenate. Iudată după
înțelegere din captivitate, d. Sherman a început antrova-
mentul sexual pentru a înțelegere vieții. Dar n'a uzat
nicodată tactici freudiane, ~~pentru~~ ^{de} simpla tehnică
a douăzilei intelectual, începând cu ghiciri în palmă,
dialectica sentimentală și întrebari enigmatice la care
avea răspunsuri pregătite, ~~afirmând prin~~ ^{afirmând} ~~populării~~ ^{populării} ~~Yar~~ ^{Yar} ~~decead~~ ^{decead}
reputația de critic dramatic se statonice, aventurile lui
se limitaseră n'vitate teatrale.

Panel intra pe usa redactiei când d. Roman m' sfoarsea a
doua țigare n' se pregătea să plece. Cânta ~~cu~~ ^{din} ochii masele cu
calimări pline și semănere curate n' se aprindea ^{unul} ~~unul~~
furios, ca n' cum absentă lui David ~~Drăguleț~~ ^{Drăguleț} ~~Drăguleț~~
~~Drăguleț~~. Mă venea a crede, n' se cyprie ^{David} ~~Drăguleț~~ ^{Drăguleț} ~~Drăguleț~~
- mă iertati. N'a venit încă Drăguleț?

- Crede că a fost aici: aceluși meșter, dar a plecat.
Pare că ar fi murit în fata stăruirii, dar se stăruie și meșterii,
la întâmplare.

- Probabil că nu va ^{fi} nimeni, astaseară.

- Cădă, răspunse ^{distras} ~~sempre~~ d. Coșcu. Trebuie să-și facă corectura. Are un foileton focos cu maxilități feminine, adăgă el inghitind un garabet.

- Atunci: auz să-l aștept, sechetați Pavel,
ridicându-se către o masă.

- Vă rog.

2. Coman se va adăuga odată la manuscris. Când în mână
 și sublinie gros titlul

frumusea. Parul se intubează ^{intors} ~~agatat~~ ^{vag} unde s-a mai zărit undeva
figura aceasta. Trebuie să fie un membru al redacției, sacot
el amuzat dintr-o dată la gândul că ~~se afla în fața unui~~ ^{poate} ~~nu~~ ^{poate}
nume sau unui temperament, sau unei culturi, și nu
vede totuși decât aparențele carnale, insignifiante, ridicole,
de acele ^{pluie} ~~abstracțiuni~~ ^{pluie} ~~miraculoase~~ ^{pluie} ~~și flutere~~ ^{pluie} care e un
gazetar. Trece sumar repartiză numele și caricaturile
ntregii redacții; pe mulți îi cunoaște, deja, prin dragu.
Se ghicește data.

- The canon of 1858 saw the d. Remus Coman?

-Chiar el, răspuns afectat d. Roman.

- Oh, asta e bună, încep să-l văd pe Pavel apăsându-se de masă. Ai cetit aparențele de jovanico ale unui oarecare Eleazar nepotriva comanului Oasii Felice?

0. Coman zărește și voi să năruimă pe un curânt de spirit,
~~care~~
~~Les Bricet~~ continuă să intreprese

- ~~E bine~~ ~~critica si paradoxala~~ ~~critica~~ mi apartine, eu
i-am sugerat o noapte la Mircea & Enochiu, nu?
Evident, daca il detinute, nu trebuie sa-i comuna aceasta,
evident... Dar asta-i bun, e buna!, repetati.

- Nor dori să ai plăcerea să-ți trăiești odată
le d. Stegari, vorbi mădușat d. Coman.

- E un băiat bun și absurd, observă înălț,
dint' o dată gârlitor. Bietfel, e un ^{toamnă} pentru că e absurd,
~~mă e esq?~~
~~mă cactile?~~ Camerii ~~mălesurze~~, cuminte și ~~gustat at.~~
~~au m murel.~~ ^{sit camintenia masculina e tot alba de putolșapla ca pe}
~~an agas,~~ intolerabilă. E recomfortant să întâlnești ^{plimnula}
plin București un Don Chichette ortodox și curajos ca Slezar
Las sticlul dui e delicios, nu ~~proteje~~?
^{cunosc}

- Aș dori să ~~am~~ ^{cunosc} pe d. Ileașan, deși știu
d'unde lui sunt monstresc, ~~reputa~~ ^{reputa} d. Coman.

- ~~De~~ Aceasta e un merit, un merit unic in
pantheonul nostru de ^{specii} ~~tipuri~~ perfecte, ~~unde~~ Parel la
comenta

-Toate acestea ar fi perfect justificate, vorbi Paul
zămbind rădăuitor și suprem, dacă ai avea un criteriu
absolut, adică o teologie, la baza judecăților pe care le faci.
Dar se pare că toate adevăratele teologii sunt în același
timp ^{divergente} revelate, și ca atare irrazionale.

- Dar un moment, război, intrinsecă agitat d.
Coman. Sta creștin, teologic?

- problema e scris pusă pe masă putea dispune
de răspuns, comunită grav și flegmatic Pavel. Teologic,
pentru noi profani, nu e o problemă de credință,
ci una de logică.

- Van't Hoff, etc...?

- Pur și simplu de logică. Căci înseamnă
că trebuie să primim consistența argumentației iar nu
consecințele ei practice. În teologie, se zice drept, e
singurul sistem consistent, pentru că e singurul
revelat...

revelat.. - Dar toate acestea sunt simple jocuri de
cuvinte, must moare or acesea. *Aici este Kant?*

- Căci chiar că eram mîlele, vom fi afectat
și eufatic dintr-o dată, ca să păstrăm distanța. Dar Kant
e elementar, și nu presupune ^{experiințele noastre} nici o conversație mai
efectivă, mai subtilă. Spuneau că ati fi justificați
în ~~deceputa~~ ^{deceputa} monstrilor spirituali dacă ați avea un
criteriu absolut. Care e?

- Ormel, evident ^uco...

- Omul, evident ~~ca~~...
- Omul e ^{hipnotizat} ~~refuzat~~ absurdă, ^{Polmerer} quadratura
cerului. "Căi om? Teologia are pe Adam și Jean
Jacques, Rousseau pe omul natural, și d'Inteby și auandov.
Dar cum e omul și jebu? Să se referim la Sacia
Felix, de pildă. Probabil că engul d'Inteby care se
referă la umanism, e omul - Bar, atuhă..."

A curiozitate tot ampie mișcările ^{de} acestor ^{forțe} ^{instinctive} ^{și} ^{organelor} ^{și} ^{impulselor} ^{și} ^{stărilor}
sune admirabil la pezi. Fiecare vinează mișcările
acum pe Harlock Ellis și pe Sig. Freud de terficio-
memorie. E mai mult decât o modă, e un vicin,
și amănândos fatal. Căci, pentru mine, deodată,
mi se manifestă prin fracă imoralitate, și prin
solemnă teoretizare și medicinale catalogare a
fazelor acestor ^{imoralitate} ~~fenomene~~.

- Iuri dai voie, întreține dubioasă
Pauline. Căci nu propuneti ignoranța
aleasă asupra realităților sexuale..

- Eu nu propun nimic, nicădată, risă
Anicet. ^{Veau să} ~~Căci~~ spune numai că, pentru un tânăr
sănătos ^{acest} și pentru o sensibilitate sinceră, toată vorbi-
nă ^{sexuală} ~~sexuală~~ a contemporanilor noștri,
e deodată disgrațiată.

- Aceasta nu înseamnă nimic, se apleacă de
Pauline. Frații și disgrațioși nău nimic de a face
cu miza și inventarea faptului. Houpa sexului,
ca și ampa religiei, trebuie să găsim și să vedem
franc.

- E totuși ce știeți eu, zăruți amoroși
Anicet.. Că această franchetă sanatoasă a dispărut
adate cu sterilizarea ^{populă} ~~sexuală~~ în tratate medicinale
și poitavalitice. A dispărut ineditul, fincul, orice
element forial și creator. Iar în locul ignoranței sau
promiscuității femeilor altor vremuri, dă instalat
o ^{stăruie} ~~stăruie~~ și frigiditate sau promiscuitatea stăruie
a masculului nostru. Personal nu sunt un adept al
moralității, dar socotesc că ^{prezintă} ~~prezintă~~ această verbol-
e imorală și resedatată. Femeile apune sau frigide,

intâmplare. Evident, nu cred eu că vorbesc din ce sursă dar
pe tipul asta trebuie să-l contrazic. Și apoi, sunt aliații
lui Eleazar într-un anumit sens. Și ca urmare urmelor la
dracu cu consecvență și ^{conducătoare perfectă} ~~conducătoare~~...

83

Por dozi să mai auză odată critica romanului,
pentru că "stilul" lui Eleazar, recunoașteți, a cam
aburit interbal..

- O împotriva, cred că i-a dat sens. Pe scurt,
aș ca romanul Țării, ca și generația Țării, a războiului,
sunt ratate, da, pe și singura ratată. Pentru că atât
literatura Țării cât și generația Țării se îndreaptă către
viață, către sex, către orice existență ^{altruistică} ~~altruistică~~ și violent,
dar nu așteaptă către sex, pentru singurul motiv că Țării
un artist ratat iar generația Țării ^{o ideologie} ~~o generație~~ ratată.

În ce sens, în ce sens, putebți amuzat de Comay
în fața avalanșei de epiteturi ale ~~celebrității~~.

- E foarte singur, totuși cu care au plecat hăem
în război, ~~ia~~ sunt acum advocații sau incalzatori
unei reînnoiri la viață, la existență capului și
experiențe politice ~~politice~~. Aceasta pentru cel singurul motiv
că ideologia Țării a fost ratată de război, ceea ce înseamnă
că Țării devinți cu totuși, dintr-o dată, mediocri, și
că Țării încearcă, cu ultimii Țării puteri, o
reînnoire din sferele ideologice în care Țării cresc
pe faimă, în viață, în politică, etc. Dar aceasta
e de neputință; sunt mediocri ^{ideologii} ~~ideologii~~ și în acele
timpuri medicinale bon-vivante. O ideologie e patologic
și incurabilă. Rătăcesc din nouă creația intelectuală
și Țării în ea însuși. Cum să mă exprim? O ideologie,
care e ingrată în tinerețe, dacă nu are timp să fie
asimilată sau eliminată prin proces Raută, ci e

prin si singura deslocuitor, amulata, ratata, cum e ⁱⁿ cazul
Jotă - midespare, ci se doborâra în adânc, strănuie foartă stie,
n'astă ocel gust amar vizibil petătiudens în literatură
Jotă, asea dezolantă dezorientare, n' aremic receptivă,
scurcun fiziologic, caracteristică ^{filosofică} Jotă. Vedeti, gene
ralizez, aș daș fâcătoare înjotăron logice, dar
evident, -

84

- Evident, evident, ~~de~~ așiguri interesat d. C.

- În ceea ce privește literatură Jotă personală,

ea donedeste, ^{cu o precizie înmăsurată} cel puțin pentru mine, pe lucru fun-
damental: că maricăte oă vi cupeti de artă, în conștientă
medicun, cum e tot veacul nostru, n' s' o vi virtutăci

la viață. Ată Jotă tentat de artă, n' așcu vârtă s' o
uitată; măjor la natură la existență, la dată
căm' așu cașu. Or, lucrul ăsta e ^{inimă} absurd, n' ^{e evident} ~~imposibil~~
în viața Jotă, unde oră ~~cașu~~ oră jurnale ca s' o
exalte viață, analizăreș drapețee în loc s' o tubez,
discuță acțiunea voluntară s' nu dăborăș cu
pompe, n' e foartă puțin acțiune ^{individuală}; e uau de probă
rezistentă ^{inertă} ~~spanio~~, a la Jandri - n' oșu un cursut, fac
fiziologia năci, un soiu de masturbare bergsoniană
etcetera...

- Fulgerător, cu adevarat ^{fulgător} înclinaut, se min-
d. Coman. Dar ^{socetă} ~~există~~ că e eficace așcu
ofensivă verbală?

- Oric credință e eficace, iar la urea urmelor
oșu ofensivă intelectuală e verbală. Din referen-
mășcul nostru, n'ingura arău n'atac e verbal.

Atunci? Iar Eleger culeș, așu daș e notonă, anel
vitor sau n' zee, n'are importantă. Dar ne tora
fa fa a lui, n'nețeleș daș n' se ra cătuș n' n'at
de vreau...

Amândoi răseră tristul, apoi d. Cousin oferî țigară, și
Pavel aprinde un chibrit. 85

85

- Multumesc, d.ș. Care care vi e numele?
se interesa el.

- Vedeti, eu n' am privilegii sa fie recunoscut prin
scrierile, vorbi' Amicit fara mie: o genă de reformati
demonstru pe care ni excitati fata de Coman (dealtfel
intreaga lui atitudine si vocabularul, erau schimbate,
rupozate, pentru ca si era peste putinta sa se re-des-
naturi identitatea lui ~~ascrisa~~ in fata unui stelu, mai
als ca ad se stie il cunoaste). Dar sunt prieten cu
Dragu, si poate el va pomeni de numele meu: Baril
Amicit, un nume ciudat, nu? Amicit...

Coman. Dar vs cunoșc 'de cătra Ziuz, ^{la aliniu} ~~ascentu~~ el meste-
ria, n' dele ~~de~~ drapa, n' dru reviste...

[illegible]

National'

La Teatrul „Regina Maria” are un prieten regisor, n' de câte
ori zărește afișul albastru-nteneșcat, ~~afacându-se~~ ^{după getae I.}
miresme de pădure și plei o abat gândurile. Interval,
aasta e Pavel Anet, aceluia e ~~de~~ prietenul meu dragos-
slav. Ieri pare bine. Mă scuzi un moment; trebuie să mi
schimb costumul. Oh, dăru... Să fătă? N'o cunoști?
E domnișoara Verzeanu... Set interval. Sătură ceniz, 87
ligării, turind. Nu trebuie să faci asta, Paul, nu, nu....
Afișul albastru nteneșcat, albastru nteneșcat. Probabil
că am iubit-o n' pe ea, altminteri n'asv făcut aceasta... Albastru,
nu, nu, ^{maure} tdaia ei n' m' str. Regală. Vine din provincie, desigur.
Și desi m' e ^{la bătaia} ^{experiență} ~~virginală~~, mi-a spus: nu trebuie să faci asta...
Zărește, pironit cu ochii pe afiș. Și zărește numele în
culoare, deua. Joasă astă seară, n' măre xare, toată
săptămână. Iar dacă rolul e frișol, va primi pe amant
fără reticente, provocând, n' ~~și~~ buzele roșii, roșii. Iar
dacă rolul e sentimental, va pune o nouănotă la
paralelism n' va legăne secul privind te gal. O curioasă.
Probabil am iubit-o ^{altminteri}... Ce ciudate curiozități
sexuale, câte taine, ^{moderare} și totuși mi-a spus: nu trebuie... Poate
ei alb, imatur, cu umărul gal mcreând a-l respinge.
Și acumde fătă ca un struț. Politica feminină a plăzii
Mamaia; costum nud, palare largă. Dar Paul, Paul....
Imputa lui de adolescent ^{toamnă} ~~lungă~~, foamea lui
de timp, de intru timpul; n'ci o tehnică, n'ci o clorofom...
Zare prealabilă a parteneres; Sincera n' egoista foam,
grațioasă ^{facușă} ~~reprezent~~; Raft în junglă, sărituri prodigioase,
caline, ^{salvare} ~~pentru~~; și epav, gândurile, ploaia aceea difuză
de superstiții idioate, de remușcări animale, de totemuri
insuetae. Sbrăgătat purității n' sufletul lui gal ^(RSR)
ntimp gal. Dialectică chinătoare, cu etică n' hizeră,

reminiscentă din jurământul solemn: Hai doi, David, draga
și Pavel priet, prieteni de creștinism, ^{antichități} ~~intelectual~~
~~unificarea~~ ^{unificarea} un organ primar, ^{esențial} ~~esențial~~
~~omului primitiv~~ ^{omului primitiv} se pregătește să ni-o dea prin
criza pubertății ~~se se așază~~, hotărâre; ^{primar} ~~complet~~
ignorare a instinctului sexual, a cărei importanță, a
fost exagerată de medicii perversi sau impotenti); ^{secrete} ~~secrete~~
~~voicetare~~ ^{voicetare} ~~creșterea~~ ^{creșterea} creșterea literaturii sentimentale care e aptă să
provocare depresii ce se creșterea mult prin imaginație
sau prostituție); (tentivă, marticarea disciplinată și rațională
a exercițiilor corporale care ^{facilități} ~~plănușcă~~ eliminarea produselor
~~glandulare~~ ^{glandulare} pe o cale normală și nedăunătoare.

Cel care ~~va~~ ^{călă} ~~are~~ ^{are} jurământ sacru, va fi socotit
un singur manifest, un singur în populația Roumăriei
Mari, ~~și~~ pierzând orice alt drept în afara de cel
de a se acupla promisiun sau oficial, a totă și a
concură la premii. ~~Maddeușu~~ ^{va trebui să renunțe} ~~Ar va avea drept~~
la orice inițiativă de reformă spirituală, ~~și~~ la orice drept
de a fi sef, de a pătrunde în piață și de a scrie ^{într-o de} ~~într-o de~~
ce ai ~~trebuie~~ ^{trebuie} să mărturisească sincer căderea, și
va fi flagelat. Nici un compromis nu se include în acest
set, ~~secrete~~... ~~Că ai Paul~~ ^{dar se-a ținut curățatul},
și toate prestațiile se onținesc; ^{seria} ~~seria~~ polemică pornografică,
iar la ~~partizani~~ ^{partizani} de ani va fi coruptor de viață... ~~Că~~
~~ai Paul~~ ^{ai Paul} ~~bagatelor~~ ^{bagatelor} eu am respectat numai alimentul al
treilea... ~~Că ai Paul~~ ^{Adolescentul} Adolescentul slabănog și palid crește,
crește, munci se rotunxex pe oase cu încheieturi elonice,
umerii se lărgesc, trupul saturează e acum brațat de
soarete și taie apa bazinului și după zi, braț după
braț, umerii sub soare. Mirarea ~~și~~ cea dintâi zi și
Zată oziuzii, pipăind și uimit bicepsii, aceea uimire-arg.
-liosa, apoi histerică, ~~și~~ ^{exercițiile} ~~exercițiile~~ schimbate în
dau, ritm beatific în hrănire ridicată, cu soapele ^{recondite} ~~recondite~~

a face. In general, n-ave nimic de făcut, de câțiva ani.
Posibil. Poate & soliloquiile n-av nequideră să fac. Dar
ce să fac? Ce e de făcut, aici? Probabil că sunt un
mărmur de jumătate de grad de oameni, inteligenți,
n-ubi n-iberi. Restul sunt monștri intelectuali, sau
ist creere cari s-au apit creșterea la unzeze ani.
^{Proct} la unzeze ani; Căd copilul descoperă imensa
comară a imaginetier creatoare n-gratuite, de unde
până acum confundă imaginația cu realitatea, după
cum confundă ~~secrete~~ cu vise; iar la unzeze ani
nepe a pune la îndoielă ~~toate~~ ~~scutur~~ fabulele
nașterii & descoperă sexul; la aceeași vârstă, cele
diutări totemuri sociale, politete, buna creșteră,
^{apetite} minciună clămulă respectiv & denunțarea civilizat
a minciunelor clămulă aduerse; năfărit, la unzeze
ani, ca diutări cosmologie, religioasă sau laică,
fundată pe principii. Iadn pe cari nu le înțelege
măneni: ^{creșterea} ~~găsită~~ comună, infinitul, atracția universală,
etc. Aștia sunt oamenii cari fac, iar eu trebuie
să ~~fac~~ respic adată cu ei n-ă satut ael ~~le~~ stindarde
ca n-ai. Dar restul, sunt monștri: erudiți, moralezți,
predicatori, epileptici, epicurei, etcetera... O jumătate
de degra ^{liberi, inteligenți, puternici;} n-ai fac n-ai. Superstițiile transalpinului alb
& oarabil, e căscadată eric, dar numai un impera-
tis, un simțu imperativ n-ai n-tele. Poate e inventat de
oeri pasionați ai minci, de un Carlyle sau de un Daniel
Braga. D. Ierba, dacă n-ai n-locul meu, ar gosi o ^{racio} ~~scutur~~
sociologie... Teatru n-ic; "Teatru Maria Ventura"...
"Cetile diuinele", "Cetile Resutalia" ^{Apont} "Vou", "hou";
"Gloab", ^{restaurant} ~~restaurant~~ de tineri! ^{avantgarda} ~~avantgarda~~ generației tinere.
"Chemare la ordine!...", ~~la~~ se apit sursebat n-amuzat.
Present! Pavel Anicet, douazeze n-ai de ani, licențiat
n- ^{Proct} ~~Proct~~ n- filosofie magna cum laude! Bravo! La luptă!
Uraa!... Se regema de tabla ^{de} ~~de~~ exelama în non
a regu - n- năde nen'novat, bin des pus, nepropătat.

Încă o „experiență” a generației noastre. E epatant.
E, cel puțin, o dovadă de vitalitate. Cîinele reviste într'un
an, cîmpieri de polemici, un adevărat abator al gloriilor
senile... La urma urmelor, dacă sînt zeci de lut, lasă-îi să
crape. Dacă ~~sînt~~ ^{sînt} ~~în~~ ^{în} albește ~~metalele~~ ^{metalele} academice
literare și științifice — vor fi restaurate, ^{respectiv} ^{con-} restaurate
în biblioteci...
91

- Faust!...

Fata îi strănuie brațele cu săgeți nervoase și e prima fericită pe sub
bomurile patăriei și primăvarației. El îi apucă mâinile și le
scutură surprins, cu o aparență de bucurie tinerească.

- Faust, te-am cîntat de două ori la Biblioteca
Mi-ă spus Maria că ai venit la părinți, unde ai fost?

- Strada fiilor Alexandru, răspuns el zămbind.

- Bine, dar asta e abuz. În fiecare zi, în
focare și...

- Și zeci mii de lei ca sfîrșitul lumii. Nu e
destul, Alexandra Alexandrovici Maricov? Sau Alexandra
Karamazoff... sau...

- Oh, sfîrșitul Faust, se alintă ea ^{strănuie} ^{apucându-i}
matur.

- Oare e vîra mea dacă te cheamă Anna
Alexandra?

- Dar ~~nu~~ ^{nu} poți ^{face} ^{purta} singură Anna. Nu-ți
place? Anna?

Pronunță numele cu un accent italian, rătăcit dela
Pavel. ^{Prin} ^{foarte mult} ^{dar,} ^{care} ^{în} ^{se}

- Exact, ~~în~~ ^{în} direcție itinerariu, se interesează el.

În mîna duceam în Ciompiu. Și am fi zărat...

- Oh, nu mi-ai, se alintă ea cu maniera nesuferită
cui sîrăit. ^{Știu} ^{că} ^{nu} ^{te} ^{încanta} ^{torăria} ^{unei} ^{studente},
seu, când tu...

Și izolat cât de limitate sunt resursele feminine, gândesc
el amestecându-l. Un neofit are crede în mitul sfincului
feminin. Dar nu e nici un sfinc, absolut nici unul. Amuzant
ecuatii ^{tip} un foarte restrâns număr de soluții... Global;
la urea urmelor e un nume stupid. Și, fără nudaială,
condusă de un liceu cașut la basalsareat
și ^{victor} ~~candidat~~ somnolent intelectual. Dar...

92

-... cu mine. Nu e așa, Faust?

- Desigur. [Ce Dumnezeu mi-a spus?]

- Dar nu m-am trezuit.

Și desigur, m-am trezuit. Și apoi, sunt rubricată peribil,
zi. Și el, cât e de mult, și când începe să se arde
atât de superior, un savant, un șef de cabinet... Pavel...

Le strânse n' ulei mult de el. Intererul străzii
și ^{agrupa} ~~procură~~, peribil idilică.

Un moment. Ce am de făcut? Steuografia, da; cârta,
nu; chief, nu; episod Felicia, Montesenario, sau nu;
ntoarcere; „Global”.. Probabil un imberb resuscit. Am
sa citez revista. Zese lei, nu e mult.

- La ce te gândești, Faust?

- Leit-motiv feminin, în descoperi ^{descoperit} ~~descoperit~~
gândurile, când se născă după ce le-a ~~prezentat~~.

- De ce feminin? întreabă ea, ~~nu~~ amuzato-
re, ~~de~~ ^{de} ~~paradele~~. [Faust nu vorbește ca toată lumea. El
spune notabilemura cu adânc, neîntelebs. Are un
vocabular minnat, de servitor].

- Nimic, prostii. Adevăratul e că nu gândeam
nimic. Pozeau, nă, ca să găsească ceva de vorbi.
Evident, nu, și dan deșul la sugestii. Ce poezi?
A minnat, ce minnat. Se joacă, și nu mă supă-
ce el, nu pot spune niciodată când e serios. Și totuși,
e serios, e adânc, e un adevărat ^{intelectual} ~~intelectual~~... cerebral...

- Faust, ai început să te plătiști de uină, se
alintă ea iar. [Nu ne vede niciunul, ar putea să-ni strângă
uratul mai mult. Tot dați ar fi nebun, cu altădată,
n-ai putea sămăta, dar dela un timp e atât de rău de
pânditor. Ei eu ~~proasta~~ ^{de iubesc} ~~de iubesc~~...] 93

- Exagerezi, o consolă el zămbind puțut.
Dar, poate, m-l iubesc atât de mult. La urma urmelor
poate m-l iubesc deloc. Cînd știe?

- Ești un nesuferit n-ți așteptez.
Numai el da'. Dar ~~da~~, Anna, h'ai dreptate. Trebuie să
mă aștept pentru că m-am saturat până în gât și orice
e dator să-lupte împotriva nimicului, pe orice cale, cu
orice armă. Dar ce Dumnezeu să-i ~~spun~~?

- Nu pe aici, Faust. Mergem la Cămin.

- Dar de ce nu mi-ai spus?

- Desigur că ți-am spus.

- Când? se întoarce el.

- Oh, nu te mai prefacă, el moștră, ca.

- M'ai prius, mi-ai el. [Oare așa are ciu-
mte de lei cu uină, apoi fi fericit. Să-l lua o masă,
apoi am cînd n-ai au restaurant. La Cămin e feroce,
e deprimant. Nervii mei de lichid leneș; dar are
dreptate, n d. Iubea are dreptate. Am început să lău-
zesc ca orice burghez, cu laurii universitari pe
malta-mi frunte. Ei, ca să mă apăs în vînt cu
flexul infernăității medicului românesc. Dar are
dreptate. La urma urmelor toți au dreptate...]

- Ești iubitul meu

- Grație ta. Dar, Anna, ce ar fi dacă ai venit
cu mine n'ar fi iubită mea? Mama are o ciudată slo-
biciune pentru tine...

- Ești nesuferit, se alintă ea grefier. Ți-am spus
că sunt de rău azi la Cămin. Eu și Mia.

-Faust!.. De ce te ai săr?

El o privi cu brate lungi, fără s'o privească. Închise se pe
gumătate ochii și așteptă ^{miracolul} ~~miracolul~~. Așteptă să descopere în
corul de penumbră al scenei imaginea năluca ^{de uimire} ~~de uimire~~, și
oă audă fluide de echouri și castagnete, la început roz,
roz de porii, apoi verde palid, apoi. ~~Stia semnatul~~ Anna
Alexandra trebuie iubită cu o pasiune pură, filtrată, majoră.
^{Stia semnatul:} Beatrice din stăncile lui William Blake; bratele
ei candelă; și întreaga ei făptură, teologie. Heu, heu, vino!
chemau virtutile în suflatul lui. Fata capătase aceluși
concentrare intensă, abătută; așteptă premoniția cu o crispare
fără ~~și~~, inscristabilă. Corul virtutilor chemau, și echoue
lor îl auză din genune. Stia cum se vor mișca, toate. Că o
iubex, o iubex, altminteri n'ar strănge o în brate și n'ar fi
făcist strângându-l. Ce megar!..

95

-De ce taci, Faust? Spune-mi ceva, spune-mi ceva

frumos, tu vorbești atât de frumos... (Anna Alexandra
Anicet, Anna Anicet... Dacă vezi el, fac orice, merg oriunde,
la capatul pământului, cu Faust, nu mi-e teamă nicăieri,
~~ti-e teamă de nimănui~~ de nimănui. Ai de Faust...).

-Anna, sunt teribil de scârbit cu mine desuori;
brutal de abătut de mine, numai de mine. Săndurile mele
au virtuți ematice, ^{Anna} dedecia sunt căterată atât de jos,
atât de jos...

Sa ar fi mult să l'întreaga, dar se teme să ^{curme} ~~curme~~
farmeul vocii lui cald, apropiate, în cel zădărnici vloguri
în părul. O infuzie lentă, magnetică, și străbătătoare din
carnea lui. Glasul pe care îl ascultă era numai proiectări
întărziate ale prezenței lui. Ar fi mult să taci și totuși
să-l audă glasul; să nu-l asculte, și totuși să-l ~~fi~~ nite leagă.

 - ...marcam să te iubex prin auto-sugestia, prin
halucinație, ca și cum mi te-ai fi iubit deloc, ^{Anna} ~~Anna~~
Anna, e umilitor. (Nu, nu, tremurul glambului e teatral,
se punabate fals. Și adevărul e acesta, că totuși e, totuși
remantana aldicarea aceluia la instincte

e fals cu mine. Dar cum să i' explic, cum să i' bag în
cap monstruoșitatea aceasta?)

96

- Oh, taci Faust!, îi porunci ea rezemându-se capul
de pieptul larg și ~~potrivit~~ ^{potrivit} Spune-mi numai dacă mă iubesc
nici. Mi-e atât de frică, mi-e atât de frică de gânde-
rile tale, ~~faust~~ ^{faust} mă rușinez câteodată de ce mă iubesc; căci nu
găsești nimic în mine, ~~faust~~ ^{faust}, nimic ce să poți iubi, tu...
Ești atât de mare, Faust...

Genial lui, iudicabil pentru Anna, se prezintă câteodată
în chiar mărimile trupului lui, în conturul umerilor,
în profilul ~~potrivit~~ ^{potrivit} ~~potrivit~~ ^{potrivit} Când îl simțea aproape, și era
peste putință să sândească altcând. Și simțea, totuși, că parel
se îndepărtează, fatal, că se pierde tot mai adânc în
tainele lui, pe care nu le-a putea nici o dată, și ghicea în
taciturnul Faust nu numai pe ~~potrivit~~ ^{potrivit} ~~potrivit~~ ^{potrivit} gânditor și
primăverii trecute, ci pe un strein înform, hain și sentimentele
ei erau câteodată folosite ca o alegie, ca un tălc ce-
are tălc la rândul lui. Și în zona capricioasă și indolentă
și nu putea să intervină. Se abandona, multumită că se
poate ~~cau~~ insulta câteodată, și se poate exalta altodată,
cu acesegii umbre.

- Nu, Anna, nreau să mă asult, o intrerupsese el
cu o brutalitate calmă, apucându-i mâinile și așezându-le
ostatece pe genuchii lui. Scutful are să te întoreze, căci
e o pledoarie neputință mea care te ~~presupune~~ ^{presupune}.

- Dar Faust, nu nreau să asult nimic, dar nu
e dragoste. Nimic altcând. Am să mă întărgii dela Cantar,
și o fac bucurios, dar condiția e una singură...
La pace...
Parel se ridică de pe bancă și o agută să se ridice. Ea
și privește și o alarmată, sata să și ceas iertare și
sata să plângă și o plângă și o plângă, oă nu-l vezi întotdeauna
nici o dată, nici o dată.

- E mai bine să mă întărgii dela Cantar
Anna. E largă.

Păsește tăcuti prin grădina justie.

- Acesta e cel mai sincer răspuns la ceea ce am
întrebat, Pavel.

-Dacă vrei tu, [Nu, nu, acestea sunt simple
dohitoii. Trebuie să-i spun, trebuie. E totul jocul peste.]
Ea îl privea fără să-i răspundă, și zămbi trist. își mușcă
buzele ca să nu plângă, și descoperirea slabiciunii o răfură.
Ea marșato neputința ei, neputința tuturor reverilor
sentimentale neputința celor trei A, neputința lui Pavel.

-Ești sugarată pe mine? întreabă el cu un sarcasm
emfatic or destul de fals ca să poată fi observat.

- Nu, de ce an fi? E mai bine așa.

- Dar nici nu știu ce vorăam să înțeleg, se lăută el.

[Oh: Das Weib, la vache!]

Ea tăcă iarăși și se puzătea să deschidă portita de guler a
 grădini, ^{cu} ~~dar~~ Pavel o apucă de braț, vibrant, și o dădu
 spre el. Brutalitatea actului se ^{lăsa} ~~era~~ remaniată ^{când o prin-} ~~prins-o~~.
 O puse-te, o puse-te ^{Anna}, tu nu mai să crezi că te iubesc puțin,
 că, oricât de puțin, te iubesc?

că, oricât de puțin, te iubesc? De ce nu m-am oprit la timp?
Oh! fals, fals, supunător de fals? Cum de pot vorbi
astfel? Cum de mi pot purta atât de medecru, de nedrept
de minciună? Ineficacitatea glosulei o descoperim amândoi,
ne se aprindă privindu-se în ochi cu o jenă tristă, penibilă,
pe care nu o îndrăznește nimeni să curme.

- Nu vrei, vorbești exagerat o pătură de
căr aparate.

Deschise, portită și o lăsa să treacă. Că prozaneții, de degetul,
moral. Femeile au o mediocritate comunicativă, inferioară
semnal lor e fatogen și e fatal. Mediocrității tot ating
tot ce lăsa, pe toți șaparii n' au toți sclarii. Alături de
femeie, ori cămășă și masă - și stă înimă - ori stă oilit să poze,
sembră de fals, evident de fals înfățișare, de medicii. Și gesturile,
și gândurile, și vorbele - toată și în tot deauna aceluși,
tip, serie, ...

fără s'o primăscă, - E nestim, nu? Întrerupe el dintr-o dată facura,
parcă n'ar fi continuat robitolegriul, n'ar fi adresat
nici un ~~de~~ exclamare. 98

- E natural, vorbi ea. M-am întrebat între altele
cuma ce găsești tu în mine. Cel ce ^{nu} ai spus de atâtea ori
despre femei, se aplică n' în cazul meu, nu e așa? La urma
urmelor, sunt o simplă provincială, rentru trei ani candidată
la intelectualism, apoi profesoară și soție. Mă o supăso
de siguranță, dragul meu Faust, nici una...

El nucrea să fie cuntenit, n' n' apucă bratul.

- Nu protestez, îl accepto ea tristă. Bratul
mi-l poți lua acrișând, Faust (zâmbeste, n' apucă din
mână buza, să nu plângă). Dar să nu crezi că sunt supărată
pe tine. De ce ai fi, Faust? Tu ești atât de sincer (ai apucă
bucă rădăcina; înecă plânsul)...

- Dar dinna, acestea sunt...

- Nu, nu, lasa-mă să vorbesc, Ne-am înțeles ca
dada dragostea noastră...

El îi strânge bratul, golit de gânduri, fără să știe ce va
face sau ce ar trebui să facă. Dragostea noastră, desigur.
O bancă aidoma, unde? unde? Și i-au spus, ce oare i-au
spus atunci? Dar o iubăz sunt sigur că iubesc. Ceva să
întâmpnat cu mine astăzi, am să n' spun, Te bucuri să
spun...

- ... fără ca celalt să se ~~sunt~~ plângă, fără ca
nimem... Nu, nu, lasa-mă Faust, Tu ești atât de bun,
n' ai fost atât de sincer cu mine, ar trebui ca eu...
Le apucă sfârșitul n' se vedeau de el, hohotind.

- Ce ai spus? Anua!...

În asculț capul între bratele lui, spre pieptul lui. Și e pite
pitiută oă mai lupte, oă mai miută, n' plânsul o farmecă,
o satisfacere, o mângâie. El n' ^{apucă} capul mai mult,

și culea fata pe pămînt ei, nepăsător ~~de~~ de stradă, de
casă, nepăsător de orice alt. O mângări cu ^{gura} ~~linga~~ și
canta fata — și ea plânge, și mușcă buzele, și ascunde⁹⁹
tot mai adânc obrazii. Apoi fetel' lor se întălnesc, ochii
ei închizi, ochii lui cu aceeași fixitate absentă, parcă ar
merci să cunoască o seară, să identifice ne persoane.
O sărută cu sălbăticie lui nefericității, agonice,
parcă s-ar fi despartit pentru viață, parcă ar fi murit și
mearcă să o sărute ~~fericite~~ ca țigara ei să se prăfuiască, să
soarbă ultima răsuflare. Ea se apleacă lent, palpitant,
jumatate tîng în spasm și jumătate ucis, maronură. Brațele
lui o săgimesc pe deasupra umerilor și celalt brăț și îndoaie
spatele, gest statuare și peribil. Închide și el ochii,
zâmbet că, deschizându-se, va auzi ecoul acela din vis și
va zări umbra ei chemându-l. Harde, harde, acum
s'apare cât o iubesc, acum are să afle și ea...

— Faust, iartă-mă, dar te iubesc!... Nu va fi a de
legământul nostru, dar nu pot, Faust, te iubesc Faust, te iubesc...
Și ascunde iar fata, și ușeta stîns, fără să știe că ombete ea,
dormă și vite boagă celspore. Nu pot, Faust, nu pot, te iubesc
oh Faust, de ce te am întâlnit, de ce te iubesc Faust....

Oh, da, evident. Bun. Heu, ce am de făcut? Evident. Ce
dracu să fac, acum? Oh, da, evident. Asta e.
Un taxi așteaptă la capătul străzii. Pavel ridică mîna în
aer și l'cheamă ca și cum ar fi avut ajutor.

— Taxi!...

Claxonul o dăscălește, dar nu cîntează să ridice capul, ci se urcă
în mașină mîhnită. Șoferul e discret și nătreabi fără să
privescă.

— Shada Parindar, răspunde Pavel, tristat
fără motiv, și o histetă de lespede, și inorganică, urșită.

O simte caldă și abătută, lipită de el ca o netîmă salvată
dela moarte. Acum, să-i spun acum... Oh, da. Să-i spun. Evident...

dar ce Dumnezeu a apucat o rădăcină și la zi, mă opresc și
cer supărământ cîmă sute de lei; și penibil, dar n'au nici
o sută de lei cu mine. Apoi, cînd se va calma, am
să-i opun că o iabre, cîci evident o iabre, altminteri...
Oh, farseuri, arată, cărpă egastă, infernală -

- Faust, iartă-mă -

El o sîmte moderat, ca un logodnic timid, și îi mărgăre
părul.

- Tu trebuie să mă ierte, Anne, eu sunt de
rîni. Ti-am spus că am un dar, o pișcă, un dar să chimes
pe cei cari îl subsean -

- O, taci Faust, -

- Dar Anne, crede-mi. (ab, da? Nu mă crezi?
I nostim, erapitor. Așa dar nu mă crezi? Din, dar asta
e prea mult. Ce ti-au făcut eu? De ce plangi? Cînd mean
să spun... Înșafînt, de ce plangi?! Terminus! Terminus!!)

Se plînge profund, și se arăste, se arăste. Repetă sufocată aceluși
propozitie, nișurile se cari le poate pronunță, și în suflături
ei' na se află deest și ură, și cruzime pentru stupiditatea ei,
și o adorație hipnotică pentru Faust. Pavel a pierit, de
mult. Iubirea ei' e pentru o abstracție departată, difuză,
pe care nu o poate numi și nu o poate situa, dar care dă
măltumea ei' o stăpînire, o chimie. Cere ajutor lui

Pavel împotriva mării lui Faust, a aceluși necunoscut
cărui o'ă robit fără să știe cînd și fără motiv; se roșea
de Pavel, se plînge lui, se destăinuie lui. Faust, Faust. m
încălzea ea. O ghicire sperioasă strălucite deodată în suflatu
lui Pavel dăruit. Se oprește mult, privind-o. Nu-i poate spune
nimic, nu o poate mîngăia. Simte și' el prezența aceluși
necunoscut salbatic, malt, responsabil - ~~care~~ și a abstat
fără rost în mijlocul lor, și în dragostea lor idilică,
prietenăscă. Apoi se ține și el, și tremură, și se apropie

fricos de Anna; iubatisarea lor e stranie, s'ar fi spus ca
ingloră. Activază ca într'un farmec, și toată meșterăria care
s'ar a pătruns dinăfure lor, și pastrează legată, unită.
Ar vrea să ceară iertare Annei pentru sălbaticele celuilalt.
Ar vrea să-i spună multe, apoi să strige: Anna! De ce ^{acest} ~~ce~~
mă stăpânesc și mă alină, uneori altfel, uneori....?

- Ce mănă atâta sărindă? întreabă soferul

fără să întărească.

Paul tresar, și retrage brațele deșă timpie frânt al Annei
și privește turburat pe Făstă.

- Oh, perfect. E tocmai așa pe care o cântam.

Opriște soferul..

Anna se deșteaptă somnoroasă, dezamăgită, fără să înțeleagă
prezența omului din fața ei și fără să recunoască strada.

- Dar Faust, cantina nu e aici....

- Nu, nu, numai un moment, Anna. Hă!
pus, și vreau să-l prind pe Dan, și să-l prind pe Dan
Dragu, care urcând Annei

- Faust, un e fric, stai cu mine Faust

Oh, dar asta e absurd, e completamente absurd. Trebuie
să am cinci sute de lei, trebuie să petrecem pentru o
impresă, și am să-i spun toate, am să-i spun și am să
fiu... E absurdă, e neapărată și absurdă

- Dar nu e nimic, Anna. Numai cinci
minute, poate nici atât. El prind pe Dan, și dau
mesajele și sunt rezolvate. Vom merge la cantină, și
apoi la impresă, Anna...

- Faust, Faust...

- Soferul, așteaptă ~~at~~ cinci minute. Pune

soseala
dăruie
și cântă. Zâmbește Annei, și se referă pe ston
- Faust, mi-e frică. Singură, Faust...

Leatunci nimeni n-ar fi bănuit că va ajunge dublu
 și campion de cross-country și ~~atlet~~ gimnast abil.
 Era subțirățec, palid, cu ochii lăncezi după a
 lecturi și impertinență de tânăr exasperat. Nu avea
 decât doi prieteni, David și d. Amiel. Încerca să
 să urască și să înșele în dispreț ^{neglectat} pe toți ceilalți.
 La izbută ^{numai} decât să-i ignore, ~~la pasiunile lui~~

Ar fi trebuit să uite, că datorită ei să uite; ^{dar poate,} ~~dar~~ nu e nimic
de uitat. Dragostea se uită prin ea însuși, ca foamea după
dejun. Iar după o zi, când mi-e foame iar, nu-mi amintesc
că mi-a fost foame ieri, sau acum o săptămână, sau acum
un an; nu-mi amintesc nimic, ci pur și simplu mi-e foame.
Ar fi superb să fie același lucru și cu dragostea. A trecut, a
trecurt; la ce bun orgă sentimentală? Dacă, cel puțin, mă
recunoaște în cadavrul ei mumificat. Dar nu sunt eu, sînt
nu sunt eu!.. Mă păstrează nu pentru dragostea mea, ci
pentru confortul ei, pentru mîndria sau nostalgia ei. Izo
amintete de mine, ca să se amintesci de ea, să se consoleze
sau să se clește. Perfect. E liberă să facă ce mea pentru
ei, nici o îndoaie că e liberă. Dar de ce vorbește de cuire, de
ceruri pronunțate murale? Și de ce plînge pe strada și lepiu
chemându-l Faust?..

De apete să se verifice amintirile. Nu, nu i seia e Lucky,
aceasta e Anna. Nu e același lucru, nu poate fi. Pe Anna o
iubesc... Oh, nu, e inutil; mi-e dragă, mi-e simpatică, dar nu,
nu o iubesc... Totuși, Anna e Anna. Și Lucky? Ea a fost, cândva
desigur că a fost... O jună oficioasă, alterată ca în prezența
unui strain înopertun, ~~și~~ molifigă soliloquiul. Lucky n'a fost
nimic mai mult decît o ~~aventură~~ aventură carnală, cu înfățișări
sentimentale. Iar acum toate au trecut. Perfect. Dar de ce
nu mă lasă în pace? De ce mi-aminteste întotdeauna că
am fost ridicul și sentimental, că m'am spus ~~habitu~~ ineptii
de adăbreut virgin? La urma urmelor, de ce nu dispăre?
da, de ce nu dispăre, nu se mîntuie, nu se pierde în
provincii, nu pleacă la Paris, în Brazilia, undeva unde
nu o pot întări și unde va fi oltă să nu uite, unde
nu cîntă nici cîntecul, nici Teatrul Național, nici str
Regali nici Cerme Militară. Decît au trei pînă acum

104
fără o raționare a spiritului. Indent, ^{spiritual} ~~manie~~ ~~forță~~
cat de aparent ar fi ^{de la spirit} ~~de la spirit~~, e o manie indubitabilă.
Familie s'au emancipat, el puțin cat sunt tinere
~~nu se dau atal de asor dand~~ ~~Pun~~ candidatii; candidatur
trebuie să fie cultură, rafinat, bogat, dacă se
poate artist, preferabil ^{apropiat} ~~modern~~ generabile te cuto
preferau militari, generația nouă preferă sporturile,
iar generația următoare preferă artista. El trebuie să fie
dublu și cult și larg-roșător și original, el nu
poate fi bălărau. El trebuie să discute ^{mai mult de a activa} ~~mai mult~~ să și anticipeze
cucerirea prin ^{afundarea} ~~frustrarea~~ sau cupunare - marriage,
și ~~prizele~~ detronize eticele valoarea virginității
prin argumentul contracepției. Astea sunt ^{questi-} ~~questi-~~
~~chiar~~ ~~mente~~, dar sunt.

Dependine de filme interioare, conversații ^{imaginare} ~~mentale~~ sau
reminiscente de conversații aienae, ^{figuri etc, drame sintetice} ~~il~~ caplesesc. Cășhita
~~atras~~ ^{atras} ~~acea~~ supacelatie surmenata ~~și~~ când generaliza
rile sunt poute n' absolute, când orice taran o gata să
militarizeze absolutul sau ^{cinismul} ~~perforantismul~~, e dispus să ^{pure} ~~pure~~
pentru Beatrice sau să se chinie în umilinti vernală. ~~Arta~~
tricot se desopere cu o bucurie minor-batonică în unilocul
pantomimei în care s-au autenat avangărgile lui cinic,
dogmatice și absurde. Poate sunt obosit, poate are umblat
pea mult, sau poate are dreptate. Pauză. (A.S.N. -B-)

san justiciei

~~laurei~~
~~habituat~~ , ~~probabil~~ că în ^{amintirile de mine drept} ~~probabil~~ e melancolic. Dar eu nu i-am dat dreptate ^{de fapt se a mă acuza sau veni} , ~~dar~~
 i-am dat timpul meu și senșibilitatea mea de atunci,
 din mine astăzi, nici o poltră, nici un drept la viitor...
 Se trezește ^{gândurile} și se întoarce. Egoismul ^{apreciat} ~~nu~~ este în
 seibustreașă și după zi. Am ajuns intolerabil. Probabil că
 tactica izolării e cea mai abilită. O izolare apăsătoare, în
 pasivă; să mă reped în tot, să-l supăr pe tot, să nu
 mă las de mine. ~~Oh, nu, nu, e abia.~~ ~~Am unghiul~~
~~pea mult azi, am obosit și am început să stăg să~~
~~filosofez.~~ Pauză

Și ascultă hotărârea și fumează privind pe ferestre
 masivă până la Cantina.
 Poate e ^{serviciul} ~~chiar~~ de doilea ^{de}, mesele sunt mai puțin populate
 ca de obicei. Cantă ~~la~~ ^{rag} ~~schipe~~ pe Anna; ar fi trebuit să fie
 laasă, adunând cupoanele. Nici Mia nu se vede, ~~doamna~~
~~la muncă~~ și la lași să intre. Cerească și ^{sală} ~~sală~~.
 Bieții studenți participând la tipurile clasice, din Heidel-
 berg, din Artibascheff, ^{loquaci și} ~~de~~ sau antisemite, sau bibliopetitor,
 sau taciturni; ~~Acce~~ de acum unu, de acum cinci
 ani. Și cina e aceluși; supă de pastămac și morcovi,
 varză cu carne, și ce-o mai fi alt? ~~poate~~ cartofi, sau
 poate schnitzel... Trebuie să vorbească la Cerc, și dar
 îl invitase la cantină să-și ^{în prealabil} ~~intâlnescă~~ ^{cadrele} ~~prezidenți~~. Unele avea
 fața bandajată; fusese rănit în manifestația la
 Prefectură; voise să libereze pe cei arestați în ziua de
 10 Decembrie, și a fost rănit. Și purta bandajul ca
 pe un trofeu ^{incidental} ~~incidental~~, și ^{simon} ~~puncta~~ ~~orice~~ ~~propoziție~~
 liderile Prefecturii. Le ghicea infailibil în discuția
 greșii studențești și-și presăra sentințele cu un
 „eufin!” - - Aceasta era cel diutai și cel mai temut

adversar; loquax, iresistent, inflamabil și irresponsabil.
Anchet ^{vorbea} ~~propunea~~ contra grevei, nepotrivă manifestărilor.
Și apoi tumultul aluflalt. Aplaude, gura... de co. mi. pierd
nume ~~de se vede~~ atât de stupid? ^{dece} ~~pe~~ mere să-i corectez
și-i ~~de~~ doilea) miile acestea de patriști?... semina? Desigur,
bravo Anchet, bravo!... Părăsește sala răbit, dezolat. Păci
zapada cu ură; încă un drum închis, încă o înfrângere,
pentru un bandaj... Zămbile, amintindu-și zăbăilele ⁶⁶
pierdute cu cinci ani mai tate, pe când era încă student și
credea încă în mesajul studentismului, al elitei și al gândirii.
Dar stăruie, se facea asumat cu aceleasi mijloace ca
ale oponentilor, tipurând în amenințare. El se retrăsese
vârș n' iuzierărilor, cu silueta lui magnifică dominându-
^{clăp} ~~dist~~ ^{ing} ~~tar~~ ^{arii}, apoi uitat. Dar în acea seară bălile erau
măbulgite, supra se servea vertiginoasă, carnea cu varză
aburea în aceleasi farfurii... De ce ~~doen~~ ^{nu} ~~mai~~ ^{nu} amintesc
toate nepturile acestea? S'ar fi revoltat că instituția
mă adăpă evoluției lui, nu se schimbă odată cu el
după cum ~~să~~ ^{să} revoltat că Bucureștii ^{au} ~~ramă~~ ^{au} ~~aceleasi~~ ^{au}
bucureșteni sunt aceiași după ~~se~~ toate victoriile 'ro'
înfrângerile lui. De ce nu se schimbă? de ce nu i pot
ușă? de ce nu revinore cu zidurile și mirare lor
de varză la Pavel de acum cinci ani? Începuse a tobor
să reminiscețele colegiului, pentru că viața de atunci
se petrecea de mult, departe, și localul liceului fusese
dărâmat. Dar și era pte puterată să orte Cantina, cu
atâtea imagini proaspete așteptându-l ~~at~~ în curte, după
noap, în ochii celor dela mese. ~~Paul~~ ^{Paul}, adău n'u rozu estare
doi stele, Paul... Iuri' plac rodile și fericite, Paul. Dar mult
mi' plac piunicele. Ochii ei spun multe, repetând ^{și culcut} ~~numele~~
numele fructului. Piernici roșii, Paul... Cum mi sticlesc
ochii.

[illegible]

[illegible]

Când coborî în stradă, se aprindeau felinarele. Se rătăcea fără voce către bulevard; luminile acelea roșii îl fascinau, îl țineau încă legat de București. Parcă erau mai mult ale lui, mai aproape decât trupul și sufletul lui decât Una, sau Ghișhi, sau Dar bunăoară. Le privi zâmbind. Se face un oraș frumos, Bucureștiul ăsta. Gândește și plăcu; era un gând limpede, seren, chiar stenic. Privea cu nerăd tramvaiele care treceau, piața Brătianu îl încânta; globurile erau albe, mate. Și frumoasă lumina, oricât s'ar spune...

Observă că nu are amintiri, că străzile pe care trece nu-i amintex nimic. Am depășit memoria personală, memoria sentimentală — reflectă el fericit. Asta e un început bun. Mă pregătesc pentru eternitate. Dealtfel, am stat destul în gara asta. E timpul să iau trenul, și trenul meu. Și poate nu mă va aștepta prea mult....

Grăbi pasul ca și cum ar fi avut o întâlnire precisă. Nu gândea nimic, nu simțea nimic. Trăia o plenitudine fără nume, o bucurie simplă, continuă, calmă.

"Bună seara Tată!" spusese el cu glas tare, nădădă ce aprinsese becul în cameră. Se trezi. Am ajuns acasă. Unu să se gândească: e ultima dată când intru la mine în odaie.... — dar se surprinse, și strivi gândul. Nimic. Nimic altceva decât cea mai deplină seninătate. Nici o prezentă streină alături de mine, și mai ales, nici o amintire. Haide, Pavele....

Se așeză la birou. Toți scese tabacheres și o ~~ș~~ despăcu. Mai erau scese țigări. Cinci le va fuma Petre. Simți un val cald umplându-i pieptul, dar strâns pumnii și aprinsese țigara fără să se gândească la nimic. N'am ce-ți face, frate.

Să scriu? Puse instinctiv mâna pe toc. "Dragă mamă..." Absurd. Ce ași putea să-i spun, ce să-i spun? Nu există motive, aici; există numai destin. Și destinul meu pare fermecător tuturor.... Cum m'a strâns în brațe Una, cu câtă căldură s'a rugat să rămân noaptea asta la ea. Pentru dragoste, probabil. Sau pentru a mă simți aproape, mai aproape de ea... O fi existând într'adevăr un instinct feminin, o ghicire a primădiei?...

Se trezi cu tocul în mână. "Dragă Petre, tu mă vei ierta..." Yaraș e o absurditate. Nu e nimic de iertat, nimic de explicat. Și chiar dacă nu mă iarta... Durerea lor, desigur; ah, asta e altă problemă, asta e de natură sentimentală, nu mă interesează. Petre ar putea scrie în manuscrisele mele.... Se gândi o clipă că ar trebui să-și ardă scrisorile și hârtiile. Dar la ce ar folosi toate aceste precauții? Pentru cine să le iau? N'am să fiu în total atunci, n'am să fiu chiar eu?...

Ghișhi, ce-o fi făcând fata asta în provincie? Mă uită și ea, atât de repede?... Simte că îi pare rău, și își înfrâna pornirile sentimentale care așteptau din toate părțile să

năvălescă. Ghighi, ce mult te iubesc și pe tine, scumpă mică....
Haide Pavele, fără aduceri aminte. Extaz, numai extaz....

Oare n'oi fi nebun? Găndul acesta îl făcu să ezite în clipa când descuia sertarul biroului. Rămase aplecat, cu mâna pe pachet. Mi-e puțin frică, asta e adevărul. Trebuie să aștept să nu-mi mai fie frică. Un instinct prea puternic. Săracul, nu știe ce să mai inventeze ca oă mă țină în viață. Ultimul lui pretext: nebunia. Doar de m'o rutârgia puțin, doar de o mai prelungi cu câteva minute flacăra vie din mine....

Dar să nu le spun nimic, absolut nimic? Nici un cuvânt, nici un rămes bun?... Simți că orice ar lăsa în urma lui, ar constitui un pod de legătură cu lumea aceasta, o continuitate organică, dureroasă. Ca și cum nimic nu s'ar fi rutâmpat; ~~asta~~ ^{asta} e tot secretul, asta e miracolul. Il străfulgerară câteva gânduri, informo - dar le sugrumă pe loc, fără să le dea timp să rodească în minte. Extaz, extaz....

Scose pachetul. Bistul Emilian, câtă libertate în gestul lui, în rutâmparea lui. Și era încă frică. Trăchise sertarul, și desfăcu hârtia. Revolverul. Il apucă un tremur stupid, neputriva căreia nu izbuti să lupte. Se ridică dela birou turburat. Prostia asta născăză totul, prostia asta, carnea asta.... Bău un pahar de apă. Mâna continua să tremure. Cel puțin sunt sigur, acum, că Emilian n'a izbit. Nu e un lucru ușor asta, nu e un lucru ușor....

Se așeză iar la masă. Fără gânduri, fără sentimente. Un gol cumplit, auzul tremur fără rost, neputriva căreia nu putea să lupte.

- Tu știi ce-i asta? rutheba Petre opriându-se din fluierat și apucând bratul fetii. Asta e din Mozart.

- Ia mai ~~ca~~ fluiera odată, îl îndeamnă Nora.

[Petre începu să fluiera dela început, serios, ținându-se drept înaintea ca să-și poată păstra cât mai perfect buzele tuguiate. Sfârși corect aria.

- Ți place? o rutheba el, privind-o.

- Nu.

... Și o'au iar dela capăt, să mă rupund iarăși în durerea asta rutunecată și fără sfârșit? Să fac pe oameni să sufere, ca până acum? Să continui totul, totul, intact și perfect?... Ce se poate face, Dumnezeu, cum să depășești destinul acesta cumplit, de a iubi întotdeauna mai multe lucruri, de a dori întotdeauna mai multe lucruri?...

Cheună în ajutor toate gândurile tari, toate stimulentele lui descifrate și rutărat promovate în ultimul timp. Moartea, extaz. Moartea, instrument de cunoaștere. Moartea, mijloc de embrătizare a unității, a totului. Dar nimic nu i s' mai părea

series și vreau de luat în seamă. Ideile acestea i se păreau stupide, și toate curiutele pe care și le repeta - simple curiute. Orice fapt cotidian îi apărea mai plin de sens și mai vrednic de înțelegere, decât toate ideile lui despre moarte și despre cunoscut. Simți, pentru prima dată, că întâmpină o rezistență stupidă, o inertie împotriva săneii ~~este~~ ^{ar} fi absurd să argumenteze.

Voi să se ridice dela masă, dar ghici! că gestul acesta este numai o încercare de fugă, o încercare de a ieși din cercul de foc în care își poruncise să rămână, până la urmă. Se priuse cu amândouă mâinile de birou. Ce e cu mine? Ce m'a apucat?...

Nu mă pot întoarce, nu e umăr să mă întorc, am să fiu o câmpă în ochii mei, am să-mi pierd orice urmă de stăruire.... Dar toate reproșurile acestea nu petruiau nimic. Parcă se luptă cu un strein, cu un urias apărut deodată în timpul lui, mult mai puternic, mult mai sigur pe el.

... Ce s'o fi cântând acum la Radio?...

Prioi iarăș revolverul, și-l luă în mână. Dar nu așa, pentru Dumnezeu, nu așa prosteste, căinște. Moartea asta e a mea, o creiez eu, cum mi' place mie. Viața am trăit-o așa cum mi-a fost dată, cum mi-au ~~putut~~ împărțit-o întâmplările. Dar moartea mi' aparține, așa cum mi-o dau așa voi pătrunde dincolo...

Curioz. Numai curioz. Ce sens poate avea. "Moartea asta e a mea"? Ce sens?...

Se infurie puțin de tot neașul descoperit deodată în sine, de toată carnalitatea aceasta stupidă care-i întuneca gândurile. Se uită fix la revolver, la țevă. Nu fi slab, Pavele, nu fi prost. Nu rată și fapta aceasta, singura faptă ~~de~~ a ta care nu e întâmplare....

În acea clipă are o limpezire totală, o singură străfulgerare. Fără să știe, poartă țevă revolverului între dinți - și trase. Un gol în capul pieptului. Măna îi tremura. Prioi revolverul năcut. Ce s'a întâmplat? Ce Dumnezeu s'a întâmplat? Dobitocul!... Și de te seamă, cu un sentiment penibil, că piedea nu fusese ridicată. Și venea să plângă, să rugure, să se lătureze. Dobitocul!...

Încercă să repete jocul mental. Nu fi slab, Pavele, nu fi prost!... Zădărnice. Tremura numai. Un des gust fără margini. Fie și așa. Fie și așa. Păcat. Haide, mai e timp, oricând e timp. Haide, acum!... Dar sentimentul de ciudă și de risipire stăruia. Iui ratez și moartea... Uite unde am ajuns.... Închise ochii. Sunt multe stele pe cer; haide, sunt multe stele... Simți un dor nebun, stupid, să se pipăie, să-și lungească mâna pe tot timpul. Slăbiciunea aceasta îl enervă. Apropie țevă revolverului de gură, așteaptă o clipă - apoi trase, fără motiv. Timpul tot i se zguduie. Măna stăruie încercă să se pipăie, dar rămase moale, atârându-se de piept. În acea clipă dori toate lucrurile, ca într-o căzătură fără sfârșit, o luncare vertiginoasă către un fund de nimeni cunoscut.

Acum prim

Sfârșit

Acest prim popas al "Întoarcerii din Rai" a fost scris în 1931-1933.

Se ghiceste desodată unilit de lasitatea soliloquiului,
unilit ca orice bărbat care își amintește o dragoste
depășită, oricare dragoste. Știe că va putea repede,
~~ca vana sărăcie~~ dar acum nu a uitat.

Se vizualizează ^{limpede, simplă} tot ~~un~~ ^{un} ~~plin~~ ^{plin}, surprinzător de
sentimental și cabotin, un actor prost și infirmat,
cum sunt toți bărbații. Același, cum sunt
toți ceilalți; ^{cabotini} sentimentali; Nu rezistă niciunul.
Și apoi revelația degradării, intunecată delectare
din halucinația, joacă de singurătate,
de muncă ~~de~~ ^{de} ~~tăgădat~~ ^{tăgădat} ~~a se~~ ^{a se} ~~apăsarea~~
și ^{Pătrunderea} ~~amintirile~~ ^{mnemonică} ~~dragostei~~ sunt dragostei -
sau manualul breviarul ascetic al
unilităților și ruzărilor lui ^{păgân} ~~toți~~.

Căci nu se află bărbat pe care să nu-l
pusă pe ~~față~~ ^{față} la ~~refuză~~ ^{refuză} ~~scârbe~~ și să nu-l
scârbească și să nu-l rușineze până la
degradare amintirea ~~sa~~ ^{sa} ~~trăisim~~ ^{trăisim} ~~lui~~
de manifest ~~trăisim~~ ^{trăisim} ~~trist~~ ^{trist} și aștept; dragoste ^{lui}
și femeile, cu infirmități lor bun simț, cunosc
aceasta tot atât de bine ca și bărbații, de aceea
teama lor de sfârșitul 'dragostei', de finalul
halucinației, teroarea sub care așteaptă epuizarea
catalizatorului.

[illegible]

cavalcadă de idei vertiginoase, de glorie bete. Coborât deiv
când se cobără vânt din stăria lui ^{pe miază noapte}
adaie la miezul nopții, reputându-se la jumătate cascadă
^{de apă caldă} și de asemenea ^{la jumătate} de cască
din mișcările de forme, glosisme, holohari.
și astfel în mureșul ca un phoenix ocară ^{mai mult}
un deversar nemeritor ^{cau} ^{pe un arbuț mare}

¹⁶
Novalis l-a cetit flămând, în febră, până ce
a simțit vânt năclătat spre deluri de stea. ~~și ridicându-~~
~~ochii,~~ spaimă de fantasmă l-a cuprins; ~~măcar~~ și
chema dintre mărăcinii de ghiță, pământ ei era ~~tot~~
~~atât~~ ^{atât} de alb și nestelat ca în țara când se murise
~~măgăriturile~~, și în jurul ei mi și mi de pasări
cu serpi în ghiare, și pielea serpilor scrișe furar
și ochii lor de smaragd ~~a desprinderea~~ ^{toate} ~~ca~~ ^{în} glicizii
~~pestele, pe câmp, și spaimă de măntăni magie.~~ Azur a
~~ntele, scodată să e numai gădini și sole sunt,~~
~~zădărnice~~ ^{Novalis, pomelăcten o magistruce de faimă.}
~~zădărnice~~ lui ridicându-se dela masă ~~ex~~ ^{și} să ~~zădărnice~~
frustră, ~~și risipă~~ ^{și risipă} ~~modaia~~ cu cînti; Novalis, (?)

[illegible]

[illegible]

a degetele nitalnele trupul ca miei maru, dar
departe, in dreapta sau in stanga dar mult mai
departe. ~~Acum~~ Asculta comanda acelu straniu,
cu fiecare miscare noua drepentă, au fior si
shabăre ca mi tragnet. Ar ~~fi~~ ^{poate} să ducă mai
departe cercetarea, să incute pași noi, salturi
mai ^{cutezătoare} ~~curajoase~~, năzuiri, regândite - dar marea
și ~~nu~~ ^{poate} ~~nu~~ ^{poate} decât asculta imboldul.
Când s'a destelat diadema, in prima noapte, a
cuzat că e o hipnoză sau betie ritmică. Noapte după
noapte a repetat daume, aceea esuând jalus,
căteodată depășindu-se, și apoi a renunțat și
numească betel lui cu vrema taraven tehnic.
In amintea di'ea ~~sub~~ ~~chamand'o~~ : daume. Cu
timpul s'a marșat să-și pastreze mintea destăgă
- și atunci se avea, se regăsea, un Pavel cu inter-
legere vertiginosă, cu suflet de zeu, cu ureri
cosmice. Acela sunt eu, ~~și~~ iar restul trupurilor
sunt un molusc polimorf și ~~flor~~ ^{flor} infinitesimal.
Restul trupurilor sunt un părel oarecare. Familiarele
mele și notorii mele sunt ale tuturor, sunt
anonime, și căteodată pot fi impresionante,
căci și sfîrșit sunt anonime. Dar decile mai mult
sunt simple drame cotidiene, simple explozii
biologice, asta sunt. Se ce mai revolta împotriva
lor? Ce au ele ^{doar} cu mine? Ce are Luna ^{RSR} ¹⁸⁻ sau
chief sau Oav, sau ericane altul cu care
schimb doar mi de curioși zilnic și socot
că le sunt preten, sau slujă sau dușman?
O voloritate virela, ^{espră} ^{stemică} ~~comfortabilă~~, și
toate ~~cu~~ suflă. Li pasă purtal de ta'na lui. Unu' higan.

[illegible]

~~Tutur~~ Schingiuers ~~le~~ toate reproşurile ~~sterilităţii~~ ~~fructivităţii~~ ~~tan~~
 critice neîndurate împotriva, leuă n' egoismului, - ~~un~~ ~~port~~
~~gratuite~~ ~~an~~ ~~port~~ inutile. ~~Un~~ ^{fiu} ea ca al fiecei pui, mai puțin
 nestie, mai puțin bestial, c'ăruia profesorii și
 idolii n' făceau reproşuri. Și ~~ei~~ ^{eu} ~~nu~~ ^{nu} făceau reproşuri. 121
 Ca și cum singurul fapt de a trăi, de a mă simți viu
 n' întreg în ~~mau~~ haosul acesta de boboti - n'ar fi
 el însuși o victorie înmărmuritoare, unică, mediu
 de adorât asemenea soarelui. Singurul fapt de a fi
 Pavel Anicet, de a rămâne P. A. în pofida câinelor
 feceri nu le-am scris, în pofida lucrurilor pe care un
 le-am împlinit. Ea și cum n'ata n'ar fi degeam, a
 zi nu, viu și întreg... S'ar fi felicitat, s'ar fi mulțu-
 titat bărbătește. Anicet, Pavel Anicet. ~~Eu~~ ~~am~~ ~~am~~
 Am rămas necurmat dealungul tuturor campaniilor
 tuturor actelor infame sau mediocre, până o
 mă simțeam, sau a mă conștient, sau a mă risca,
 sau a mă aseza la murea de pută revoluției
 a scrie cânti. Pavel, ~~eu~~, ~~de~~ ~~de~~... Trupul n' e
 o scoică 'fermecată' n' toate undele priuse în anii
 lui ~~de~~ de prin țări și ^{peste} mări, răsunau aenea, în adâncul
 nebănuit de nimeni alt, n' care dragostea nu se poate
 coborî, nitelegerea nu poate lumina. Nici meama, nici
 deru, nici hua ~~Alexandru~~ nu pot ajunge altă de
 departe. Sunt ale mele, și oricât de mult aş vrea să le
 intrădărez, nu pot. Rămân eu viu, ajung ^{eu} ~~nu~~ ~~nu~~ ~~nu~~
 mă viu, mă respirăuănt, câteodată mi-e teamă
 că am rămas altă de singur, numai cu mine
 și cu amintirile mele - dar nimeni nu se poate
 coborî, nimeni nu le poate lua cat de mult,

de inefabil, de străvezii n' tohu realo, ¹²² concrete
realități alături de care realitățile celorlalte apar
zădărnici. [Vapourul ^{are escală} se oprește ^{se oprește} scurta la Ancușua. Se întreabă
dacă ar fi rămas să coboare ^{nimeni} în oraș, să urce ^{nimeni} acasă.
teatrul luminat pal în vază. E obosit de biserică și de
ruini. Și tatăl nu meargă să-l întovărășesc; stă distanțat pe
punte, ~~și~~ profilul lui magnific născut și abătut tot-
deauna, o nevăstă deschisă și neclintită pe chaise-longue, ^{sticle de Porto nativ.}
Ar meargă să-l roage ^{iar} ~~neclintită~~, poate va veni. E stupid
să nu coboare în Ancușua, chiar dacă ar ^{strabăt} ~~nu~~ vizita
numai bulevardul ~~central~~ și să-l aprindă într-o cafea.
Sovărește; e ceva straniu și fascinant în figura tatălui.
E tatăl meu, e prietenul meu, e totuși e atât de departe
de mine, e atât de stăpân. Se apropie mai mult. Ar meargă
să-și prindă brațul de umărul lui, dar tatăl ^{departe} ~~se~~
înfruntă înfruntările lui; și-și pune puțină stăpânire, e mândru,
e dincolo, tatăl s'a ^{deșteptat} ~~rotor~~ dintr-un anemic ~~ab~~ ^{ab}
și s'a întors în tinerețea lui, când ~~acuma~~ ~~nu~~ ~~era~~ ~~deci~~
tar ~~la~~ ~~na~~ ~~se~~ ~~na~~ ~~na~~. Înainte de mine! ~~și~~ Găurește îl
împietrește. Înainte de mine, când ~~eu~~ ~~eram~~ ~~eram~~ ~~eram~~
în tinereție, iar tatăl născut, despărțându-se ~~de~~ ^{de}
suferind. Un stăpân, un frate mort, acesta e tatăl meu.
Ar meargă să-l roage ~~și~~ să-i spună ~~ce~~ ^{revide} ~~ce~~ ^{revide} ~~ce~~ ^{revide}
transparență cu lumina Ancușei ^{hipnotizant} ~~polid~~. Dar
oșială reîntrează îl stăpânește; o zonă născută și indi-
ferență stăpânite între ei doi. Se retrage întristat tot mai
departe de tatăl. Ancușua i se pare dinodată o neclintire
stupidă de casă, cu oameni răi și talhăreți. Privește
pe el fundalul în amfiteatru, și lui nu-i eșua nimic
lumina acelea melancolică, nici măcar nostalgia
leptuță de cântec trist nu-l napădeste. E gol și
singur, iar tatăl n'a făcut nici mișcare ca să-l

názvnábeste

apropie, să se măritare, să se găsească în amintirile lui. 10
Nu se recruta, nici nu încearcă să se măritare tatăl, ~~se murea~~
~~descoperirea~~ ~~se murea~~ ~~de abate~~. Și totuși n-a descoperit nimic,
nu știe ce a descoperit. Ceva, informații ~~recruitate~~ impoveribile,
care schimbă lumea dintr-o furtună într-o mahala rece
și mizeră. Aceasta e tot; nici o descoperire, nici o experiență,
nici o înmărmurire. Toate au fost mai rău același; s-au
schimbat atât de profund și complet, încât au rămas
același....
decembrie

Pînă la fereastra vagonului privilețiile se costă ușa
divers pe fiecare minut; acum sunt coaste de munte
cu pini întorcați, acum vale cu pășuni însoțite răsun.
nord capete de fân - or apoi tunelul, iar când camera
obscură se deschide la celălalt capăt al muntelui,
apoi și-au schimbat cursul și parcă plutesc cheamă
de golul vagoanelor. Dar el se mulțumește trăind în
fiecare colț, în fiecare vale; coliba lui e acum
în acel cuib stancoas cu evantaiu de pini umbria
propăștia; dar în vale și-a clădit oală singurată că,
și zid alb și meet resemnat de munte cu spirale de
scări albe coborând paștea; e o vilă sau un
castel? Acolo sunt eu, ~~în viața~~. Nu are timp să
decida, căci trenul alungă, ~~privilegia~~ se schimbă;
~~iar~~ dar găsește un Pavel dincoace nămeas deapăn
în cuibul de nișuri sau pe valea cu flori, un Pavel
naet și ~~scurt~~, mândru drumeț bun cu tratușul gal
ridicat ideal; drum bun! drum bun! Ar fi ispăsit să se scoată
în el tratușul pe fereastră și să-i strige. Dar nu e nevoie să
faptuarea getal; ia urât pe loc nămeas-bun, fară să-l
vadă nimene. Și pe fiecare metru din filmul prodigios al
Tyrolului, au nămeas Pavel dincoace, sute și mii, și nu
i-a pierdut, nu s'a despartit de ei pe veci, și i-a lăsat
acolo, retrinți de nimene, neobservați de nimene.

(A S R)
-B-

Total are tai~~nele~~^{le} lui, designu, dar n' el is' are tai~~nele~~^{le} 124, nu
le ~~va~~^{poate} repanta~~si~~^{si} grina~~nu~~^{nu} ~~nu~~^{nu} ~~nu~~^{nu}. Sina Alexandra nu
stie nimic, n' nu' poate spune, pentru~~ca~~^{de marea} Sina
Faust ~~nu~~^{nu} al ei. Ce stie ~~ea~~^{Sina} de uine? Si sunt atat de
departe de ea, de dar, de toti. ~~Ma~~^{Ma} Ei mearca sa ma masane
cu metul tui~~lor~~^{lor}, sa ma feli~~te~~^{te} cand ma voi hotari sa
concuez la premiile Academiei si sa ma managez
patronandu-mi activitatea. Ma voi scriitor, falseur,
ma voi engrosit de idei ~~si~~^{si} muncitor corect la
Biblioteca. Si amu ca~~ti~~^{ti}, sa le public, sa ma noor,
sa ma ~~duc~~^{frecuente} ~~la~~^{la} saloane literare, sa tin conferinta
la Athenaeu, sa protestez pri~~va~~^{va} impotriva inegalitatii
neazului, sa profetizez, sa mi las Parha, sa ma deor
ze si sa ma promoveze senato. ~~dupa~~^{dupa} Asta e tot. Vos
sa fin ca ei, sa fin al lor, sa le exprin ideile lor
inarticulate. Ista nescamot a fi un victorios; sa se
vorheasca de uine, sa mi se vanda pantiile si sa am
activitate. Iam accepta revolta atat timp cat satisfac
revolta lor. Chiac ~~si~~^{si} anarhie, sa ~~fin~~^{fin} ~~colectivista~~^{colectivista}, mearca
in casta lor de intelectuali. Ma accepta sa fin oric, numai
o~~u~~^u am deza modelul; pot fi detracat, dar as^{as} cum
a fost Port Baudelaire sau O. Wilde; chiac timent^u ma
accepta, dar sa fin Papini; nebulos, dar precum un
modernist ilustru. Nu intocmai ca ei, ci cu variatii
pe temele lor acceptate si premiate. Variatiile, ~~sunt~~^{sunt}
~~adica~~^{adica} personalitatea....

~~Intocmai~~^{Intocmai} deodata ca a ajuns prea departe. In aminteste
ca p~~o~~^o la un punct oarecare a fost el cel care a
gandit, apoi ~~deodata~~^{deodata} pe nesimpte, s'a lasat posedat
de ironie stupida, de manie, de revolta, lugor.
Nu posedat de ganduri, nu afemerat sardonice, nu jambu
el bland, slabiciunea noastra, a modernilor, e ca in loc

ca
Răzănai sînd gîndurile gîndurile, gîndurile ne gîndesc pe noi.¹²
Noi stăm molăi, femei adipoase, luluice, nesatisfăcute -
ne gîndurile ne violentează, ne schingiunează, ne vînd ~~tralo~~
ra, dar noi nu protestăm, ci le lăsdăm să ne stoarce
să ne îndrepte paşi, să ne prostitueze oricum' adese
care le satisfac pe ele nu pe noi. Dar adevarul se
găseşte pretutindeni, nîm şi nîm de adevăr. Grantăles
un adevăr, şi gîndul meu o cereşte, că eu nu
protestez, nu mă revolt, ci las tîrziu Grantăles²⁵
să mă posedeze să mă cîntărească cu superstiţiile
ei, să mă vîndă tîrziu cîntăreştele şi implicatilor
Oricînd mă revolt, nîm adevăr. Cîntăreştele sînt
un adevăr, cîntăreştele e un adevăr, frumoşel, bînel
logica, istoria, toate sînt adevăruri. Mîntăreştele
uzată şi leventă de atatea adevăruri date care
nu posedă din faclă, dar acum nu mă pot revolt.
Împotrivă cîntăreştele să mă revolt? Poate eu cîntăreştele
sînt un adevăr....

Rădă deodată cu o vîntărească bună vînt.
Căpăcat că nu mai am tîgări. Totuşi, nîm trebuie să răd,
nîm trebuie pentru că nu sînt un cîntăreştele, şi astăzi sînt nîm
plat destule lucruri care ar trebuie să mă nîmtristeze,
Amă, do pîdă. E o fată bună, e o fată excelentă,
ar trebui să-mi cîntăreştele. Dar nu e nîm nîm nov, şi
de fapt, ^{nîm spus nîm} ~~nîm nîm~~ ca e. Mîntăreştele dragă, Amă!
desigur; o carte mi-e dragă, un peisagiu; o pîdă de teatru,
un prieten. Dar... dar...

Chief se va supăra că nu i-am lăsat un bilet scris. S'a
dus la Bogea, la macedonia macedoniana. Un cîntăreştele
sublime, Bogea. Odata mi-a scris că ar mea să mi
cîntăreştele. Iliotul de Emiliau i-a vorbit despre
dăruire mea, sunt orga, despre cea pîntăreştele el,

Moartea lui a fost in a doua timp lichidarea datoriei lor mele
publice. Pentruca mi voi accepta sa tiparesc "Geometriele Phas-
-verus" sau ~~"Phas-verus"~~ sau orice ~~alt~~ ^{alt} sau scriu pentru el,
ca sa fie citit de d. Terbea si recenzat de d. Coceanu
bene meritis. Si totusi, hotararea nu mi am tinut o ~~micuta~~
restitutie; pentruca am publicat, chiar si anul ~~anului~~
lui am publicat "Adagiul", am publicat chiar fructul
coanabilelor noastre dela tie, ultima lui vacanta... S. 28
~~atatea articole inutile, atatea studii aici pe care le~~
~~admiri la Terbea.~~ ^{Orice...} ~~Unuzzece~~ ^{un zelt} ~~si~~ ^{si} dar am
nonoc gares pe Petru in odaisa lui si l voi tine de vorba
pina la unu. ~~Amama mize feră.~~ ~~Haie e fondeste~~
~~despe mine, si ex' fi fortat~~ ~~Acum m'ar spune.~~ ~~dar nu~~
~~spune nimic, ci astepta sa ma "redrept"~~ ~~pea~~ ~~initiativa mea.~~
~~Unu~~ ^{sa} ~~are dreptate, dar dreptate, au si eu.~~ ~~Adversul e~~
~~sa fiecare in via dreptate lui.~~ ~~Acum am puti tra i~~
~~fiere in celele impermesibile.~~ ~~Fară sa se facem rau sau~~
~~bino altuia..~~ ~~dar unu~~ ~~afacape de mine,~~ ~~e mult prea~~
~~apropie de mine,~~ ~~dar potcapa in umbra, taciuta si afanta.~~
~~Sunt o bestie,~~ ^{Wuta} ~~evident ca sunt.~~ ~~Anna spune odata 'pa oamerei~~
~~nu sunt nici bestii nici ngeni,~~ ~~ci pur si simplu oameni.~~ ~~Si ngeni~~
~~ei acetare.~~ ~~dar eu am adăogot, galant:~~ ~~"in timp ce fomete~~
~~sunt ori ngeni ori demoni."~~ ~~Acum~~ ~~si.~~ ~~dar eu m-a intrebat:~~
~~"oare eu ce sunt?"~~ ~~dar eu am raspuns, ca intr'un roman de~~
~~"Zuccoli":~~ ~~"oare e nevoie sa precizez?..."~~ ~~Var, vai!~~ ~~Cum de pot~~
~~unii oameni crede in puterea inspiratiei feneiaine?~~ ~~Poate~~
~~sunt temperamente cari au nevoie de timp ca sa se deslantia.~~
~~Trebuie sa fie unuitor sa depinzi de o femeie in rasturile~~
~~tale suflutești,~~ ~~pa ajungi poet pentru o femeie...~~ ~~Hui, sunt~~
~~ngeni ca judee stramb,~~ ~~caci atatea capuri mei infirmitate~~ ^(S.S.)
~~concluzile;~~ ~~Deante, de pilda,~~ ~~sa~~ ~~S. Kretkegard,~~ ~~chiar foarte,~~
~~unulul acla pertinentat pe care propun~~ ~~si nume de~~

~~chiar că pentru noi săi lepe de omi pot de inspirație fluide~~
~~și scrie ca o pastură de ^{frigidă} ~~plăcintă~~ omiceni, sunt în jur~~
~~ca judecătorești. Dar Doamne, Doamne, micile mele~~
 amonuri au izbutit să mă medicinizeze prodigios, dent,
 generos cum sunt, cântam să mă coarinez cu mă acuanizez.
 Pentru un îndrăgostit, totul e sublim și familial în același
 timp, chiar cismegiu și sublin, chiar Târgul Muzilor. Unii
 mimes, această eflorescență sentimentală, umanitate,
 solidarizare colectivă. Eu am ^{spune acesse} ~~propune~~ ~~acti~~ ~~termen~~ ~~ip~~
~~placii~~ ~~primatul~~ ~~și~~ ~~și~~ ~~efectuării~~, un termen elastic, bazat
~~în dedesubtul de orice fel. Dar, evident, acestea sunt~~
~~termeni, și astfel termenii.~~ Dumnezeu știe cine are dreptate.
 ... ~~Da~~, Poate, Petru și încă în odaie lui, cetrud hetur
 băiat pentru mărne diuineată. Am să-l rog să cânte
 Op. 705. El și seamănă mamei, e un prodigiu muzicant,
~~indiferenț~~ eu n'au putut învâta niciodată să ceteze nici
 Hora Unirii. În seara a Tatălui, spun rudele și antropologiztii...
 Le furizează spios și ambuzorat în sală, și omul care îi
 arată locul în stal îl privește zămbind, poate ironic, poate
 mirat. ~~Simfonia II a de Beethoven și apoi Schubert, conduce~~
~~George Gerges~~. A venit prietere diutăi, ea să nu fie privit
 și mădurat de ceilalți, și ^{și dăruie singuri} pe tatal, și la lăsat să-l
 utorară, masă. Citeste programul, privește orchestra, apoi
 se acumetă cu ochii pe frică, și, amintite toate
 ghemete asupra Atheneului, și se ~~duce~~ ^{duce} înseniaga.
 Răzvrătala de colegiaș în stal I, și pine; ~~doar~~ ^{doar} gluma
 intimă asupra venerabilei instituții și liberează deodată
 mișcările, se dăruie solidar și ~~recunoștință~~ ^{recunoștință} din jurul lui
 prin gafa arhitecto nică și venerabili a Atheneului. RSR
 Întoarce capul, și-l izbesc figuri de melomani, de
 farseuri sau de snobi. Încearcă să le ignore, și se întoarce
 iarăși în program. Chiar melomanii îl înțeleg, oamenii accii

RSR
-B-

~~stapant~~ macerati de o năpâsă patimă, reputincioși, să trăiască
fără muzici, fără ^{concupiscentă} ~~epusă~~ fonică, palizi și ^{rafinati} ~~mutați~~, cu
ochi extatici sau orbi, injectati de ^{voluptate} ~~sensibilitate~~, adunându-se
unii lângă alții și labandonându-se vicinului, fără pudor,
fără ~~de~~ nelegere, exhibându-se și juisând în public,
și probabil felișându-se de sensibilitatea lor muzicală.
Sunt afemeiați, invertiti sau masochiști ai spiritului;
^{spiritual} ~~care~~ de obicei, e ponderat și ~~mai~~ ^{constrâns și purificat} are inițiativa
asupra ~~toate~~ obiectelor, ^{constrâns și purificat} ~~asupra~~ ^{dar} ~~într-o~~ ce ei
spiritual e vicinit de voluptate, e posedat de inspirația
unelei sentimentale urias (toți compozitorii au
fost sentimentali, ~~slabi~~, pasionați și abulici, chiar
Beethoven, ^{în cea de} ~~care cerea~~ ^{fericiții} ~~de cârmă~~ ^{și} ~~permanen~~
~~sfârșit~~ ~~Sinfonia I-a~~). Și se temea mbratată să nu desopre
în el morbus symphonicus, măcăt venea singur la concert,
ca să se încerce, și ~~nu~~ ^{ca} ~~simtă~~ ^{ca} ~~să~~ ^{ca} ~~de~~ ^{ca} ~~adânc~~ ^{ca} ~~și~~ ^{ca} ~~poate~~
lătrunde hipnoză. Și era teamă, mai ales, de fatal,
nu pentru că ^{ca} ~~ar~~ ^{ca} ~~fi~~ ^{ca} ~~foarte~~ ^{ca} ~~imun~~, ci pentru că în ^{ca} ~~fața~~ ^{ca} ~~lui~~
se declarase dealăte ori și curată solemnitate verdictul
lui nietzschean negotivă muzicii. Dar, până acum
nu încercase ~~nică~~ ^{ca} ~~tentative~~ ^{ca} ~~glorioase~~; Sebusz, Glinka,
Ponietana, ^{ca} ~~și~~ ^{ca} ~~de~~ ^{ca} ~~coarde~~; nu luptase ^{ca} ~~nică~~ ^{ca} ~~și~~
Sinfonia I-a lui Tchaikowsky mul respira mârta.
Ascultă calui, fericit, năpăcat, dar nu era zbatut,
nu agoniza evanescent ca sealtă - dar nu era nesimț
tor ca domnul din dreapta, care încercă să priedă discret
un puiel sub vestă albă simulând ^{un gest reflex} ~~o jenă fără important~~.
Nu și aminteste nimic altceva, decât o candidă și fluită
voluptate, pe care nu o putea localiza - ar fi ezitat
chiar și să protească prezenta, ^{morosă} ~~varata~~ ^{de} ~~George~~ ^{George} ~~Georg~~.
- dar pe care o putea controla. Și deolată, în ultima
parte a simfoniei, ~~ca~~ ^{și} ~~el~~ ^{și} ~~narătește~~ ^{și} ~~agonia~~, se trezește

J. Căpănu îl privea ferme în ochi. El stătea deosebit de bine, cu toate
impotivirea ~~lui~~ de a se mântui. Recunoștea pe
Amicet în calcinarea caldă, în cruzimea efortului ei pe
care numai un adolescent irresponsibil îl putea deslăntui.
Situabilul preliminarilor, era al celui de al, al lui
Amicet. Era oferă incognito ~~într-o~~, din adânc,
din pasiuni anonime, telurice, - albit.

- Pentru că vine vorba, 1^{le} Aniet, începî dezbat

d. Coman, ati văzut-o jucând în "Comedia Amoraliei"?

- Nu, n'ou fest caudo mult la tatur.

-băut. Trebuie să o duceti. Să auzim
formidabil în ultimul timp. Partii, toate ~~informațiile~~
și juvenile, ~~cu~~ conflictul oala rubea propriile
amერიlor și capului, și a ameliorat nebucurilor,
nebucurilor...
precizie

subcreștător...
 Proximal ultimile curvate cu o ^{precizie} ~~rotunditate~~ ^{rotunditate} vizuală, ca și cum
 sexul ar fi nouglet corporeal absente ~~carden~~ ^{carden} V.

- Red car was nice, but myse subit
Don't.

- Cine?

- Dragă, cred că nu mai vine, și mi-e teamă
că nu-l pot aștepta mai mult.

gstr - 30 interupere de gazeabilo din parte
se suport d. Coma. Nu apropiam tovar-
de o comparatie & verificativ a preten-
noastre comune

- De ce ne-am apropiat? Intrebat Pamel
placid. ~~Pater~~ Idealistul, cum e cazul oștii cu
monștri spirituali, d'ea nu are nău intereselor.

- Oare? ~~se~~ iusiună fermecată de B.

- Cert, ~~se~~ continuă ~~scrierea~~ ^{scrierea} ~~scrierea~~. Mai 'rătăi', nu e o problemă comună, cel puțin într-un ~~la~~ ^{la} ~~Shirley~~ ^{Shirley} ce mean e Ipan?

Șapoi, meliorările mele ^{o au} ~~nu~~ schimbat mult,
~~nu~~ cu vremea. Ibruti, nu? Mă ne am văzut
de vremea. Și faptul că s'a vorbit de viu,
e o probă că m-a uitat; unele femei nu vorbesc de
bine decât despre puseafii morți.

134

- Patetic, ~~nu~~ silabisii d. Coman, care cum
necut de cîrismul lui ducă și fîcîrî că nu respecta
planul cleric ^{al purității} gentleman.

- Mă, iusipid. Pînă e, pur m' amuză iusipid,
femeile ~~sau~~ în loc să te uite m' să m' continue expunerea
cu au tîrî n' coexistență înoldeană năi, te păstrează
alături de precedent m' succesor, te rostogolește mîngie de
zopodă, precum continuul horizontal, te crește, te alăpă,
te educă alături de ceilalți pînă când... Iusfăcîrî,
toată ~~at~~ atitudinea lor e sau stupiditate sau turpitudine
etc., probabil că ești actualul și aluau.

- Să simțit, se încremîta d. Coman, care cum
impersonal.

- Și în acest caz, continuă Pănel sursatol,
o stîi... (de ce dîmăzgar vorbesc cu limbulucis asta despre
morți? Ce nămie, ce nămie, să mă înolănesc pînă
în tîcîrî, m' toamă, funerar...)

- E totuși, interesant ca pînă la urmă au ajuns
a te cunoaște a atîtă opreșcă, vorbi de Coman.

- În ce sens? se răstă încremîta. S' aș fi te a
ingodunt stăle să mă cunoști? Ser mîrî Aie
o povară nemăcarabilă de oameni generali, cum
mă cunosc. Toți pînă la urmă sînt generali
a toți profesorii mei. S' toți mă cunosc
Cîu te a mai înolănt a pe stă? S' tîm fi a
dat dreptul să mă apucă? Prietenii și
apucări pînă glîndă, pînă caron, m'?

- Alina în inutilă n' de prost jurt, de
ce s'into celalt. N'am spus ca tot cunoscoam
nimic nu poate spune asta, dar oricum... Susferit
cu crebilit...

135

- 'I'am spus de cred, ^{se încumuta nemotivul final.}
4 Yara dăa intatnită pe David, spuneti-i ca e un
capodopet stupid, asta e. L'am atepat o jumătate
de ceas. Sun' pare rău. Adios!..

Lezi leze pe apă, mescanduse cu oare care greutate,
cum i'or intangit intoldeana după me macteh
Inresponsibil și amuzant cu un neamozent. Sedito
ce parat edata n' rezegea so oboare ~~scutit~~ uită
fior ocuam, ^{impunerea} ~~toata~~ exasperanta și inavitate - și coten
kanile di'a ce în ce uar' galenic.

- O ipbete, rosti d. Coman amuzat și
perplex ^{nu s'ar putea} ~~și de mende~~ către secretariat.

Așa, bun. Acum, ce am de făcut? De unde să i'an
cintă ~~sunt~~ suto de lei?... Oh...

Se uită ^{în celule} pînă în some stăzgi, apoi în sume ^{de m. instantaneu}
fără în Căpia Victoriei. În amintire o ~~străduie~~ ^{nu de instantaneu} părere
de rău că lasas pe Anna în mas'at, fără astedivues
minute. Poate trecuse o jumătate de ceas, poate
was mult. Astazi... Astazi... Căută epiteh, dar
atenția n' fii pe data ~~căută~~ antenata pe alte căi.
Trebuie s'o intalnesc, trebuie, pur și singur trebuie.
Le opri s'o numere banii la lumina felinarului; o suto
zece lei. Deajuns pentru taxi. Toate acestea pentruco
gra a lervet în stăto, pentruco dar a pleest
să cumpea iaa s'o citească meun toluu inutil n' pentru
Elegan a atacat pe Camus Con, iar ~~de~~ ^{de} Lueth trăisle cu
Reni. C. Comedia coincidentelor ~~să~~ ^{să} inibitoria pericutei
Oh, n', asta e melon n' ineficace, n' n'au nici un rost, n' n'au
so linia ~~cu o~~ ^{cu o} ~~modest~~ ^{modest} ~~repericun~~ ^{repericun} ~~și zăubi~~ ^{și zăubi} ~~siuade~~ ^{siuade}

VIII

137

- ... ~~dar~~ după ce am capturat treisute douăzeci Gammarus
pulex, vârstă Octaviană dobor cu ochii microscopici de fumegare
tigărie, i-am instalat în acvariu hidromecanic, iar ~~la~~
fiecare trei zile concentrez soluția de lăină pe doi la unu.
Flavie amuță fermecată. Gammarus pulex & derisus; acei
crustacei de apă dulce, reșidui în pârâiele dela Panteli-
nos; răcșori albicioși & frenetici, tîrșind dintr-o deget
la pu... Octav ~~e micuț~~ ^{de băg}, alege mișcările interesante cu
un instinct ~~curios~~ ^{incercat}. Dar în gamma entomologiei a
apelat de la regiunile submontane, e aproape sigur
care a lăsat seria ~~și~~ originală. Oct.

- Acum ~~vezi~~ ^{ascultă}, vârstă iară dobor microscop și
mai mult ochii. Inele dinții săptămați, transformări morfolo-
gice minime ^{trădătoare} înseamnă labiare incerte și probabil explicabile
prin pigmentare periodică.

- Derisus, vârstă Flavie, care cunoștea tot despre
pigmenturile periodice.

- Dar la începutul săptămații a patra,
accentuă dobor apropiindu-se și capul pe deasupra
mesei, constată și super fuziune de cili vibratili bucali...
Flavie îl privea montificat.

- Cili vibratili bucali? intru el nerăbdător
să creadă minunea.

- Da. Cel puțin după toate analizele microscopice
la care am supus năpăstia masculi și două femele. Dar,
adaos, n'am început încă secțiunile diagramatice pentru
analiza internă.

~~pe deasupra~~ - Extraordinar!, făcând Flavie să strănăie
pe scutur.

Apoi, prinzând chelnerul de șorț, porunci.

Bareli,

- Lucă două sticle de bere n' un pachet de

Regale...

138

Se reîntoarseră în camară lor. Cat ueroc p' cătă
inteligentă are dăne ăsta, gândeă Ilarie amestăud ipotezele
asupra apariția celilor vibratili bucali. Asistent de lucru
la Laboratorul de Zoologie experimentală p' autor al
cincii memorii, dinstu car' unel tradus în Revue entom-
logique n' setne recuzat magnific în „Jahrbuch für
experimentelle Naturwissenschaft“. La douăzei de aer des-
pere o nouă varietate la specia Culex — Intim au clasifică
esloanele ~~adp~~ dela Culex p' se distinge în speiologie,
apoi expedite di' solroze n' experientele de cinematogen-
fiere a metamorfozei pupi de Culex communis pentru
sustitutul de combaterea Malaria. Fieme va fi trimis
în America, cumpărat de Muzeul Rockefeller.... La pus
Sammyer uada în cap, conchide zămbind Ilarie, unflându-
poharul cu bere.

- Hai ueroc! făcū Detarian dăne ridicând
paharne...

- Aisto... pentru Sammarus Pulex! , Richină Ilarie.
Grupul celor ^{trei} intrară pe usă. Invilian zări pe water-
balisti la masă di' fund n' se înveseli subit.

- Dăne n' Ilie n' au anticipat! p' commes el
atlatat descoperia gravidă parol.

Leonard îl urmă indispus, decăto ori ntălmăte pe natura-
listi se nturcă dipsefic. Tar au să înceapă cu manile lor
dzan, gândi. Si ~~se~~ ce mbreit pasionant pri areă pentru
noaptea ăsta... Manifestul revistei „Pohel“, să electrizeze
o generație întreagă, să o cheame la ordine, la muncă, la
creație. Leonard păstă solenn, greu de responsabil
manifestului, pe car' îl scriseră inspirat nă'o noaptea, dar

prin voală, ridicat instantaneu în atenția ¹⁴⁰ purgator
a prietenilor, ^{stearzarea} ~~în~~ ~~diversa~~ ~~jaumeliei~~. Succesele ~~lui~~ se
dataseră până atunci alunei lui de zeu blond și
tenace. Dar după sanatoriu, orice victorie sentimentală
era câștigată laborios, prin variațiile lui filosofice
ante-mortis, prin cinesmul lui floral, ~~dozat~~ ^{alterat} alterat
cu candoarea suferințului de geniu, osândit înainte
maiute de a vieții și a rodii. Cătesedată Ciutaru se
întreba timpulos dacă e și neer. O nedumerire, apoi
iluminare furească, plotiniană. E și sincer: îi plăcea
să simtă moartea aproape, în pizua ^{raporturilor} ~~stigmatelor~~ oficiale.
Îi plăcea să viseze și ngur ~~în~~ soarta lui neagră, ^{extimă} ~~pică~~
lenta, la douăzeci și trei de ani, cu atâtea proze și potente
redzglăntuite. Orici ar fi gădit alt, nu uia el, simțea
că nu poate fi el. Orici ar fi vorbit, ~~în~~ ^{în} alături de
suferințele lui, înțelegea că e plat, terestru, alibi meuschth.
Prietenele mureau prin a-l compati mediu, îl întovărășeau
în plimbările lui pioase prin cimitire și biserici, ^{11 18 19} ³⁰ îl
ocultau ca pe un cântec de lebădă - apoi se descoperiau
tăinic atrase de acest suferind superb, cu umeri largi
și ținută perfectă, cu buze de sevică purpurie și ochi
de catifea. Ciutaru ajunsese beneficiar permanent al
instinetelor „sexului tare”, cum mărturisise el fără ironie.
Cucerirea se realiza aproape fără eforturi, fără surprize,
începând cu mângâierea bratului gol în cimitir, cu
măbrățirea franciscană ^{în} ~~după~~ cîntecul bisericilor, după
utrenie, cu o sămțare de logodnic oficios. Aproape uită
de aceste evadări carnale. La a doua întâlnire
reîncepea monologul lui sfârșetor și rezervat. Ignoră
asansurile. Fata se convingea că se afla în fața unui
renovată virgin. Ciutaru îi explica sensul ultimei lui
compoziții de coarde, sau îi flueră cu înisul stivă finalul

Requiemului și Jean muzica bisericască veche din care
se inspira pentru „Liturgia predicii Sfântului Francisc”. Jean
era amator compozitor, și toate contemplanturile lui
ante-mortem de asternere în „Psalmi”, „Lieduri”^{bucurești} și „Cantate
funerare”. Elogar era marele lui prieten și livretist, desco-
perindu-i legende de sfinți ortodocși și inspirându-l din
acatiste. Muzica hotărâ fetele să întârzieze în camera
lui somnă, cu perdele grele și orgă. Fiecare, ca un joc
de copii, Jean în desfrățarea vizitatorei hipnotizată,
ironic lui tot mai stiv, mai depărtat. Și sămătă sămă cu
alata năvălitoare încă ~~femeie~~^{faravă} se infreacă feminindăea și a aflet
sau diferența sexelor. Vorbea de „Requiemul” lui, de
ultima sa noapte când va muri ușor și serafic între
~~tăpete~~ draperii de catifea și candelă. Fata îl sămăt
prăgând, imboldându-l; dar cântecul de bădă se opri
din orice gest, din orică priore. Jean era sigur că această
în fruntea lui noapte și-a desfrățării ritmice rezervat,
minunându-se de minunile ei. „Ultima noapte de
dragoste” șoptea el funerar. Nudul îl aștepta cu braț
alb parajă ochilor, pe sofa. Fiecare noapte era ultima
noapte de dragoste? și Jean ciutarn ajunsesă să creadă
el mormon aceasta, și se deșteptă în fiecare dimineață
dezamăgit, somnoros și serafic indignat de lumina
soarelui ~~din~~ prăgând draperiile cavoului. Se consolă
compunând un nou „Psalm”; ~~cu core~~^{o sumă} nici de primăvară;
un salt uitat de provincie bacoviană, un tână cadavru
într-un corcug de culsarea galiei - și ochii așteptau
sfârșitul stihiei în umbra gardului său...

Poste n'au s'au mor... Si au s'au nevad poteca cu cimbru
n' au s'au ascutt d'iorile mesteacanilor... La unu trebui s'au
vad pe Julietta; m'au d'ac' n'au'zi vitat cheia acest-
Punt stat de distret... Pipaie d'ujurame vestii, of se inserineazi.

capitole

Sobre se întorcea, au venit gazetarii. Iacă o scară
pierdută, p' ancare de ntrebăst pe Lizi ampra fazei
pupii de Culex. Au vrut ca un doctoc tot timpul
n el a ascultat instrunindu si.

Se aşezară toţi la masă; Emilian între cei doi naturalişti,
Jean ciutarn la celalt capăt, iar Leonard izolat lateral,
cu ochii inspectând mişc asistentă. Eleazar iarăşi interzise,
iar dar n veni, ca mteheana, cu un sfert de ceas răsărit
de închidere.

142

- Ce vrei? întreba Emilian privind pe toţi
dintr' ~~un~~ o năgure strălucitoare a capului.

- Căpă roşie! comunică Leonard fără să
meteze inspectarea salei.

- Tu, diacon? n adresa Em. lui L. B.

- Nu ceava, fără lămură, ... acceptă el stin-
gand inisul.

- Lasă ~~proble~~ glumele, vult răstăit sobre dela
capătul meu. Ne răd vecinii. Om' un tap de pere, ori
un palar de tîu. Te-ai stricat de tot...

- Sai notele, explică indignat Jean,
e literalmente repetitiv. Le rusească o moarte subla
n durerosă... mai als durerosă..

Sobru e'ă incurabil.

- Se ce nu cere o regheptă, un fohan cu lăpe
sau un uiaf nory?

143

- Dar, dragă Octav, tu ești ou de știută,
înțelege că sunt un biet invalid...

Invalidele ~~subțiră~~ ^{palang} capul cu coafură perfectă pe
umerii lui largi.

- Asta: noua generație, generația ta!
strigă de gustat Sobru către Emilian.

- Spiritul s'a desrobib de beteliile cormii,
răspunde prompt Leonard. Putem mi' pasa dacă neq
nu sau limonadă, dacă reghite prag sau sientafon.
Principalul e să înțelege n' n' știută.

- Ce să știută? înțelege Șliș dezorientat.

- Tot, m'ăleu Leonard restaurantul cu o
areală podignioasă a impuler stăgă, Tot adică
noutatea sensibilității ~~noastre~~ ^{noastre} imperativul misiunii
noastre n', mai ales, primatul spiritualității, al
spiritualității, accentuă el batard cu pumel în uși.

- Prostii, judeci Sobru. Mai bine v'ate apuci
de muncă serioasă, ~~știută~~ ^{specializ} de. or. Muncă nespeu-
lizată, păcat..

- Just, accepta Șliș. [dar ce stău vor să
știută e' p'ru spiritualitate?]

- Specializatul adică închiștare, mutilare
pemeditată, ~~istot~~ ^{suprima} ~~paralizare~~ ^{paralizare} a oricărui efort
de intruzie, de integrare, de notuzio, de
Welt-anbau, recită el din manifest. Știută, Știută.

- Adică ~~traverse~~ ^{postă aeriană} closete, ~~și~~ radioscopio
n' birth-control, complexa Emilian dotându-l o
capsănoșie.

- Dar mai sunt și alte lucruri în știință,
dreptă știu.

- De pildă?

- Multe. De pildă radial, laboratoriu, etc.

- Te priști tu el? intruți totjocurile

- Eu nu dar sunt alții care se pricep.

- De ce nu tu?

- Pentru că eu nu sunt un specialist în fizică
ci în entomologie.

- Perfect. Dar un specialist în fizică se
pricepe în ~~entomologie~~? Nu. Cel puțin nu mai mult
decât un diletant, ca și Dan, de pildă. Dar un astronom
nu se pricepe în botanică. Nu, desigur. După cum un
medicinist nu se pricepe în geologie. Pentru că toți
sunt de știință, sunteti niște băți monodici
passionati de forța de relativitate și au ră coșuri
de definiții de către relativității, dar, și coșuri
incapabili în orice absolut.

- Nu pricep nimic, mărturisesc gâmbul știu,
ce e Absolut etc.?

- Căci era demonstrându-l exclusiv
notorii Leonard. Nu pricep ce e Absolutul în
te pricep prea mult în mișcările sexuale ale
tătarilor și păienjenilor.

- Numai în țigari, corectă știu.

- Mai rău. Tu nu mai în țigari, dobor
nu mai în mușci, altul ca și în sepi, altul
în documentele muntrești din se. XIX, altul în
monumentele Adam Elia altul de...

și apoi fără răspuns. Recitase preceptul para-
grafal al cinalei din manifest. Dar victoria e
aproape și aproape.

- Dacă ne-am fi putut fiicea în viaa mult
dealt o mizerie cum ești tu, poroc Sobu, n'ar fi
fost posibilă știința. Știința e specializare, analiză
cerută, urmărirea harnică a fiecărui detaliu, a
fiecărui aspect.

- Și rezultatul?

- 'Progresul științei.

Certu răsără egoismul și porocul.

- Ce v-a apucat? întrebi cașid Ștef,
atunci ce Sobu n'are decât în gând.

- Iată unul care crede în programe științ.
natoale, articula Leonard sufocându-se.

- De ce n'ar crede? întrebi tot atât de
netălmurit Ștef.

- Pentru că știința nu poate exprima
realitatea ultimă, se descurcă Leonard, explicând.

- Și dacă știința nu o poate exprima
(Ștef promite totul Ștef cu Ștef), cum ar
putea?

- Filosofia, promută porocul Ștefian.

- Tu ești un filosof? și interesează Ștef Sobu

- Eu nu, dar amicul nostru Leonard e un
Leonard și privirea elevat.

- Dacă ești filosof, întrebi Sobu, spunându-
ce e filosof?

- Filosofia e tot, negu Leonard din viaa

- E oap, crezi ~~Ștef~~ și agricultura e
tot, pentru că e trigonometrie aplicată, hidru, botan,
mineralogie, fizică ^{canonică} etc. etc.

- Confuzi, cămuri Enu. Filosofie e tot

- Unde-ai umbli tuze, până la miezul nopții?
ntreba răstul Leonard.

146
- Ce-ati vânt? or interesa Eleazar.

- Capî roșu, beu n' ceaiu.

Eleazar bătu umărul lui Ciutariu, care-și stînsese iustantaneu
inimile ~~ca~~ n'îi apăsă amândouă mâinile, rugător.

- Slexe, per so singlu nu mai pot rămâne..

- Un nou atac? ntreba rău David umplîndu-și
paharul din sticlă lui Imilian.

Jean Ciutariu zâmbea.

- Asulta ~~flor~~ diacone, se supăra dragu,
cred că au ardeptat destul cu buchete de lămîia la
capătul tău. E timpul să te mcheți, ori să crapi
dracului ca un bărbat. Dealțul..

- Sar, sar dragă, ntelege..

- Oh!..oh!.. nu mă arbi ca pe fetele tale. Știi
tota lumea unde te duci la secol, unde dormi dele unu
la trei nopți a pe cine prîmști această a în ce condiții.
M-am saturat cu mîțele tale. Spune ca te duci la
omule, n' mîte opoziți nimeni

- La femele, răzi Ștef feriat-că-și poate
flaxa termenul favor.

- Slexe, iufura Jean Ciutariu zâmbea serios.

Eleazar n' goba pahare cu capî roșu, apra ci'ativ.

- Ești un maniac sexoniorbid, asta ești, relege

Draga termenul cu palusa. Și ai' putea face scoli cu
tehnica ta. E în oris caz, o ~~int~~ ^{rețetă} originală.

Un centru ^{sefite} magnetic saturat cu ~~semitilitate~~ ^{melancolic} myophtanta,
o victimă sensibilă, un hymn improvizat, puritate mantur
apov, fapt, mana sub foste -

188
-8-

Seatul lui Dragu fii posibil de real. Ochii n' scapădan

drăce, ofițierii și frații, lovind de perete.
Avea cele mai neconfortabile prieteni și cele mai terifiante
gesturi dintr-o toată prietenie lui, dar Jean îl iubea, îl iubea
și pentru... ~~Un~~ înțelegi de ce îl iubea, dar
il iubea.

- Da începem lucruri mai serioase, potoli Leon
zorii mei. Luni apare revista. 147

- Virat! închis Elegzar. Virat și n'am curat
pentru bătrâni.

- Ce ai tu cu bătrâni? întreba Iliș.

- Eu n'am nimic, dar au ei cu mine, răspuns
Elegzar.

Legimesc lor de cârpe, de zdrețe, de atei. Aș pune
dinamita la Universitate, aș arde Academia și biserici
pe fiecare necredincios. Cere se murește. Un bătău de
vigilă apocaliptică, zvon! șfâr! Ge spivările ateloo,
pe timpurile lor scârnav, groase, gutoase. Atei usate
în sângele Bisericii, din morile Bisericii. Elegzar măste
~~organice, globale, istorice~~ ~~organice, globale, istorice~~; măste chiar prezente unui
bătrân ateu, a oricărui dintre burghezi celtoni de
filosofie anticristină. Oracu există, precum există o Dă,
știi el. Iar când Oracu e în față mea, pe trotuar
sau pe catedră, nu e nemerită discuția - ci bătău, cro-
magie. Un îndrăcit nu se compune argumentativ.
Un îndrăcit se bătău până ce duhurele Satane din
el. Secetfel, argumentul fizic e năgurel eficace
cu oameni cari au redus argumentarea la mijloc
fizic, pînă, corporale. Acepti sluzate drept ~~sluzate~~
valabile, atunci îți dau sluzate. Ei nu mi uită că
eu, cînd nu sunt nici umanitarist, nici teosof, nici
în practică abuzat sau femininism. Eu dau ca

de la courtoisie. Pentru Eleazar nu există ~~ca~~ cale
medie. Cîm nu e cu Aristos, e nepotrivit lui Aristos.
Iar cîm e nepotrivit lui, e îndreptat. Ca atare, melnie
de Jadul vîetii aceluia ca să-și pună mîntuie gîndul
în Jadul vîetii viitoare.

- Dacă aş avea puteri, aş schingiui pe
toți profesorii, pe toți bancherii și pe toți sâmenii de
stîntă. Așa dar, pe toți bătrînii...

- Dar de ce îndrept pe bătrînii? repetă Zlep.

- Pentru că ^{după} un tînăr poți nutri nădejde de
convertire, dar nu bătrîn e deosebit anchilozat.
Iar schingiuirea are darul elasticității membrilor,
a elasticității, și accentuează el cu schingiuri de
îndreptător.

- Așa dar, apoi la Vîrstă Intinerescie, cum
se spune, propune Zlep amuzat de ieșirea pretenției

- Preferabil să fie Intinerescie pe Pământ și Lucina
în Cer, în Rai, decât luminii de stîmă pe pămînt
și Intinerescul Iadului. Și va zădărnici meșchitate
poate nepotrivit, în mijlocul nașterii? Altfel ~~ca~~ sideral
Asta e cultura noastră: fosforarea de cadavre
la începutul putrefacției. ~~Și~~ Razele decompun
și pentru că eu nu vreau să fiu mort, ca voi, ci
nu, ce Împărăatul meu cere; și pentru că voi nu
vreți să mă ascultați și ucișiți, și umblați în
școli infecte și mă îndreptați cu otrăvuri, atunci
mă răfîș pieroarele în pămînt, și dau. Sau mă cîntăresc
la se în cale, dau cu ce găsesc; cu pietre, cu ciomaguri,
cu scărișuri. Cîteodată mă apropii jurîndu-vă
și dar ca lupul deschisul pe grumoz. Altfel

muşc. ca o ripă sau ciocănesc pe oala ca un val.

- Zoologie ~~etnologică~~, zâmbi Emilian.

- Asta face mcheile orbit și purpurin Elg.

Într-un palam plic pe masa de ulei mur.

150
Totenele, gâmbi gâmbi, dar er' prea obosit ca să protesteze. Muncă de laborator și bere băută cu
șliș, și scandalul metafizicii îl apăsau pe trei' câră
numindu-l, mbeșugându-l cu somn și ~~ta~~ bunăvoință.

- Să revenim la ~~manifest~~ ^{revista}, propus laudă
Leonard, daey.

- Căci totu' e arătat, îl întreprinde Sand.

Cu și dau "Fiziologia snobului" prost sau mic tratat de
erotică mame."

- Epotant, zâmbi ju, dar de coi' spun, mame?'

- Asta ~~trebuie să mi-o spună~~ ^{la o intrare pe tîră}, căci, în orice
măpîrșite, n'au vizut niciodată.

- Că să vadă? se interesează Elg.

- Iar ~~cu~~ Emilian fi-a dat "Cronica Dubului"
iar Elgazar o bucată tîră. ^{I-a' pînt} ~~Cum ai născut~~, Alex.

- Nu. Sori spun, Cruciada..

- "Cruciada folclorului. Profet sau ridiculul
Elgazar!" rîse David ~~Amic~~ ^{Amic} întreprind provocat
și iluminat în mijlocul prietenilor
Cariera lui de atlet spadăsin își gâsi, ~~se~~ ^{se} ~~voiau~~ ^{pe} pe
umăr, ~~și~~ ^{și} ~~trănu~~ ^{trănu} mîinele, se mîsură prietenește
și schimbă scunele.

- Cu tine n'au pierdut încă nădezydey
câmp Elgazar. O cionăgeală se spîrșe, n'ă nîu
mîntea la loc.

- Rămîne de vizat dacă peți răzbi întar
spîrșe, vorbi Amic privind la cel în ochi. Voră otri

-Dar n'au arajat nimic cu revista ?! se scandaliza Leonard.

- Mâine, ^{il începe} ~~în~~ David.

- Si ce facem de Clisey? Theo a adus unne
ca un fulger, dar e extravagant fara a fi consistent
cu ~~restul~~ miscarea noastra. Mai avem unne, doua coloane
ruinate, izolate pe o colina.

- Asta' bună, totu'și Țig. Tenzul Minen
Mă, v' aduc și eu articol, la Țin al dracului! Vă
dau unne despre Țutouri.

- Deci se a ~~contenut~~ ^{colțul} humoristic, după Emilian
ajutând pe Iliș să se ridice.

- Nu, nu, fîți serioși, pentru Dumnezeu! Înglăsoasă Leonard. / Mi-am pierdut seara degeaba. Asta e lecția pentru viitor. Nici o disciplină, nici o direcție. Boii.

- Cine plăzote ? mprea Elazar

- Fiecare contribuitor la cea bună n'ce a
invitat ~~la cea~~ ^{bună} ~~proprie~~ ^{proprie} Emilian.

Plătuiri și pășuni în geol. berărie afumate. În strada
se opun zgometul. + femele - cum sunt cum?

oprost eggworts? - Car & pentum ^{female} ~~female~~ & core pentum soon?
Insects blig & classify core rapidly:

- The, really very painful honest practical interest
now aspect at nature's side

- În un revistă, se ținea dobre, ^{soartă} ~~în~~

~~Fi~~ ca a făcut o glumă.

Elegan, Leonard a despartirea de grup fixand intalnirea
pe viitoare. Emilian se sacrifica prietenilor, notorii risici
pe Ilie.

ARSN
-B-

↖ ↗ ↘

Am să-ți explic mai bine, ca să te poți înțelegi. Dar
te invit daei în principiu accepti colaborarea.

— Dragi Dav, gambi Amic, ști că nu cred
în eficacitatea tuturor acestor manifeste și critici
futile. Daei ar fi o revistă politică, voleam să fi
la locul ei. Dar într-o revistă culturală. Ce a voster
e o despută bună rămasă democratică. 152

— Profetii au fost volesti, interen Elze

— Profetismul e pedantismul de curier
democratic, el vedea Amic la toată.

— Dar volesti poate și plebici, par a fi
democratici, repotă Dav, la Căpă Papiu, Len Blog,

— Exact. ^{statu} Dar e înfricare. Lumea citeste, se
excită, sparge ungeamuri, dar, nu se cuminteste. Ouz nu
refiind politici, nu uruimite asenera rezultate.

— A sparge geamurile e un bun augur și
Abogari

— Atunci fondează un care anarhist sau
antisemit. Te aprob. Politică, la care uneloz
are un sens, iar armele ei sunt volesti. Dar reforme
noastre, sau restaurare, cum vrei și o numești, trebuie
să fie aristocratice, retinută, senină, tehnică. Asta
lipsește într-o generație nouă: o tehnică prin care
să-și exprime creatorul sensibilitatea și gândirea.
Iar tehnica e aristocratice, se transmite prin tradiție,
e o castă, nu e de răcnite la piete.

— Bravo, Pavel! exelant și și apropiat.

— Vou discuta mai bine, soroti David Gandelos.

Cred că ai multe puncte comune cu intențiile
noastre. Acum e timpul de țarșin.

chemat la ordine de ghiontal lui Peter Sobre, care ține la
~~respectul~~ ^{respectul} ~~urbei~~ ^{urbei} naturalistilor.

153

Lea Ciutari picu în fumule ~~uzană~~ ^{uzană}, păsându-și cheia
la bugunamul vestii. Julietta va fi dezolată. Săi un
zost pur și simplu important să ne rap de ei.

- Ce mai ~~stai~~ compune Jean? întrebi
Amiet pe Eleazar.

- Păi dacă ți-ai spune adică priet, răspun
Eleazar. Hei, Iliș, nu amesteci berea cu Căpșă, ci e bucluc
bucur.

- Ciutari ~~repetă~~ ^{repetă} scena convertirii franciscane
cu o nouă ~~pă~~ ^{pă} păcătoasă, Zăse David cântând cu ochii
o ~~noastră~~ ^{noastră} pradă de ~~spune~~ ^{proclama} pe pereți.

- Jean crede în participare, confirmi bine despus
Amiet.

- Să ne vînturăm la revistă, exclamă glîos
Leonard.

- S'ji cu ochii la patru la ce spun și am
spun, și overtiza Iliș.

- Cine mai scrie? se interesează Amiet.

- Eu am scris "Manifestul", răspune de
Leonard. Să ți-l citez? Ilare a uime

- Nu, mulțumesc. Rezumă-l.

- Pe scurt, o chemare la luptă împotriva
vechilor zei: democrație, ^{nuștră} ~~rationalism~~ ^{nuștră} ~~a generației~~
mature, a literaturii și ~~valeră~~ ^{valeră} ~~și~~ ^{și} ~~poporului~~ ^{poporului}
etcetera, și un nou ideal: spiritualitate, cretinism,
vrăbilitate, integralism, etc.

- Confuz n loquace, critică Amiet.

- Păi, acum e prea târziu ca să-ți explic,
interveni Săge, părăzind deoștrul. [Idiotul de Leonard
a murcat lărg termeni - și fapt, el n'a nteles, nicio dată
cî ~~se~~ ^{se} ~~meșcarea~~ ^{meșcarea} "Palus" n' n' c'leus se va orienta noua
mișcare. Dar e onst și entuziast. E un băiat bun după
faptă alibi]

Elegan veni târziu, cu David Drageu. Căci prietenii
mă gburciomati de disanția asupra metafizicii. Dar
Octavian Dolbea gburciomă să calmeze pe Iliu, și să-l
reamarce la o copioasă descriere a diferențierilor morfologice
în faza întâi a pupelor de Culex. Îmblănușă pe Jean
Ciutariu care, apropiindu-se de ceasul unu, se nădădea dintr'odată.
Indispuș și hotărât să se ducă.

- Dar ești olesăd, ești pur și simplu olesăd,
se întâi Leonard. Au venit doi pentru David și Elegan.
Trebuie să le citim manifestul.

154

Jean Ciutariu zâmbea beatific, dar nu se resemna hotărât
grupului.

- Dar inteligent, dragi Leo, cu tăuțatate mea..

- Oh! sfârșite, răcni Dolbea, care nu și iertă
însușea cu cealaltă și în sunt ou resmat, a revasta și
obligă, și tot nu mă grabă la culcare...

- An' fi fericit să pot spune și eu unele
lucru, să fie și eu ca voi, încep Ciutariu cântecul
de Gbatai -

~~În acea clipă~~ apăsura, providențial, David Drageu
- Elegan.

El s'a resemnat curând, cău tota sefulu de hutoru doblu
cită prautu ze, n'na venusat niciodată mei vcar-
murel gindacului regnu domestic. Eă fericit s'ad Val
is dă răzaz s'a n' continue luorul aceri. Dar Val e
avensil de coudes. Octav, a murat degus, gâdyl to n
la mine... Ea h'ar fi mut mai mult fizic o' mai putin sarant.
Ar fi mut s'a o mângâie, s'a întârziez avândoi mult în
farc, noptile, iar când plouă s'a l' aștepte pe zețu din falc
feratî cu muresate, s'a fie singur n' tristă, s'a i' fie frică, frun
n' frig, iar el s'a vîno tîpîl, s'a-i pună mâinile pe ochu, s'a
murmure muretoze, o'so apun: Val, Val. Atat. S'a o lese
în reveria ei beatifică, s'a nu o s'arute, s'a nu-i vorbească.
Numai Val, Val... Că ar fi fost de fericită... Apoi, în
zilele cu soare, s'a rade mult, s'a strânge în brațe, s'a se
joace cu ea bălăste. Iar noptile s'a nu adoarce curând,
s'a au precipite ~~data~~ ^{dragă} ~~transpirație~~ ca la un contract cu
termen scurt, c'e o silviera lent, s'a ucidă hăia, s'a sufoc...
Cum de nu prieze Octav lucrurile astea elementare?! exclam-
ea după ce o s'arută unu o' n' lui geanta ca s'o phee
la hăia. Ar fi mut s'a l' e spurs, toate lucrurile acetoze,
dar o fudoare ciudată, reformă, o făcea s'a roșesci n'
s'a falcăile dela cea diutar' încercare. Octav... Ce o Val?
Octav... Ci spune, jule... Mimi... Hana' de o uci raturu
Ea gânde, posomontă. Poate sunt s'a proastă, poate n'ar
trebui s'a l' outrenys când lucrează. Toate ideile acela fe
cuc el mchiagă, sunt atat de multe, de adăuci... Poate.
Le reintorace în romanele n', afland, îndrăgostindu x
de toți eroii cari sunt tineri, olivagnier, nepăsători
n' galanti, Cateodată se apete, palido. Poate n'ar trebui
s'a fac asto, ei sunt doara faiale singulare, iar el e
surserant. N'ar trebui s'a fîn singure, s'a l' obores, s'a
l' turbur... Dar a venit un timp când a n'ole că el

Lutalnicea, coborând aleis Brucoveanu, într-o scară
tristă și dezolată. Octavian care numai mă rubite. Vămi
și vami ocupat. Cu licență, cu laboratoriu, cu redacția
îdicatelor lui memorii. Peșo nu face dent același și
același lucru; citate, exclamări, și, în citate dar. Nu mi deraje.
Val, răzucă sunt ocupat Val, am di lucru Val... Și ce specie
ingrată de cercetări; insecte. Să nu stăpesc un gândac, și
nu pons o muscă. E interesant Val, e amănunt local, e
instrucție de comparat cu dosare laboratorului... Tot auri.
tate nostalgice Idile lor din Universitate, când Octav ai
tama și stăruitor. Puns au pient toate după primele au
de căsnicie... Octav a aput o adais pentru laborator, a
inceput a purta cravată neșchi și să și ^{uite} ~~face~~ pălărie
sistematic. Toate, toate... Și sunt țărăni, și n'am văzut
nimic, n'am simțit nimic. Teatrul îl plictisește, Opera n'o
înțelege, cinematograful e frivoli, tar serial, în oraș, și aduce
cologi sau studenți și discută insecte, veșnic același și același
lucru. Oh! doamne...

George a sedus-o fără exuberante sentimentale și fără
declarații de dragoste. M-am saturat până în gat de
vorbărie, și a spus ea singurându-se, după cea dintâi
^{noastră} ~~experiență~~ George. Bărbatul cari vorbe și vorbe, și dedare
și afirmă, și se înconșă cu sunete - și nu fac nicodată
nimic, absolut nimic. Gna Balus ^{și} ~~și~~ ^{și} de mult
admirația pentru bărbatul cari vorbe și literatură
bărbatilor. Și a deșteptat într-o bună zi cu o silvina
scară de literatură, de romane și de poezie. De atunci
m-am mai citeste decât ziarele de dimineață și... Răzucă
și disprețuiește proupt pe orice tânăr care afirmă privap.
Același și același lucru, reflectează ea oboară, oare nu
fi lucrul discutat de bărbati. În Univer, aveți un
respect inexorabil pentru profesori, pentru savanți, pentru

erudite și stăpână. Se pot găsi în un mare număr
pusarant - în spunea întorcându-se gânditoare spre casă,
după ce ascultase seminarul de Istoria Literaturii, și
admirașe cu oarecare primă și ~~sempă~~ ^{sempă} studenții toți de
carte și prodigii de ~~de~~ spirit critic. Se văd dedicându-și
viața unui om mare, unui istoric, unui ~~de~~ savant, ager
tându-l în munca lui, ~~de~~ încurajându-l, veghindu-l.
Știele cu oțet fusese o uvertură magnifică. Începuse a se
interesa de științele naturale, a se instrui, ca să nu apară
în fața lui Octav o stupidă literară. Drept vorbind, tatăl
de Zoologie Generală pe care el îl împrumutase ca proză
a prețuit-o dela cea dintr-o pagină și dar ~~ca~~ a revenit încapă
beetind de două ori pe trei ori pasajele subliniate cu creion
roșu, copind de, ~~memorându-le~~. Doar Octav știe ce spune.
Octav nu e un prost, un incult, un simplu cetitor de literatură,
ca mine. Se voră pentru că și plăcuse Paul de Kock și Maurice Leblanc
acestea e literatură, e frivolitate efemeră, spune el. Murea disci-
plinată, curată, rațională. Încease, și cu cât era mai
adânc, cu atât se întorcea la lucru mai atârnat. Am să-i
dovedească noi, femeile, nu suntăm stupide, ~~de~~ știrea că
grădindu-și tânguile ca să înțeleagă criteriile clasificării
octopedelor. ~~Un~~ Un singur lucru e necesar, și ~~se~~ ^{se} în fiin-
ză: ca o femeie să și găsească totuși un bărbat, mediu de
a i se sacrifica. Într-un caiet însemnase totuși pe care
nu i înțelegea, și Octav și explică încântat. La rătăcirile
desear, el o întreabă cu o mână dăruitoare și curioasă:
"așa cum, lobul mediu" și apex acuminat". Regele, ~~regele~~ ^{Valley}
Într-un estea trebuiesc știute ca pe Tatăl Nostru. [Dar după
celelalte: lumă de căsătorii, au înțeles amândoi că
nu are chemarea entomologiei și nici facilități taxonomice.

- Mi scriu nimic multo asemenea povestă obscenă,
notă în Amicit.

- Dar Pavel, "Polul" e un nume ^{superb.} ~~admirabil~~
Nu trebuie să te gândești imediat la "Polul Nord"
și polul sud - ci la simbolismul Polului, la
trezităbile care se bagă de ~~pe~~ o axă spirituală,
un punct static, suprem, în jurul căruia evoluează
toate fenomenele istorice, etatice.

- Et cetera nescam: metafizică, clipi și ret Thiz
cu ochiul beat.

- Ce? o ta și filozof? și mi-ai scris Pavel.

- Eu! Ce păcat că n'ai fost aici acum trei două
ceasuri. I-am pus cu umor de gânduri pe toți, pe
toți, rețetă Thiz oscilând și uimă de-aștepă capetă
inovată.

- O victorie amareabilă, observi Amicit, Jean
și reamă mai ales calitatea proprietylor. Dar cum
de l'at' muris pe Leonar? El nu discută niciodată.

- Bază, ^{este discutat} cu doi doi și se scandalizează Leon.

- Zi' pardon, se răsti Thiz. Zi' pardon că fi
arat eu metafizică, acum, pe loc.

- Pe on' ofătui și cert seuză, vultu luiet,
caci astă nu e necroscie și se fîne de vultu,

- Zi' via? proveci Thiz închizându-și ochiul beat.
În același timp s' strînsă și izionul lui Jean ciutarm.

- E exasperant, interveni el, e pur și simplu
exasperant.

- Cînd? ~~închide și închide și albat ochiul~~
~~închide și închide și albat ochiul~~

- Nu, nu tot. V'aușper cî pur și simplu ~~se~~
mai pot stă,

- Atunci, du te... și neghizi Thiz injuratură

și Stana cu piciorul de lemn, și cotoarele volu-
melor pe care le pipăie cântând lașca. 160

Băștâie cu bratul nădăruș prin nădărușuri și se apropie
răzind tușul de masă. Globul luminează ^{plăcile} totdeauna
tapetată straniu cu afise de baluri și fotografii
dela Luvru. Emilian ^{ce nu se lasă} ~~și~~ aruncă haina pe pat, resu-
^{suru, se dată până se nu se pierd în vecinătate}
flectă. Se așează la masa de lemn, potrivite abia
și dăcepe, și serie, fără nici o ezitare, fără nici o
pauză stilistică. Romanul va fi o oglindă veche a vieții
lui, a vieții oricărui tânăr. Orice act e litera-
tură, orice nu zăvoadă din zăvoadile proaspete
tactile, imediate. ^{experiențe, măr și sodie, dar numai experiențe.} Emilian, așternut ~~pe~~ rânduri
cu bucle grele și ^{film carnal și mănăst} ~~pe~~ rânduri
~~după~~ ^{pe} bare abia ~~de~~ ^{film} ~~de~~ ^{de} revelabile noaptea.

Colindă casa după casă, pentru că Iliș e ^{beat} ~~beat~~
dispus, și stăruie în alegere. Asta-i prea grasă, spune
el scușând, e prea grasă moncher, accentuiază
clăpind din ochi. Mă'ntelegi?.. Fata injură, dar
Iliș e mai tare; injură și scușă. Ce puteam, ce
real! exclamă mental Emilian savărând reu-
le pe canapea. Tu mi faci dragoste, micule?
El notează atent ^{h'o clasifica instantaneu} ~~sepenă~~: pentru roman - și se
exaltează ~~instantaneu~~ ^{gândind} la toate reve-
lățile romanului, la gama pe care va crea-o,
la realitatea pe care o va aduce, curajos, în lu-
-mină. Emilian zămbeste sub poveră; real, real,
fără nici o reticentă, așa cum e, așa cum
face tot, cum face oricine. Se răzbiște. E, dar

imagini ale / cu mustățile galbene de tutun - mii și mii de
vira lor, care au creștat și promovat societatea de
azi. Ei ne puteam, ei. Vede legiuni de morți, ^{de dezgust}
de bătrani, și urâte, și urâte. Și mă mureau
părinții în casa asta infectă, să mbrătițez gol
o tărfa, să-i dăruie tinerețea mea, barba mea.
Că e preferabil să vin aici, decât să practic
altceva (se infurie amintindu-se) sau să comit
desvirpinări primejdioase. Săi abținerea - cum
am putea fi abținut în societate noastră, cu
cărțile noastre, cu vestimentele noastre? Polemize,
verbal împotriva lor, împotriva celor care ban
împiedecă să rămână ^{zincar} ~~te~~, puternic, nepăsător.
M-am născut în viciu, mi l-ați dat pe gură
a pe nas, cu diberoun, cu pafismurile noastre
cu literatură noastră, cu ideea de libertate.
M-ați înșelat să fim liberi. Asculți acum ce
fac eu cu libertatea mea. Și nu strigați "săuți"
bătrani farseuri. Pute, nu? Asculți nău departe...

El zămbeste cu o ~~linenă~~ ^{expresie deosebită}
de hondă, ^{iconoclastă} ~~neputincioasă~~. Se pleacă mai mult pe umăr
stâng, și scrie. Polemica continuă, cu legiunile
reșchitate, căci îl derută, îl arată cu degetul,
il conștient, îl amenință - să nu spună, și nu
spune. Dar el spune tot, amănunțit, cu argot-ul
mostănit, cu indiferența lor animală, stăcită.
Mă înșalău, eu mă duc cu asta, e pervers,
mă...

gâmbetul lui Iliș, bătară^{plăcintă de așteptare} o pe unușor. Ia nu vii?
Refuză iar, zămand. Încă n'a descoperit specimen
rar, bestial, rănech - pe care îl va alegea cu grijă
și-l va descoase prudent în camera. 162

Tețele vin și pleacă, schimburi vanește,
beau cafele, provoacă. Clienții sunt puțin,
dar serioși. Ei n'au venit să se amuze, ci plă-
tex prouit și breaza operează corect, rând după
rând...

Sunt real, nu?, sunt prez real? Dar n'am spus
nici experiența mea, stimați diledor. În des morțote
umăne, moare locul și prouite mărituș de
plăcere pentru ~~plă~~ dundura.

Fata are o mână aspră, de spătoareasă. Și
strânge brațul dragostei și ițflen. Dar nu-i dau
toate țigările, nu sunt naiv. Am de scris scrisă,
și toate dictanșeriile sunt închise^{acum}... În camera asta
micule. Parfum atroce, pudră de vată și ligheanul
pe masa de taaleță. Și patul, deacum ne...

... Radu i-a spus pe drum, deacum până în cartier
deșantat, cum stau lucrurile cu femeile, și cum tre-
buie să mergi cât mai mult, și să te joci cu ea,
mai înainte, și să nu-ți fie teamă, căci teama e semna
voin, și ea te desceferă pe loc că ești vâinat de bien,
și răd toate... Înmură, cu cât mai întregă mai
departe pe ulița carbă. Asta e maidanul, spune
Radu cu un aer indiferent, de client vechiu, deac-
um să vii la Bata Domnica, trebuie să trecem
maidanul, și apoi prin curtea Bisericii. Asta nu, nu...

Nu zii prost, wa turca, nu e nici un pacat... Nu e pacat, pen-
tucă nu crede în Dumnezeu, nu crede căci d. Cucu l-a
donedit c-a pământul vine din nebuloasă, iar nebuloasa
din eter, și omul din maimuță. Ar fi ^{de la un} ~~stăpân~~ și urlat
în același timp, ascultând lecția d-lui Cucu. Nici poșta.
Nici nu le mai tin, nici nu mai mă scot dinu neata să
mă duc la ~~bucurie~~ slujbă, nici păcate nu mai am.
Nu e Dumnezeu! Brava Cucule. ~~Baruta~~, Darwin, ce
geniu... Și era furios, năne, gata să plângă. ~~De unde~~ ^{ce} ~~are~~ ^{ce}
se distragă ceva, neamocut, nerăzuit. Nu e Dumnezeu,
nu e... Și superstițiale la a uci una câte una, cetind
„Bibliothèque scientifique”, și cu cât mai mult înțeleg
cu atât se simtă mai matur, mai stăpân, mai liber.
Dar, oricum, nu price curtea bisericii, acum... De ce nu,
turcă? Și apucă mâna, răzând. Ar ura să fugă, să se
bată, să se scurpe. Dar, la urea normală, de ce? Când
Dumnezeu nu există? Încearcă să-și stăpânească bătaia
de pasere a lui. De ce să-și fie frică? O năvălă de
zid, goală și rece, țepuși mușchi și icoane de lemn.
Ziduri și lumină, Casa Domnului care nu există.
De ce să-și fie frică? Să-și dă drumul, că nu singur.
Bravo, wa turcă! Rădă se oprește în fața bisericii
și aprinde o țigară, Nu si tie una. Schiște că va
vomita fumând, dar apucă țigare. Bravă'n draci cu
de spăneală. Lighite fumul și tușește. Ce e cu tine, wa
turcă? Nu răspunde. Pornește amândoi price rătăcirii,
cu mâinile sub febrini, tremurând. Și parcă l-ar fi
redemnat cineva să întoarcă gura, să o privească
mădăta, cum stă mare și pustie și rece în rătăcirii,
Parcă cineva l-ar fi redemnat. Bezna. Dar la o fereastră
găsește un ochi roșu palpitând de somn, candelă în
fiorăcișor. Atât. A întors capul și a grăbit pasul

Lucă oritoare, mică o superstiție gătită. Bate talpa pe
pământul zgumit... Nu alunga atât, mă furcă, e deschis
până diuineata...

... și dacă n'ar fi fost Radu să-l ghicitoarească, ar fi fugit.
O scârbită flămândă, monstruoasă la molară, văzând cea
diatăs' fată, în poartă, chemându-i. Și curiozitatea aceluia, din
sura unei femei... Radu râdea. Fete vesele, un tuncă.
Dragoste și vin, și bani în puseletă, feris de ele. Nu
ca noi cu latinească și trigonometrie... Casa tatălui Dou-
nita, unde Radu și aduce toți prietenii virgini,
unde a fost și Răzvan, și Pragan, și ~~the~~ Jit-frumo. În
plac, fată, mă? Desigur că nu plac, răspunde el în gând, desigur
că ar vrea să o sărut, să o desbrace, să o cunox - dar nu aici, nu
aici, în vâzrul tuturor, cu doamna ala bătrân regnându-mă
barba în taston, cu plutoniul beat și vânzătorul de napol-
tane în apă... Dar nu ~~vorbește~~ Radu explică fetei, la meche,
h'co îl sârmă fericită în salomul aglomerat, apoi și cere
bani. Un pol mai mult, mamă. Curantul îl desvortă, dar
e buimac, și-i dă banchetele fără să le numere... Ce onoroc,
târfa!... ~~Comentariile~~ fetele m-l privesc. Și îndreaptă
bustul îmbărbătat. O urmează, transversal curtea luminată
de felinarul străzii...

În "vie Parisienne" a văzut atâtea fărâșuri goale, și
la cremato graf a văzut, și cetivul romane și a
mehizuit scenele cu o precizie exilbrantă. Carnea din
cărți îl excită până la viciu, și exectat a fost toată seara
când Radu i a povestit că fetele se desbrace în camere,
iar el poate face cu ele tot ce vrea, tot. Și căte n'ar fi făcut.
Și-a ~~ca~~ etapele, gesturile, stia mai mult decât totu, pentru
cetivul mai mult. Și, singur cu fata, care se desbrace
amuzată de stângeneala lui, toleranță și maternă - nu
găsea nimic în simfari, nu desoprea nimic privind și coșul

raionie, nimic... Palid. Se apropie beimac de pat, și o
sămăntă peșară, mearcând și o convulsă de spasme
senzative. Bere, rouge, pudră, parfüm, piele caldă,
umedă. Mai mult, mai strâns. Ea îl ^{sărută} ~~la~~ ^{victorios,} ~~parădă~~ ^{consecutiv}
~~marșată~~, înșelată - și apoi îl stropșește cu ~~apă~~, și sterge
flăsul cu o batistă verde, hidoasă, îl pudrează... 165

Astea au fost de mult. Similian xne acum cu o furie
pornografică - și deșchia lui se pleacă multum de descoperirile
de profesori universitari, de autori, de ~~recodări~~ ^{revelări} ~~moraliz~~
în el se vede, și îi dăde, și o bucurie iconoclastă și refu-
zișegă mare știind că îi va jigni cu revelațiile lui de
canal, și va umili. N'au deșis meș patul, patul
nostru, zămbete el poleuizând. Târâ, doborâș și dor
de aur, mi iau licența la toaletă și vi dau dracul
pe toți, și apoi public Romanul. Romanul. ROMANUL.
În ~~la~~ cartea lui se va afla tot, tot. Cum marșă sa
el adormea de cu seară ca să nă drageze pe lănga ea toa-
letă de val, și ea venea diuineată, și el pleci la școală
fără să o vadă. Și totuși care crede că e dispensat de orice
responsabilitate pentru că plătește zece mii de lei la colegiu.
Și fătă diu casă care îl tentă, și colecțiile „Les Parisiennes”
și ceștile mătusei nede verigoarele hân rivitat sa
dăușeg și dăușeg care îl excită, și cîșmate șofor
și literatură. Și nimeni care să i arate ce să facă în afară
lecturilor, ~~de~~ nicăru și nici un sfat deșut carti, literatură
autor, carti, mii de carti, Nici oviată pe care s'o înute,
în jurul lui. Dar la școală, d. Cucu l-a inițiat în ~~școlă~~
dăușism, și d. Spănea l-a explicat ideea de libertate
morală. Libertate morală! S'au țavili de căs, daș nă
Hutși inspirația cu dăușire scărmare hăimindu-i nervii.

de apete ^{deu scrie} ~~la~~ aprinde o țigară. Nu e literatură, nu e artă.

Ți-ai? Răspunde. O. Spănea și profesorul de estetică se vor
scrie și el însuși. Răspunde și mai mult; fata
capătă o prodigioasă vulgaritate și joacă de importanță mare,
dar totuși ca să ai tot joc de literatură, scrie. Dar dacă
mă mchid, cu atât vei bine pentru războiul cântă. Dar
dacă mi confiscă ediția, poves. Dar la proces... Se
maltrăde, eglu și batjocoritor. Toți prietenii, asolo, în
băneri. ~~Parcă~~ ^{Parcă} eu nimerii lui de atlet, și dar roșind
unghișor, și Leonard cu fețele roșii, și ceilalți, legiunea
lor... Se maltrăde, și vorbește, batjocoritor, sarcastic, a argotul
Crucii de Piatră, așa cum a învățat dela prostituată în dela
gazetari. Președintele Cheamă la ordine. Asta e ordinea
mea, răspunde. Și ceilalți aplaudă... J'accuse, j'accuse...
Horo!... Hooro! Plușuri, gâdăsurii, noștrădele. Eliezer
se repele cu ciomagul lui noduros, dar e covanțit. Va
foi judecat și el. Seese lui mchissare, seese aui, seese
sezeșe aui. Oșandit pentru că au spus adevărul. Beșura
dieu omni, și lafurișle, și așară e soare, soare și pasari, dar
eu sunt aici, subțimăt, de luni, de aui, pentru toată viața,
poate... și apoi?...

Ohi nu, romanul nu va fi confiscat. Cel mult dacă
nu fi rugat de critici, sub cuvânt că nu e literatură.
Dar totuși acesta e meritul meu, venerabilos, că nu fac
literatură. Ați făcut voi deaguri. Genușletinar și genial
viniului sunt laurii voștri, recunosc. O. Cucu, .. oh, d'le
Cucu nu e viciuș, nu poate, e prea bătrân. Dar copii lui
sunt, fata lui Elvira se culcă cu un actor, fiul cel
mare e adulter. Și toți elevii d'nei Cucu sunt viciuș,
și vor rămâne oțez, că sunt tineri. Se vor cerevinți la
bătrânețe, pensie morală.... Râde, și zăvârle și zăvârle
și fereștea deschisă.

nu, puțin mi' pasă. Dar elazar e tare. Și el se duce în
borduri, și totuși nu e niciodată abătut. Întotdeauna
gata de galceavi, și cîmăgal lui e cîmăgal real, deși și e
teamă să îl nuce angra lui Pavel. Dar cu mine e
altceva, e altceva... Dacă ar fi sără, odată romanul...
Nu volum, zece volume, nu știu. Nu e parte cum sunt toate
cărțile. Două mii de pagini scise, până acum, și câte mai
am de spus... Și e teamă să recitească manuscrisul. O ladă
de lemn, sub poartă, primește săptămânal teamă de fosi priuse
în ace. Sunt luni de când se adună, către odată sute
defoi scise mărunț, fără nici o desprindere în par-
tose, în capitol. Scrie tot cu... trece prin mînt - și
mînt lui nu primește nimic ~~ca nu e~~ intoxicat de
ură, palpitand de senzații. Nimeni nu cunoaște titlul
romanului, David și numele "Monstrul", Jean, Zibal-
lou, un altul ^{ca a scris} "Ulises". Dar el știe ca toate titluri
antecuprinsurate sînt glume; nu se supără, ci glume-
re el, cu mersa lui de farseur pe care ^{poate} gata de
ouăne. Titlul e obșcen; ~~el cunoaște~~ ^{la decupat într-o după amiază, și nu ar} repetă mental
le câte ori se mînișă, și promite ca un balsam
englez în odaia lui, și stîngi dela fereastră, în uoară.
Titlul e formula chimică, și teza absolută a întregii
multitudi priute care se mișcă, și o betă, și gînduri.
El vede scris cu litere uriașe, mari cît casele, și deasupra
metropolei. El vede pe platfondul Hterului, priute
panouri și nume glorioase. În vitrine, pe volume
cu capete rosate. Pe pagina întâi a șaptescilor
cele cinci litere ~~tip~~ spurcate, magnifice în golici
lor, cereala grasă năvălind hîrtia. Dacă nu va găsi
editor, el va tipări pe cheltuielă proprie, la început
numai primele două volume: copilăria, adolescența.
Și apoi.....

Aprinse iar sigara și începu să se desbrace cumplit de abătut, cumplit de descurtat de sine, de roman, de viață. Ticalășia scârnară a manuscrisului opulent îl inundă instantaneu, prapăd de simțuri năpelate și de creeri storse în iluzii. Gust amar și marasam neînteles îl înceară entuziasmele. Muncă și curajul celor două mii de pagini scrise i se revălară dintr-o dată nuda zădărniciie, voleanță absurdă și intelect insignifiant. Zvârli cămășă pe fotoliul de lângă birou și amuți cu amerie rezeșmând bărbia, privind în gol. Dacă ar face ceva, dacă el puțin ar putea face ceva, ca Elazar, ca Dav, ca Jean Ciutariu. Dar asociațiile sexuale în viață de numele lui Ciutariu îl scârbisă definitiv. Închise ochii și recită solemn: post coitum anima triste... Prostii. Tristetea e de mult acolo, așteaptă numai canalizarea. Și sexul e canalizarea mizeriei noastre, a sentimentului nimicniciei, a păcatului. Adam a fost un psiholog experimental, asta a fost el. În constituție e limita mizeriilor, a zădărniciilor. Când trupul nu mai poate purta povara, el prezintă acele funcții nemernice, conștiința. Frumos dar. Mersi!...

Stinge țigara în scrumiera plină și zvârlă pachetul cu foc în lădița manuscrisului. Spii se descolteă ușurat. Noual romanticism, generația nouă sau neo-romanticism degenerat; părinți și copii, sau tragicomedia unui tânăr care refuză să facă ceea ce a făcut și tatăl său. Dar tata a fost în război, și a ucis, asta a făcut el. Și mi-o spune de doi ani. Toate dogmele democratice, și individualiste, și liber-arbitrare, toată florăria lor de idealuri - le-au calcat sub picior, în război. Asta n-o vîd ei: că ne-au dizolvat mcrederea în opiumul lor, că ne-au lăsat fără opium, fără idealuri. Și pentru că ~~nu ne mai~~ ^{scărbăș idealuri} ~~nu ne mai~~ ^{ce au fost}

abandonate în Iulie 1914, priată singură ordonanță, 70
imperială - trebuie să desoperim altă, căci specii
civilizate ca noi ne putem trăi fără opium, fără drogă
fără idealuri. Trebuie să creștem noi. Și să creștem...
Ha ha ha... Râde în gând cu o violență românească.
Zvârlă ghetile sub poartă aproape exterminat. Dacă ar crede
în psihologia medicală, ar conchide că sunt nevropat,
și m-ar bucura. Ar ajunge erou rus, Antiochewsky, perica-
lul galben, nihilist, Andreu, toate fantasmagoriile
sadice care infiorază pe tantișdino. Dar și acest
opium al gloriei neurastenice s-a epuizat. E banal
și mochet acum să pozez în neurastenic. Și mi ar fi
greu, căci sunt oarșatos Tân. Dacă ar fi al puțin bolnav,
ar avea ceva de dorit, ar dori resuscitația. ~~Ar~~ Ar dori
deagata un ideal în timp, după cum tată a găsit unul
în unitatea națională, în România mare, după ce-a
dovădit de idealul democrației și al individualismului.
Un ideal deagata, moștenit, e un adeziv ideal. La urma
urmelor și Elazar a moștenit unul, de la vame mitropolit,
și dar a moștenit altul, din Julien Sorel. Norocoș, au
idealuri. Dar eu... Încheie soliloquiul cu promisiunea
măgică a titlului românesc. Aleamul se coboară și
violente rugămintea celorlalți creștin tumultuoasă. Și învia
pentru norocul lor de fi fost în viață. Sămoș unice de a
muri pentru un ideal. Eraci. Și oameni practici în același
timp, căci au ars totuși marea-le, au ars venerabile stocuri
de idealuri, asta au făcut pentru Patria vitregă, Asta s-au
er, și Papa, și toți ceilalți. A acum se bucură furtiv
ei singuri, se bucură că au scăpat cu viață și-o fac
le cap, și se lasă să se facă de cap... Panurile stagna-
runt. Se aprind ochii, în mijlocul odăii, pare că măcar o dată și au înțeles
cât. Ar dori să-l ducă la moarte și să-l ducă în pat nevropat.

scareli

... drumul egen către răpa, e plin de gropi n' bolovani n' ^{scareli} ~~toate~~ ^{noaptea} gigantici n'oufletiti, de ~~umbra~~ ^{noaptea}, iar n' cu câb se apropie de râu, cu atât drumul se mărește. Ultimii metri sunt ^{adornati} ~~apropie~~ crucificări. Primăvara, în primă zi, escapada la râu e ferm-cătoare. Odată ori a plecat n'ingură deacasă, ca să se apropie pe furis, pe netule, de răpa, n' o descoperi deodată, ca pe o minune ~~din~~ străină, exotică, să se mure n' să se n'uspăimante de adâncul ei m'apastor, cu zpe reci n' furtă. Privește. O ameteală de casmar, terifiantă. n' m' acelas timp dulce - n' ar n'ea să închidă ochii, să se joale. Dacă cineva ve nesiintile, o'ar apropiu, m'gatele ~~ve~~... Pare negrozită m'apov. nu e nimeni. Var', cum m'au speriat. Inapoi nu e n'ci'odată nimeni, dar deăte ori privește mult răpa, cineva se g'apoe, îl s'into cum se apropiu, n'gheată ostetodădu-l, ar n'ea să se n'uspătrivează, să l'ipe, dar e paralizată, n' nu c'utează să ^{se} întoacă. Pare m'apov cu tot timp, se r'ast'oarmă pe ~~l'at~~ lumenile cu flori de ceară. Către timp nu n' audeteste nimeni altc-va, deat că a fost frică. Palpita n' se bucură. Se întoace acasă cu o taină, parcă cineva ar fi s'arutat o oculo, depău, n' nimeni nu she, nimeni nu va ~~brave~~ ^{nu n'ci'odată}....

Nu-i place să n' aduea prietenele la răpa. Le arată totu, via n' clopot n'ea, n' putul m'care s'a înecat înostătoare n' tranzelle de pe marginea șoselei, n' expozitia de ^{RS} ~~sericicultură~~ ^{-B-}, n' pădurea, n' iazul - dar n'ci'odată răpa. Acolo vine n'ingură, sau cu alt'mul ei roman, ultimul confident. Pe Jean Christophe l-a cetit m'ntregime n'gopată m'capita de gân de pe marginea r'apei. Tar cond emotie o sugună, se pleu o'ar p'ineasă, apele. Pe ~~Jean~~ Christophe l-a iubit, n' a ~~cea~~ flous pe Antoinette, n' a dispretuit pe snobii p'izigien, n' a jurat puritatea - m' acelas l'or. Dar p'ester au fost do mult. Căb de f'erici-tă etă atuna, m'pile au soare, a tot m'ffitue dat lumeni, n' toată lumea a ei. Drapostea ei ofertă n' elevatie, o f'erie

nu m se agutivau și conștient, ca o coordonare
de tehnico, ci e tot pentru a e ultima realitate
ultimă.

- Dar ce e realitate ultimă? se vede
măi Iliș.

172

- Spiritul! punctul polemic Leonard.

^{tașio} - Dar ce e "spiritual" la urma urmelor? se
canta Iliș, pe care accesiunile dialectice și fumele și
conștientă prematur.

- Spiritul e el însuși!

- Unul e unul, doi e doi, și așa mai departe,
ironică superior Dobro.

- Truful să disanți cu profanii, consolă Simu
pe Leonard care se pregătea să moară.

- Nu nu, se agita țară Iliș, eu vreau
și din ce e spiritual?

- Păi gura, dragă Iliș, zămbi Ibrăilean.

- Oă-mi o altă definiție, fără "ultimă"
și "spiritual", propune Iliș. ["Ultimă", la urma urmelor
e ceva vag, ca o margine a se întinde cât, sau
ultima și a lumii, sau ultimul an al vieții, sau
ultima picătură de sânge, tot te amenințează. Dar
"spiritual" e ceva care vine la schimbte spirituale. Dar
dar e o falsă. Filosofii astia sunt nebuni.].

- O altă definiție e precum urmează:
spiritul e ~~ce~~ subiectul metafizicii.

- Truic, plouic! exclamă aproape sufocată
Iliș. Dar ce ~~nu~~ pastetă mâini e metafizică?

- Nu înțelegă dragă Iliș, povătașean b

- Nu, căci nu înțeleg Iliș, eu vreau să știu

până undeată puteţi juca cu vorbele. Atunci
că realitatea ultimă e spiritul. Ba. Iar spiritul
e subiectul metafizicilor. Părmis. Deun ce te intru
a e metafizic? Dar n'are dreptul? n'pru' cu ochi
nu pe Leonard.

173

- Audiatur et altera pars! propuse Jean

- Atunci spun ce e, dacă mă intru' ce e
tructura de rod, în răspuns ce e o soluție de lăd în
alcool. Dacă mă intru' ce e o musci, în spun
ce e o dipter domestic agent microbian. Dar
mă intru' de ce fierbe apa, în spun că fierbe pentru
a altui punct de fierbere, adică 100°C. Căuza
a efect. ~~subiect~~ ^{Lege} clar. Deun, te intru, ce e
metafizică?

- Subiectul reprezintă, ghoni Smilian.
Iliez vorbi un alt pahar de bere și se dădă în capătul.

- Nu, nu, revino la subiect, răni iac Ilie
adunând toți ochii vecinilor asupra feței sale rubroase.

- Dar subiectul nu se poate de tot, nu vrei.
exclamă Leonard la capătul pînului.

- De ce nu se poate? Raportă măcar Ilie,
de ce s'ar putea de tine și de David Dragu, și de ce
nu s'ar putea și de Dohu.

- Ferocilor dar, nu-mi trebuie, se scutur
deparazită Dohu.

- În neam s'ar stiv! La arca arcelor vî
jucă de atăta aur în filosofie. Toate zilele sunt
plene de filosofie, de religie și de artă. Mă rog
inteleget ce e artă: sculptură, pictură, gravură, sunt
arte! ~~Religie~~ Inteleget ce e religie: atunci când

RSR
-B-

11.0000 - Mra

nu cred în Dumnezeu. O fi stupid și învechit,
dar e ceva care vutele. Mă rog, spui că sunt
și în cer și că Iisus a fost născut din feciund. Nu
accept nici una nici alta, dar te vutele: ești unne cu
religie. Perfect. Te duci la câmp și protegi pui,
păduri și mai știi eu ce. Ești artist. Te vutele.
Deci te vutele: când e unne filosof? 174

Cei trei radeau cu o bunăvoie nasulăntă. Iles și întai
că va pierde curând rabadura.

- Mă rog? crede un filosof în nemurirea
sufletului?

- Căteodată nu, căteodată da. Asta depinde
de școala căreia aparții, lămurii Emilian.

- Deci nu acesta e criteriul, se stăpânii
Iles și căteodată o altă diferență specifică. Atunci
poate crede în eternitatea lumii.

- Yutiu amuzat seus, cob, pentru lumii
e spirit și spiritul e etern.

- Dar unde e spiritul? se întoarce iar
Iles la întrebarea caput mortis. În creștinism,
pentru nu lă vutele nimeni, ~~nu~~ oamnei, mai
mă pui că lăre și ca mine și cauză lăre și lăre, au
~~discret~~ atâtea cerebre în viața lor. Dacă nu e în
încreștinism, unde e?

- În inimă, propune minor Jean Cătan

- Prostii! se desguste Dobro. Duce la
Morya și te coveie.

- Nu, nu, revin la subiect, se agala Iles
de discuția și amuzându-l și și și. În creștinism,
în lămurii nu, Iles și unde? Dacă nu răspunde
la întrebarea asta, mă pui și eu când ești filosof.

Octaviană doare se întoarce singură, prin întunericul mătăleș,
 afurisindu-se că s'a lăsat antrenat cu atâtea pînden
 vară, că a pierdut vremea în loc să afle știile lui Hîz,
 și să întrebându-se ce va spune Valy când va afla că
 a venit abia la două noaptea.

O găsit dormind trudită, jenată, cu sânișorii.

- draga de ea... o mîngîie corset și atît de
 la pîmbi lung. Sopti, ~~scop~~, dar Octa era de-a
 epouze de mare, încercînd să aprindă lămpă fără să o
 deslește.

- Tu ești Octav ? se trezi ea buimăsat.

- Eu Valy.

- Așa de târziu, cînd ea lunginos.

- Am fost cu Hîz la Mîncea, și n-am
 putut preleva, și tu, dar și lăzari ~~și n-am~~ ^{și n-am} ~~prelevat~~ ^{prelevat} ~~de~~ ^{de} ~~prelevat~~ ^{prelevat}

- S'a aflat cum stau lucrurile cu ei

- De unde, mărturisî el cașid. Ne am
 autovest în alte discuții, și Hîz s'a îmbulit

- Cum ?

Octav își cerea seama cu ochii. Stia Valy e
 meșter și mîncău și îi iubete, dar Hîz la unu unu
 el n'are, și n'are revartă, și adăta ce omu
 dar Valy a se nîșpe pe seama într'un răs răs,
 sufocant. Iși petrecea sîntile pe frunte, pe
 obryș și mușci mîntile. Tachipnești Hîz
 lui, un nătarăbit, un savant, unu care și el
 după tentan n'are laborato... Iceva și se pîrse
 inexistibile, da o mîncare amăltă, recomfortan
 în cele din urmă, în cele din urmă. Un natură
 meșter, dar asta e de unu unu, e de unu unu, de unu
 Octa n'are o privire amuzat el însuși fără moti.

Pe un sfîrșit de o căte. O privire cu gura deschisă,
 și oșteră și mare și cu cotul vînt de masă. Valy, Valy, Valy.

Au să-l palmesc și au să spun lui Pape să-l dea afară.
Dar asta ar fi stupid, ar fi inenunțabil de stupid. Iar! La
pea multă importanță. Au să-l umilesc eu, eu risu mi.
Mărie. Dar Pavel, totuși... Cealaltă sunt măzi, ~~pe~~ vopște
și pudrate, dar măzi. El are ceva, ceva... 'E atât de
puternic, atât de calm... Are o privire caldă, stăpână,
o voce caldă, cu o rezonanță sfâșietoare, și brațele lui...
oh! cretinul... Au să-l palmesc. Mărie. Cum de a îndrăznit,
să mă... Pieptul lui larg, o plată caldă, palpând ritmic,
o taină prețioasă, sub mușchii lui înfrânați, în privirile
lui tari, în viața lui ratată, completamente ratată...
Oh! ce-mi pasă...

176

Mașina se oprește. Alina are să mă ceară iarăși, oh iarăși.
Bine trebuie să răd și să spun prostii, să-mi pierd vremea,
reservată și fericiată, să derusez și să măstec biscuiți
nădeau Bourgoigne, poate sampanie... și iarăși dăuș, și iarăși
gossip... Off... Închide ochii obonați, apoi și deschide iar,
râzând. Guș o așteaptă, cu țigara neaputată și cu ochii
lui de medalie perversă.

- Hello! Baby, o saluta el sărutându-i
mâna, iarăși ai întârziat. What's the matter with you!
De câte ori vremea ești absurd de lată.

- Auzi? Întreabă ea uitându-se în mână
și zâmbind provocator.

- Întreabă?

- Cino stie, și apoi, aminteste-te. Pas des

questions. E periculosă și provocatoare.

El a venit să mă deșetă, ^{într-un fel, pentru că} identic ~~identic~~ aristocrat. Oh! Pe
și ultimul său flirt, Rosemarie. Ea cu față de madonnă
... el cu aspect de jockey, tuns circumcervel
și saturat cu libido. Puah!... și Radu Cosmici, un
roman, cu morgană de aristocrat din... la revedere du temps
perdu 99%

vocabular din „Images cachées”. De ce au venit, dovezi de
ce au venit?..

Grig Cantacuzino o prieste cu experia lui de medall
n' a siguranta ~~profesului~~ de cabinet la Ministerul de
Externe. Pur sânge, trăsare de nouăspezele generatii, vici
filtrate n' purificate estetic. Colectionar de icoane vechi n'
campion oral al bizantinismului, in cercuri masculine.
In cele feminine, le beau Grieg. In liceu, a falsificat polite
n' a fugit in Elvetia. In Universitate, a incercat sa se distinge
simuland ~~la~~ federastria. Poi mrosea buzele, in august
sprinsese cu brici ^{neptile} n' chisei Kohl, ^{frumetea} ~~pentru~~ schi ovesari anonime
prietenilor, vestindu-i ca traiste cu un pictor rus n' intaln-
rile au loc la Majestic. După licenta in drept, a incercat
sa n' faca injectii cu morfina n' purta ^{ca butoniera} un pete de celuloid
rozeu, pour epater le bourgeois. După ce l-au batut studentii
n' i-au taiat pantalonii cu foarfece, n' a joga duit solemn
ca nu va mai vorbi românește. Acul tiriagei cu morfina
la supt n' braț, n' după ce a fost operat a lăsat o ^{perstane} ~~garsoniera~~
d'annunzio ~~ca~~ un duel cu atasatură militară al ~~Francei~~
Apoi a instalat un bar-cocktail in ~~apartament~~ ^{garsoniera} ~~sa~~ ^{sa} imitand
orgii n' opium, dar l-a închis odată cu convertirea la
catolicism, imediat după convertirea lui Jean Cocteau.
A publicat trei plachete la editie de lux limitata, la
Paris, cu deseneuri de Renoir n' Orléans. Cea dintai, pornografică,
a fost confiscata la vana. Celelalte au fost impantite
in high-life, cu dedicatii entente. Mărturisă că e intrerupt
de maîtresses, căci e bourgeois de a nu fi plătit ~~de amante~~ ^{dupa frigore}
intrerire sexuală. A început un roman, n' franceză,
"L'entretien ou l'albatros virgin", dar l-a intrerupt
convertindu-se la arte bizantine n' la muzica populară.
Pictorul rus n' a schimbat dormitorul intr-o fiera
murală dela Ipe Munte.

O privire solemn și blazat, lung în ochi, ca și cum i-ar fi sorbit tainele, iar și siluit mândritatea. Dar ochii Feliciei născuau metalic. Ce priviri neghioare, de clapon cosmopolit, zâmbea ea arătându-și dinții și buzele umede. Omeria mă provoacă iar, se zeliștea Gigi, amintindu-și convorbirea deosebită, dela club. „Mou cher, până unde ai ajuns?” îl întreba categoric Fintea. „Nici n'am început, c'est le charme. E de o rezistență sanitară. E peste putință de alina, nici gura nici genunchii”. „Femeile iubesc violență, reflectase Fintea privind notorietățile de fum, mai ales semintele. Acesta e secretul cucurizilor române”. Și dacă mă provoacă, scotea el, oșenă mă vea....

- De ce taci, Gigi? îl întreba privind vag salomon. Cât de nesipid e... câtă viață de aristocrat degenerat. Se iuspia din „H. P. Auro” și din L'Examen.

- Nu-mi oferi o țigare? întreba iar Felicia.

Oh! las las mai jos, plumbi ea, întelegându-i gestul. Apriuse țigara apropiind pleoștile. Numai dacă ar putea dansa mai curând. Și o plictisescă la funebre.

Gigi Cantacuzino începuse a-i vorbi, gâșp dela Ministerul de Externe și din high-life. Noul secretar a avut un mic accident sexual, în complicitate (oh! Florenta, Florenta, și pentru că din Via Pirena, felinarele care se aprind la seară și trapele trăsuri, trap-trap-trap-trap... O inghetată la San Mar, năpov concertul. Tot acesă, se menționea de noapte, „Il Padrone sono me!” de Pagine... Pagine poroase cu litera măruntă și incisivă... Un capitol, năpov reverii cu Zereon Archisa, vânt de cypres...), și când l-a întrebat Ministerul, (haide, haide, ... alege sumimia asta pentru Paris, și vino cu mine. No, signorino... Zâmbete robit și teaua

să măturiească motivele, să așfacă banii și drumul clasa
 1 la Pania costă sechetezevoștrei de lire... Mo n' capice, n' capice...
 Se i spun că e un arauș pentru portretul meu? Sau un reprezentant
 prietesc până ce va încasa cecul?...), tu comprends... Tar
 dra Terzeanu, you know, trăiește cu un aviator francez,
 și soție a acceptat o lăzo să zboare București - Braso, Jan
 Scală. Un record.... Tar Mireuile e... (Montesenerio, Pavel, o
 Lasă-mă să te văd n' eu, acum... ~~le vede~~ în vârful pantofilor
 de pânză, cu mâinile pe umerii lui, o imagine comică la
belle et le géant... Ii atinge gura, îi smulge zâmbetul lui,
 îl deprădăci nează și cade palidă prindându-l: coral...) ~~de~~ deja
 morfemenă, și se prodauiază la mme V. T., o vîră de lei
 ceasuri (oh... iată și pe Valentina, și pe Protopopescu... oh. și se
 toaletă efatantă, îi cade ciorapul...).

- Dar tu nu asculți? se mîndă Cantacuzes.

Mufă ridicul, frig, ~~și că om mî, interes~~ ~~se asculț din oro~~
 cronica te ginecologice. Dar ști bariet drăguț, și e
 fascinant să văd atâtea perechi de ochi învîrtindu-se.
 Nu e așa? Se țiu răzută pretutindeni' cu Șefue de Birou
 la Foreign Office. E charmant, pur și simplu charm
 început dăruire. Jazz dela Regal.

- Fără tuncuri, îl avertiza Felicia, urmăriind
 cu ochii pe Valentina Brezeanu, și vada dacă și-a ridicat
 ciorapul.
 Frig în ~~poalor~~ tuncurile după cele dintâi mișcări. Jazzul
 îl ajută, iar mghernișala perechilor îl acopera. Les
 femmes aiment la violence, și amintea el, Fauré.
 Sauvage. Chemă toate imaginiile și temerii erotice, ca
 să-și potenteze senzația. Închidea ochii și se închipuia
 în iatare, și se ținea rădă, biciuit, mîndar. ~~și~~ îl

nimeni. Din epidermă, din creeri, din sânge, acelaș instiact
monist, fanatic, at. strenească sub jicicare papurile ~~de~~ cu
~~poimici~~ ~~apunctasi~~ carnale și vid. Felicia se abandona fericită
iuresului ei semit, ardere la alb, fornice electrică m
cabe mătile și stupiditatea ard, fum, fum...

luminoasă, majoră, fără chinuri și fără umilințe. Acum
~~nu~~ coborâ ultimile gropi mută, hotărâtă, urșită.
Faut, de ce ai făcut asta, de ce ai făcut? Plâng, dar
ai mei s'o plângă mai mult, mai sfârșitor, s'o vado tot cum
plange, s'o hulească tot. Se apropie. Mai e încă timp,
Faut. Să îl ostept? Dar n'are să vină, ătue că n'are să vină,
nici o dată. Faut, Faut... Priveste negrul apelor, mai mult
le ghicește, acolo gas mariate. Să vea vânt? Să vea vânt?
- Ideator neșteptat, providențial, ~~Păcat~~ o apăsă de
mat. Nu face asta, Anu, ^{mi s'îndrăgă} ~~te iubesc~~ ^{îmi s'îndrăgă} ~~înviu~~... Da-ai drum
la-ai drumuri! Plâng, mariate cu a fort surprinsă. 182

dar ce va face acum? Se va repezi din brațele lui și
va cădea în ape? - ori îl va ierta, și-i va mângâia părul,
și s'îl va plânsă, și-i va te iubesc, Faut! A R S
- B -

Se trezeste cu ochii deschiși, pironind tarzoul, singură în
intimitatea camerei, peria ~~de~~ de lacrimi. Începe să plângă
deodată, furios, desperat, cu inhibiții ultragioase și
trăpice ~~și~~ înăvărându-și sufletul. Păc sunt de neferme
cât sunt de singură, și îl iubesc, îl iubesc... Și murea brădu
ca să mure. Plănușă a ajuns spasm, o înfricoșare.
Făcure fără rost, imagini ridicole și idei neîntelese o rupă-
ză, venind și plecând, roind halucinant și impersonal.
Ipoc, și nemotivat, joacă minți se oprește stinger. Nu e
nimic, nu e nimic nici dedesubt, nici deasupra. Un
vacuum imens, cosmic, ^{incomprehensibil} ~~real și totuși~~ ^{glorios} ~~obscur~~, o gâtin-
nie absolută, eternă. Pe miră că e stat de caluz, de
lucidă, în mijlocul oceanelor acesta ~~de~~ vid și neîntelese.
Orie întrebare și-ar pune, și se pare absurdă. Pur și simplu
un vid atotcoperizător, și ferie mata, rece, abstractă,
dar atunci se releează instantaneu pierdere absentă,
un sentiment enfocant, anihilant, se descopare singura
parășită, urșită nenorocului... Faut! Faut! tipă ea, acum

gându-și capul în fermei.

Cat a trecut? Și e teamă să se dea jos din fot și să privesc
ceamă. Dar agonia i se pare nefăcătoare. Și de ce? De ce toate
aceste? S'ar spune că a uitat cât de mult îl iubește deșchi
ag, după scenele din grădini și din marea. Derijon cu
il iubesc și mai mare, dar niciodată n'ar fi crezut că pierde
valori, deci s'ar fi întors, ar putea fi atât de salvator
și înespușcă simțită. Și s'ar ~~abruptă~~ abruptă cu o precizie
fizică, intolerabilă, pare că din timp el va fi
cupt. Și de ce? De ce? El nu o iubesc, în orice caz nu o
iubesc cât ea. Și ce are să se întâmple din toate acestea?
De ce a peccat? De ce a fugit spunând că măi să n'întal.
neacă pe deplin? La răzut cum coboară strada
briardă, cu iatăre înfundate pe ochi ca și n'ar
recunoscut, a țigara strășă n'are degete, puțin adus
din amari, cu parii repezi, ^{apropo} alungat. Taut, Taut! La
stăgă la palidă, neîmpiedicat, Pavei Pavel... Nici n'a
întors capul, ci a cont aproape ~~zgomot~~ absoțad colțuri. A
măcut să doborâscă. A găsit destulă umiliată măt
să se gândească să-l urmeze, dar s'a ruinat de zădărnici.
La dat adresa Cantinei, apoi... Și de ce? De ce...

Să mă duc la el, să dibuie până la camera lui, ~~apoi~~
când detanțarea îl va deștepta neapămintându-l, va fi prea
târziu. Va deschide apa înmărmurată. Aue, de ce ai făcut
astă, Aue, Aue. O sămă plângând se fată; sargh cold
pieură mustător din nări, pe la colțurile bagelor. Aue,
Aue, asculta-ți, te iubesc, lăsa-ți Aue te iubesc Aue
Prea târziu. Prea târziu — și moare lin, lentator, supărat
la pieptul lui. Vai!; o meacă plâns, moare ei cabot
de tragic, de trist, de referențiu....

Aue partita scântâind, și se apăsă marmură cu bucur
rui gătuie, cu răsoli și pareri de rău. Bine nu te sare.

Aude pară se trezuarul grădini, n' n' reamăște. Scurt
 pași lui. Se apropie. Au ajuns. Faust a venit. Faust...
 Pași vorbesc între fereastră n' apă. Apoi, degete discurt
 tremură pe geam. Ea asuzată fermecată, nupietată,
 fără să răsuflă, fără să gândească. Măna așteaptă un
 răstăg a aer, o vede, mână de interes pe foaie
 rădăchului. Apoi se retrage, n' pași se îndreaptă spre
 apă. Degetele tremură iar, mai distinct, mai apăsător,
 apăsător, plus, n' iarăși, tare pe lemnul uchi. O încântare
 măiestor, de vis, n' respete merite, n' îndrează balsam
 pe timp. Rămân n' fat, n' de tăcut n' n' p' răzătoare,
 meline ochi. Degetele tot moreș, mai distinct, mai tare
 spor glorie lui. - Anu, Anu, Anu Alexantr, Anu
 Alex Alexantr

Sar nu vrb. O cheamă marea. O iurldă,
 de se scard, cobor pași greu, oborți.

- Bunăseara Marie. A venit gra Anu.
- Nu știu downisqule. Am fost tot timp
 su, am venit wasa le conoș. Dar e interes.
- Anu.
- Downisqule Anu
- Anu,
- Downisqule --
- Poate că n'a venit încă.
- N'a venit - couasos.

Eu! Cu, sunt aer, sunt aer, sunt aer n' te aștept
 Faust, n' n' Faust, de ce nu mă subest. Faust, de ce
 nu mă uchi, Faust?

~~Degetele~~ încearcă apă, încercată. Un răstăg apăsător glorie
 lui.
 - Când va veni, ~~de~~ spunem tot răz cî
 am venit la nouă jumătate, n' de, biletul astă..

- Bine, conștient...

Faust, de o pleură! Faust.. Paris coboară treptele așu-
ră aude pe trotuar. Trece prin fața ferestrei, și se departează
la sare din pat în panică, înfocată de oștate abante,
și încearcă să-l vadă prin calțul perdelei. Au sără chem
napoi, trebuie să-l chem. Într-o clipă el a fugit de uchi...
Paris se pînă, așu de aude eșu, și aude iarăși distan-
vas apăsătoare, trece prin fața ferestrei...

185

De tapileoză, apropiindu-se de ușă. Dacă mai
încearcă odă, dăreș. El chemă napoi, îl chem.

- Maria, o mai bine să nu-l dăruiești.

Așa, dă-mi-l mie. Spuneți numai că am
venit și o vîd... Bune seara...

Mă, nu-l poți. Faust, lei... Stă alături de vîș,
trezindu-se cu ^{un} ~~o~~ ^{gru} pe sînu, cu călăit repetitor
de fidu. Nu poate pleci, nu poate... Dar cum să-l strîng?
Cum să-l chem napoi acum?... Paris. Portita.
Paris se scara, gura. Se descoperă deodată ^{parante} ~~ringu~~
Hingua, definitiv singura, și se mase, se infușă
le pînă ce a fost ~~marat~~ la stat de așu de el,
stat de gura, iară el a venit sără, leoră vîșare...
Plănușă o doborîu nes oștă, restarilit,

- Faust, nu mă lăși! ^{ringu} mî e fura
vîșu, Faust, mî e fura...

Dratul slăbete și se înconștientă, așu cade călă alături
de călăit bîș, cu o pe stînu.

T

Ochii cui? Nu ai Annee, pentru că fețura' probabil că se
~~cută~~ articulă într-unu liceu de provincie. O' n'ici al' Lucky,
pentru că Lucky n'a fost aierodată la Facultate. Dar desigur
că sunt ochi de fată. Fără nume. Amintat numele dar
piemonte nu le are uitat, nici ochii ei, nici îmbrățiș
sarea aceia furată, într'un gang neunoscut, sinistru,
pe Boulevard. Aceasta a fost tot. Aceasta ar trebui să se
petreacă întotdeauna; ca niște unde sunt acur, eu nu
din nici numele. Dar fatură a rămas, intact și savuros,
impersonal, desprins, plutind prin sub de personolilor
brunzei de anostușuri, fast din prezență rozii, buze și
embrățișare într'un gang...

186

- Hei, Faust!, c-o-i cu tine Faust!

Mia el ^{apuca de brat} ~~trăiește~~ ~~pe umerele~~ cu intimitatea confidentei ^{singulare} ~~și~~ a
unei dragoste tragice.

- Ce-ai făcut Annee, Faust?! n'arubă ea cu o
mască de genitoare ^{dar oia patetică} ~~patetică~~.

- Unde-i Anna? [Buzele acestea umede, de cocota,
și magnetice și luberice; măcum n'arubă de o figură de Ann
în ființa aceasta? și faptul că mă patronază, mă ajută,
mă "relează", mă compatimente...] Unde-i Anna? repetă el
întat că o vede trăgată și înfrumusețată.

reputo. Coria 700

- Aplecat. Dar ce-ai făcut? Agoniță când a eu
Mia insistă să afle. E ^{mistificat} ~~de fapt~~ și să patronize o dragoste
tragică. Pentru că ea stie că e tragică; Anna e prea ^{squabble} ~~ființă~~
și prea sinceră, iar Pavel e prea complicat pentru ea, e un
tip apate, taciturn și egoist, se cald să se roteze, o forță
rătăcită, complexă, obtuză, sensuală. Pa zis, și n' n' n' n'
lege pe amândoi, și n' va ajuta, desigur că n' va ajuta - dar
e tragic, eminamente tragic.

Pavel menci ^{umiliată} ~~o sinceră~~ carnală, deșteări ^{în apăsătoare} ~~inteligentă~~
că Mea ~~și~~ e martorul idilei lui, că e confidenta Annee,
și o oglindă prin care se resfrang ei doi; umiliată ajunge

către odată o grădă fizică, tactilă și îndrăgita. Prezența
fetei cu bucle parfumate și buze umede, patronându-l, și
făcând să rosească de slăbiciunea sau exacerba lui joietele care
il legă, mai de Anna. Într-o propunere, în acele clipe de acuitate,
o desface definitiv și urgentă. 187

- Aceasta-i ultima ta propunere, Păule, ~~de la M.~~ ^{înțeleasă}
- Oh, tenue cu lamentațiile, într-un P.

Unde: Anna? Deasupra la ea, sau la mea pretenție?

- Nu știu, răspunde grinzit M. N'a venit să ne spună
nimic. Aplecat. O știți cum e.

- Vrei încercare ilicite de sinucidere? zămbi P.

- Ești un nesuferit, nădăruia mia acuzându-l și
cu greu zămbetului. Dar e inutil să pozezi. Anna nu te va
lăsa să mori.

- Pardon, Păule, te întreb dacă știi sau banuiești
sau poți să spui unde e. ~~Curtea martirilor a fost~~ ^{Curtea martirilor} suferințele
Annei, și te iurează.

- Ascultă Păule, te privesc mie cu un aer de ^{monden} ~~curiozitate~~
întărit, de ce nu spui nimic toate acestea?

- Ce să spun?

- Că să sfârșit totul între noi! De ce nu ești singur
de cetăți de înșurubit și cinic? De ce pulești agonia fetei
și mureș să te rugă?... Sufăr mătășită, adăosă ea după
o respirație, cu un profunz hăpnel. Aceasta e, suferință mătășită.
Păule fu izbit de glumească și vâlgă amara expunere
culonare ale Miei, doa se stăpâni. ^{Curciozitate} ~~Curciozitate~~ din ochi pendula
nouă. Au să o cântă acasă, poate să ducă acasă. Sădăbui
și mă primești, Tebui. Au să-i explic, și au să-i spun.
Sădăbui să mi se înțeleagă, fără pălărie cu Anna un
înțelebă...

Între timp memorizează intimitate ca să strângă mână
miei. Ce bestie ^{superba} ~~inimă~~ și ce sensualitate copleșită, obțuză,
sădăbui ea privindu-l cu ~~ochi~~ pleoșele plecate.

— Autoritățile în materie disting 4 sexe acestui
gen prin forma și pilositatea suprafeței ventrale și
a structurii tarsale. Dar rămâne de cercetat apexul
pygidiumului, care e acuminat, cu punct subțire,
desigur pentru protecția oripositorului.... 188

Descriția genului Cerapteris Svederus, pe care Det. Dr.
o descrie sfârșindu-se al patrulea pahar cu bere,
fu intrușă sălbatică de Emiliau.

— Sesteapta te ~~de cunosc~~ ^{vulgarul} din somnul mior-
cosm...

- Nu, nu, obiectă sonor dna Aline Bogva. Astăzi
participăm literar și cultural ca să sârbătorim „globe”
și orice discuție frivolă e interzisă, strict interzisă
nădădă ea ^{ay, m} ~~cu~~ ^{un} ~~ambit~~ poetic. 189

- Dar sexual nu e un subiect frivol, explică dna
Paula Serly. Sexual e un subiect solemn, universal și
urgent.

- Mai ales urgent, comentă negar David Oragu
intrebându-se desigurat de ce a fost atât de slab recât
să accepte invitația lui Emilian într-o casă ornamentală
ca un muzeu și „tixită” de tineret frivol.

- Oricum, astăzi se discută numai artă și
filosofie, rușine dna Aline Bogva. Nu e așa dle Anu,
dne Bogva rușine se o jumătate de oră să ~~adun~~ ^{dre}
pe Anu din tăcerea lui peribilo și nautacivosa.
Anu ~~se~~ venea pentru întâia oară la serată de
literare, și dna Bogva nu se voia dezamăgită. Anu
recuvinața zămbind și stăruiețura în circumsta
cu cap de bătă. Leada aceasta e un miracol,
și veta el de când o descopri pe măsura veșnic:
e grotesc și vulgar și conceput, și totuși e a unic caz
de opus, dar la unu unu, dna Serly e
insuportabilă.

- Eu as spune mai mult, vorți el deodată,
Eu cred că e deosebitul ~~in~~ ^{pe} ~~disgratios~~ ^{disgratios}, ~~antigrai~~ ^{antigrai}
și ineficace. Căci una e să vorbești despre sex și altă
să experimentezi ^{franc} sexualitatea. Vorbărie aceasta sterilă
și morosă atunța unei realități care ne depășește
ntotdeauna, și pe orice cale, e o ~~cauza~~ ^{boala} a ~~scabole~~ ^{neadevăr},
e o superstiție solemnă și universală, cum

7

190

Waeter L ~~man~~ ^{Henri d'Arc}, nu' ita. După ce l-am pachetizat
sta la ~~doctoria~~ ^{comanda}, treci pe la Berindei și ~~comanda~~
e înghețată pentru mâine. La seară jumătate de bere
fii acasă, să te vezi pe via Felicia. La seară te notoruz
stepti la casă. Pe am de lucru cu d. Bogrea.
rile.

Dr. Roman sună tamponand⁴³ cu batista gumazol și fete.
Bogea + Bogea, chiar dăse e în parvenit. Și când vor veni
iar ~~național~~ țărăniștii la putere, va fi iar ministru.
Și e un om sincer, deși se afetează în mecenat și-⁴⁴ comanda
tapetul de la Oneda.

- Poptu d. doctor.

ARSM
-B-

- Salutem doctoro

Bogva ^{ma} 2 priveste intotdeauna cu un zambet nesincer.
Si e cunda ca flirteaza cu ~~o~~ filosofia ^{poate} pr. e ciada
ca maiu conservit.

audușă an ca cea nouă generație gazită de pere
literar. Tar d. Bogrea, bibliophil și bouvraut, e totuș
un prieten sincer și un colaborator modest al experienței
culturale în care anera sau renumele
său îl poate angaja.

Dr. Rouman gădea ~~și~~ ¹⁹² regădea toate adevărurile
acestea stabilite din cele dintâi luni ale prietăriei
sale cu Bogrea, sorbind dintr'un pahar de cristal
~~șampanie~~ ^{port and lemon} cu ghiță. ~~Pecunia~~ Era băutura favorită
în dupăamiezile calde, distribuind acel bien-être
generos și logoc, când existența se descopere un dar
și rațiunea o voluptate. Se venă seamă că Bogrea se
pierdută orice stigmat de parvenit, ~~gădă~~ se minună
satisfăcut dr. Rouman privind ~~în~~ ^{în} cântăreț
prematură și mustăfite din neuriune și de; un cap
de viță franceză, și totuși Bogrea vine din partea muntii,
dintr'un sat hrăpănean, din familie obscură. Începu
să-l asculte cu ulei multă luare-aminte.

- Inițiativa lor a fost un act spontan,
doctore, și alături de spontaneitate băștii au talent,
au idei și au curaj, vorbea Bogrea.

- Tineri remarcabili, hotărî dr. Rouman.

- Săz mi-a prezentat pe toți, la Casa. A fost
delicios, adăugă el zâmbind amintirilor. Evident,
revista o subneționez eu, sub formă de înșurub,
desigur. Mai precis, repetă-meu, ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³⁴¹ ¹³⁴² ¹³⁴³ ¹³⁴⁴ ¹³⁴⁵ ¹³⁴⁶ ¹³⁴⁷ ¹³⁴⁸ ¹³⁴⁹ ¹³⁵⁰ ¹³⁵¹ ¹³⁵² ¹³⁵³ ¹³⁵⁴ ¹³⁵⁵ ¹³⁵⁶ ¹³⁵⁷ ¹³⁵⁸ ¹³⁵⁹ ¹³⁶⁰ ¹³⁶¹ ¹³⁶² ¹³⁶³ ¹³⁶⁴ ¹³⁶⁵ ¹³⁶⁶ ¹³⁶⁷ ¹³⁶⁸ ¹³⁶⁹ ¹³⁷⁰ ¹³⁷¹ ¹³⁷² ¹³⁷³ ¹³⁷⁴ ¹³⁷⁵ ¹³⁷⁶ ¹³⁷⁷ ¹³⁷⁸ ¹³⁷⁹ ¹³⁸⁰ ¹³⁸¹ ¹³⁸² ¹³⁸³ ¹³⁸⁴ ¹³⁸⁵ ¹³⁸⁶ ¹³⁸⁷ ¹³⁸⁸ ¹³⁸⁹ ¹³⁹⁰ ¹³⁹¹ ¹³⁹² ¹³⁹³ ¹³⁹⁴ ¹³⁹⁵ ¹³⁹⁶ ¹³⁹⁷ ¹³⁹⁸ ¹³⁹⁹ ¹⁴⁰⁰ ¹⁴⁰¹ ¹⁴⁰² ¹⁴⁰³ ¹⁴⁰⁴ ¹⁴⁰⁵ ¹⁴⁰⁶ ¹⁴⁰⁷ ¹⁴⁰⁸ ¹⁴⁰⁹ ¹⁴¹⁰ ¹⁴¹¹ ¹⁴¹² ¹⁴¹³ ¹⁴¹⁴ ¹⁴¹⁵ ¹⁴¹⁶ ¹⁴¹⁷ ¹⁴¹⁸ ¹⁴¹⁹ ¹⁴²⁰ ¹⁴²¹ ¹⁴²² ¹⁴²³ ¹⁴²⁴ ¹⁴²⁵ ¹⁴²⁶ ¹⁴²⁷ ¹⁴²⁸ ¹⁴²⁹ ¹⁴³⁰ ¹⁴³¹ ¹⁴³² ¹⁴³³ ¹⁴³⁴ ¹⁴³⁵ ¹⁴³⁶ ¹⁴³⁷ ¹⁴³⁸ ¹⁴³⁹ ¹⁴⁴⁰ ¹⁴⁴¹ ¹⁴⁴² ¹⁴⁴³ ¹⁴⁴⁴ ¹⁴⁴⁵ ¹⁴⁴⁶

Dr. Rouman se întreba dacă Bogea poate fi considerat
un idealist, Nu, un maseca, veni prompt răspunsul
de ciudat cât de inocent. Dar, poate, tinerii au talent,
și dacă îi ajută acum... Dacă ar fi găsit și un loc în
Universitate, și ar fi putut lucra în eugenistică, în
loc să-și pierd timpul în spit clinici...

193

-... La aceasta e ultima surpriză, vorba
d. Bogea arătând o broșură acoperită întunecată. În
același timp o raritate bibliografică, pentru că s-a
tipărit în două sute de exemplare, dar o sută douăzeci
au fost retrase de autor din comerț, și distruse. "Futi-
litatea problemei mântuirii", un titlu pretentios, designu-
scădător, inadecvat, pentru că discută chestiuni mult
mai interesante decât soteriologia. Și-a vorbit ^{unghi} dintr-
de această ocazie de februarie?

- El a scris-o? Întreba interesat dr. Rouman, care
se mândrea cu darurile secretarului său cu accesorii și încalcat
ca și de perfecția firii sale americane.

- Sub pseudonimul ¹⁹²⁶, dar el e autorul. Mă
întreb de ce s-a distrus editura. E o ~~cantă~~ broșură
admirabilă, frânturi de doctor, bădăntul adesea
e o minune, o minune...

- Amic e remarcabil, multumiri dr. Rouman, complice
- Și e prieten cu nepotul meu. Dacă Guy va
zboți să-l aducă în traducerea revistei...

193
3-4

d. Bogea ~~cu~~ cămărușă ce ar' însemna pentru prezența lui
Amic alături de atâtea alte talente dinseși și însoțit
de dr. Rouman îl asigura cu autenticitate. Amic e
secretar meu, nu apartine, și are să-și spună lui Bay-
sunt: dar les mains! Bădăntul e ocupat cu lucrul

mai serioase, mult mai serioase și nău să
privezuse cariera științifică pentru a-l autieno
în avantgarda gazetării. Inicet și mai mult
veat în secretă, e un discipol. Sunt responsabil
pentru educația lui, pentru teza lui de doctorat
Asta am să-i spun lui Bogrea. El lucrează
științifice, și e secretarul meu. Asta e. 194

-... Remarcabil, remarcabil, hotărâ d. Roman

Feccionul neri în ridice transparente verzi de pe țesă.

Coloanele se potungeau reci în amurg. d. Bogrea

luă după o medicină albionul expozitiei nudului
și colaboră - dr. Roman ^{impăcat} ~~gătit~~ de aereor muler

teraseri Riviera în plan Bucur - pe cele două trepte.

Pășii lui Bogrea erau stilati, teatrali, și faza
lui XIX. pareă maxo în batăia amurgului.

Întinz Bogrea, are o privire incertă, pte putintă
de fixat. Mă retrub catechata dacă nu mă
disprețuiește. Și o ciudă pe mine, asta e. Și e ciudă
că flintea cu filosofie în tîbur serin Considerabil.

Întinz și el... Alu Arhizhenko, 30000 fr. Poate
poate dar nu-mi place... Asta modern, și
nou, poate, înfăimț... I totuși, peisagiul e
magnific, cu adăosat magnific, cu grupul sedi
de trei barabed clădirile, și Catedrala se uie
dregă... E un colț apusean, fără mioralo...

Domnișoara Felicia ^{alese} somnoroasă parfumează pe care îl va uzo
atașează. Deschide cutiile cu ~~perle~~ perle de mătase și strâmbo
din nas în fete fierărie ^{plagă} ~~sticlă~~. Ce plătiseală. De câte ori dorm
după amiezile, mă destept radiophonă și cu nevralgii atroce.
Plătitor și atroce! Asta e. Și acum trebuie să-mi iau
baia și să mă duc. Și trebuie să mă duc ceaiul pline, ca
oă năluse pe imbecilul de Grig și ~~pe~~ toată banda de
onobi urât mirositori. Ce viață!.. Oțtează și-și tulăntuie
brastile pe deasupra coafurii, mângâind cornea albă și
tanără, năbrăfându-și umerii. O voluptate narcisică o
tentează lubric; umerii albi, desgoțiți, Kimonoul visiniu
pe jumătate căzut. Ce viață!.. Grig care se sportuau în
cartofor și a vândut colicimel amantii. Se năseală
și hăde neastepit, oăriind din pat și năcătându-și papuci
cu o bucurie de folărită, Idiotul de Grig, care mă crede
indragărită de toracele lui și de cravatele din Trieste.
Idiotul, idiotul! Răde exasperată. Toți sunt idiști,
incultii, seofobi și onobi. Lăstunecă și gârle Kimonoul
pe pat.

— Annette, ai pregătit baia?

Alza se deschide și camerista o ajută să n' transporte
trusa în odaia de baie.

— Unde-i Papa?

— Spleat la d. Bogue, domnișoară.

— Oh.

Bogue: gras, mișp și colecționar de artă modernă.
Unăvost juxier, bunul domn Bogue. Excelente,
Sa. Răde meargând afa.

— Maman?

— Conita bea ceaiu.

- Singură?
- Nu, cu dna Petrescu.
- Se ce nu spui' așa.
- Spun, domnisoara
- Oh, shut up!

Sapunete un burete enorm, ~~minge~~ minge perosă și
 gao de apă. Camerista asează ^{caștile enorme pe lângă} ~~caștile~~ și fe se cam.

- Beà n' el ciau?

- Mr. Lucrășă. p. întrebat de d. doctor.

I am ever as a pleast.

Anchet e mugigant rugămint și capabil, dar nu
place. Probabil că nu repute suferi, pentru că sunt
bogati și n-au cointat la religia privilegiatelor. Trece
că și cum s'ar fi scuturat de un gâdăc lipios. Bizi-
nă plină, și botezul ei, și ^{pierdere} paza cel infumurat
și ~~căuturi~~ ^{menciușe} ~~canonice~~ să facă să tacească. O neputință care o
face să plângă și o îndeamnă să spargă potiturul. Dar
nu așteptă Papi. Eu sunt o fetiță, o minoasă, și
Christos e Fiul lui Dumnezeu. Amin, Părinte... Mama
o primește în brațe, se jurează bineată. Imobila
sfinteii împărătesei, spune Papa.

- Spune Ioanei să trimeata ceaiu pleu'

~~Am~~ secretar n'ati moatal mii p'ano acun
amso va p'untat cu mesafinu.

-Păi, d. secretar nu e musafir.

- Cu atât mai rău pentru el.

Bătăiești apă și se vâdese brusc, sub giurginii desule?

- Repede comoda, nu-mi uita pâine, ^{veg} stupid

197

fool!...

Se așază în fața mexicanilor cu oglindă și se ridică bereta de cauciuc. Pâine și cade pe umeri aburiti, perpi de aramă întinse.

- Pot pleci, do?

- Scute. Ei spune Ioanei să nu numere biscuitii ca data trecută.

Revenirea Ioanei, gârea felică și adiposă) Rade fericit de travail. Apnea pulmonară și răcoroasă sărui. Eau des violettes, ce orare. Shambô iar din nas și se sterge stropii cu buretele. Apoi în fața fața, de aprige, prin trei oglinzi, toți zămbesc inspectând dinți cu dinți, în mână buzele gas și se strîng încreștă nasul pe care trăsături mai mic și mai olivace. Totuși sunt frumoasă, sunt frumoasă și tânără, iar ^{într-un} ^{moment} de juig e un ~~și~~ hîmple putător de glande iar ^{într-un} ^{moment} bandă o mîșcă bandă de sece morbiți repulsi.

Sfârșete toaleta dăruindu-se instantaneu și discontinuă fîcărchi ^{buze de carne} ~~carne~~ de aurire, de senzatie pe care o năvălește în cei douăzeci de ani și în preambulările sale fotolind din fața mesei de toaletă la garderobă și ^{pe} ~~pe~~ modaia de baie. Apoi trecut erau la Florența, în liberia B. Massimo Botticelli, cură pe o pictură poloneză, fanistă auzevort compartimentul clasa I pentru fîcărchi unguri, tăneme a zătat o să coboare scările, ma io che ferai, Signore? - chi lo sa? ... A repetat răspunsul fermecato, tot drumul ~~pană~~ la hotel, chi lo sa? chi lo sa?

Șig a primit acele răspunsuri: chi lo sa? Dar ce nu o spus
atunci? Nu mi-a spus nimic; a încercat să mă răzume, n'
eu l-am palmuit n'apoi el a încercat să se răzume și eu
am răs. A mai spus ceva, insipid și atunci i am răspuns
chi lo sa? Șig nu stie italianeste și n'a fost deest la ¹⁹⁸
Paris și pe Riviera. Dar acum ~~eu~~ m'ata italianeste și
citate "Inso che si forse che non", și pzează în înestare
refoulé... Pouah'...

Găndurile vin, le izzovote cu pieptelele despicate de
serpii ~~malăitiți~~ ^{insurgenti} ~~malăitiți~~ în cuple.
Vin iarăși, asociații ineventuale sau bisuice. Flureș
ce să alunge gândurile. Alge fantozii crême pe care
nu i-a purtat niciodată la claiurile Adinei. ^{bestude} ~~Costa~~ ~~la~~
cutia de fildes, ^{cu esapace interioară} ~~cu esapace interioară~~ ~~miniatură~~ presca arfica d'eu
Vella dei desori, și scutură țigara de muzicili spori cafenii.
Sună.

- Chirrituri.

- Sunt pe masa de toaletă, domnișoare.

- Ti au sunt chirrituri, repata sa arzând.

Țigara cu gust, ca să nu gâd linia roșu-ului, și adu-mi
cartea de pe mexicană. D. Secretar e tot de birou?

- Tot. A întrebat and se întoarce d. doctor.

Aprinde Țigara prinndu-și în oglindă reflexul flacării pe
obrazii pudrați.

- Bine. Dar că n' spun eu.

Coborâ treptele de mahon, cu scântăit atenuat de
cuvânt și de acustica surdă a halului. Orice e amu-
zant și instructiv, iar cinismul îl prinde bine pentru
e destul de generos ca să poată fi sentimental și destul
de inteligent ca să poată debita o metafizică ocresc, ^{și totuși, alge cinismul.}
Conversație lui e sterică, dep' adesea jucată. Dar

asta n'are importanță. Și eu joc teatrul, n'are lape, a d. Boghe.
și Jacques Maritain și Mussolini. Fiecare pe locul lui.
dar aplead numai pe proeminenți, fie legionari ad
maioresm gloriei și sau pelerini itatornică pe ghetanii
niciunei. Iar el e un proeminent. Și mă întă.
199

Deschide ușa fără să n'ascundă țigara. Se apucă curată
în prag, cu volumul Prințeselor Bibescu mla brat.

- Oh! dar nu mi-a spus nimeni că sunteți
acai, pe alarmă ea.

- Simptomă, cred că n'a reformat Anetta.
Așteptatori n'as fi primit și atât de considerabil
cantitate de biscuți.

Velicia se învârtă. Proasta! A călătorit cutia întregă
pe pomiera de ^{degun.} ~~degun.~~ Biscuți serviti în pe pomiera
de portocale... Exasperant.

- ~~Pe unde~~ ^{pe unde} biscuți cumpărați din Roman Biscuți?
întrebă Pavel apăsând un presu-papier de vestal pe
fetele doamnei.

- Nu știu, scutură ea din umeri. De
ce întreb?

- Pentru că sunt adesevarte erori gastronomice,
doși caligrafia frișcă e lăudabilă...
Vorbi privind-o în ochi. Cărneli în vată joc de curie
și de Papa. Cum l'as pătruni.

- Probabil că Anetta e de viață, adăgă
el impaciuntor, aranjând volumele ~~și~~

- Papa e la d. Boghe, și va veni târziu,
între timp ea îndreptându-se către rafturile bibliotecii
unde se desicau volumele dela P. V. F. și Grassel
alături de Putnam și Valluer. (Trebuie să-i arat că
nu e nimic în casa peste, nimic alt decît un
bulet salariat cu un nume ridicol). Și Poate vei

se lăstepti?

200

- Da n'nu, vorbi Pavel alegand pliniei
din sertarne de jo al biroului. Chief mi-a
dat notă la cinci gumatate, dar probabil că
a ~~substituit~~ ^{confundat} foile ogendi și m-a înlocuit cu mult
mai opulentă veni prospirent, d. Bogua.

- Probabil că explicația e mai simplă, vorbi
cu prefacându-se să excutează titlurile naftudului.
Probabil că Papa te-a sancționat, ca de obicei...
oh!... L'ora del Barrabà. Turburie să fie trolling...
Seose cartea din reft n' se apropie de birou nașforas.
Pavel sfârșea închiderea nușarilor în placuri.

- Cum stăm cu transfigurarea prin frances.
canisul n' ortodoxie? ntrebi el gambic. După
Y Froneti, Bulgakoff, n' după Bulgakoff ^{manțara} conten
platină icoanelor byzantine. În cele din urmă
memorizarea acatistului și participarea în
duhul sfânt n'a elozar și "Dumnezeu Balaza". Un
adversat record, void,
Vorbi tot hîngul cu un sarcasam placid și recunosc.

- A rămas tot anti-semit, surâse ea prindere
în sechi.

- Oare? Mustin unde regi antisemitismul
în duelul meu cu tomismul, icoanele și irasabile
elozar. Fapt est ~~est~~ manile religioase din
ultimul tiup au zbutit să mă deparțeze statomic
de creștinism. Mai ales de creștinii convertiti:

- Asta resemnă anti-semitism, repetă ea
antata și nu fășile intermen mai acerb.

- Escaparezi. Pui și simplu nu cu tu
convertire asta etot. Sau, în o caz nu cu

eficacitatea sau sensul unei convertiri cerebrale,
a la maniera Papini sau Jean Cocteau, forse
idiotice și semnificative zapătelii în care anunțuri
semeni iubesc să se montesc. Desigur, ota nu crezi,
e ușor de înțeles aceasta, deși cum nu crede nici
chief...

201

- I-ai spus și lui asta?

- Nu direct, ci prin inferență, cum se
obținunează în științele democratice. Desigur,
ca să i-o spun direct, ar trebui să am destule
fise domedinde; și ca singura convertire la
propriei se petrece numai prin profetism și
mesajii apostolice sau, cel puțin, printre personalități,
religioasă extraordinară, în Sf. Xarier, sau Francis,
sau L.V... Dar nu prin societăți ortodoxe și ceramici de
Pugatione cu ceaiuri săptămânale.

- Eu sunt streinat de el.

- Etim. Pseudo-convertirea glorie și simfonie
auto-sugestie. Intr-o zi, undeva în Italia, probabil
dună remarcabilul desigur comun turisticilor,
te-ai trezit cu o dubioasă nevoie de autoritate,
polivalentă și tricoloră autoritate: morală, epi-
rituală, ^{socială} metafizică.

Felicia începu să râdă cu toată bunăvoia, trăindu-
dusele ferată pe fațetele din fața vizuală.
Parec o primă ontuneentă într-o legătură cu se-
părea lui Nicodan, antrenându-se serios și solemn
într-o discuție idioată.

- De stupizi sunt cei amatori, râde
Felicia, și ea psihologie stăle comparate, cu
câ accept să te asculți contradiu. În loc

să schimb toată noastră discuție altceva. Căci
reunom discuția stă e instructivă, tot așa spune
și Papa: „Înici e ^{un bibliotecar} ~~bibliotecar~~ ca să se stabilească la o singură bibl. „Nu e
amuzant?”

202

Rădă și e privă ferită cu la birou, Înici e
aspu dar fără firete, asta e tot; se lasă prins în
toate cursule. în carile rutied: în discutarea dreptului
la prostituție, în literatură, în critica modernă, în
apologia performențelor — căci ca pe Vibelou în toate
cursule. Pănuș Înici...

— Să discutăm mai bine prezenta stăle aia
la un ceas stat de reotisi mult; eies de zel
bibliografic sau raft preconcepț al unei perite
minore?

El eș reapiță celomul și zămbetel de gigant ostil.
Domnigara pierde prin prea multa ocredere în sine. În
pied la puncte în primul nouel, dar ea e Knock out
la al doilea. Zămbi tot mai multa mit, pământul
răspunsul și cântându-și amuzată buzunare.

— Ai găsit sticluta cu cloroforae pentru perfar
— marea raftului? întrebă ea dezamăgita că nu l-a
întat ndeagur.

— Ce păcat eș mulți refarci garderoba literaturii
politiste, vorbi el și și ridicându-și ochii și ravaluind
linistit, fără surprize și fără teamă, ca pe un robot
electrizat dar izolat în caucine. Vei afla astfel
că nimeni nu uzează clorofore, now a days. Ca să
concurezi pe Edgar Wallace, trebuie să uzezi.

Ești atât de bună să-mi dai volumul pe care
te vamezi? Și vei recita îndată toate toxinele
uzate de criminali și elopatori în ultimii ani.

"Azi"
medieval
10/12

203

1.

Victorii.

Fără sens, fără început și fără sfârșit, zădărnice, — aceasta e. Lenă și spaimă; nimic altceva, ca și cum totul s'ar fi întunecat deodată. Aburi, boală, ca și cum ceva s'ar fi sfârșit. A fost; ceva legat de mine, care mă purta, o cale pe care mă obișnuisem a merge. Probabil că aceasta e: sfârșitul. Și deși Anna e numai o vitrină cu păpuși, sau numai fantezie, oricum: a fost cu mine, și acum nu mai e. Cugetare.

Dacă ași scrie un tratat asupra metempsihozei, ar ~~putea~~ dovedi că nu e necesar să presupunem o serie de vieți. Metempsihoza se verifică într-o singură viață. Căci de fapt nu există asemenea lucru "o viață"; termenul e de sine contradictoriu.

Fiecare începe prin a fi mormoloc, și încă pe două scări paralele. Din întâmplare, una din scări - trupul - e continuă, și fiecareia îi e dat să-i ajungă marginea: moartea. Cealaltă scară se oprește pe o treaptă, între unsprezece și cinsprezece ani, și de acolo omul începe să se învântească pe loc. Altă cugetare.

Revenind la metempsihoză, așa spune că acum sunt cuprins de spaima lăncedă a cadavrelor (metaforă) și de lena de a mă naște din nou. Sau, invers: lena mor-tului și spaima de a învia. Cugetările mele au virtuți algebrice; sunt valide oricând și stabili termenii. Adevăruri universale: unul e egal cu unul, ens cu non-ens, pozitiv-negativ, alb și negru, roșu și negru, etcetera....

Încetinează pasul în fața rotondei și alege strada mai puțin luminată, umbre-toare și pustie. Anna a fugit de mine.

Încercă să aplaude consecințele, dar le în-
țelege desdată jalnice, mutilate, insigni-
ficante. Anna n'a fost un obstacol, as-
menea celeilalte. O jenă, o mustrare pentru
vacanța lui morală, atât a fost. Stănge-
ră numai în gânduri, și desguștă retro-
spectiv demnitățile lui masculine, când
revizuiă dialogurile și gesturile, le pătun-
deă mediocritățile lor exasperantă, reputa-
lor de a comunica intenția, frauda. Dar
aceasta a fost tot; reproșuri minime, o
suspendare provizorie între soluții vigo-
roase și compromisuri, apoi o rafală
de gânduri streine, un fălăit nepă-
sător - și iarăși calmul lui mahmur,
resemnare taciturnă mascându-i soliloquiul.
E inutil să mă mint. Anna n'a fost
niciodată mai mult. Și nu e vina mea;
am încercat să iubesc și dacă m'ar fi
ajutat, poate așa fi iubit'o. Dar femeile
nu știu cum să ajute dragostea; ele pot

266 4

nu mai s'o primească sau s'o respingă,
s'o suporte sau s'o prelungească - dar ele
nu pot naște dragostea, nu pot cel puțin
în sufletul meu. Femeile procedează
o seducere a genului, o seducere bună
pentru oricine; ele ignoră specia, varia-
tatea, excepția. Bărbații fiind sentimentali
și brute, instinctul feminin năzuiește să
satisfacă aceste două valențe. Și, de fapt,
izbutește; chiar cu anumiți civilizați;
dragostea e un anestezic sigur al oricărui
spirit critic, al orgoliului intelectual,
al sensibilității artistice, al oricărei
funcțiuni ce depășește bruta sau sen-
timentalul. Dar mă pot lăuda că instin-
ctul acesta bon pour la bête, nu
mă păcălește. Am încercat să
desprind din sufletul Annei altceva,
mai vast, mai coerent, mai specific
- un sentiment care să încălzească ciace

e încă înghețat în sufletul meu, o pasiune
fără fum și fără intoxicări, o pasiune
pleneră și autonomă, în care și
spiritul și carnea se întrepătrund ca
într-o vîrgină de marmură (evident,
metaforă). Epuări; nu e vina ei, nici
a mea. Amândoi suntem acum liberi.

Se ghicește deodată umilit de lăși-
tatea soliloquiului, umilit ca orice bărbat
care își amintește o dragoste depu-
șită, oricare dragoste. Știe că va uita
repede; dar acum nu a uitat. Se vi-
zualizează limpede, surprinzător de sen-
timental și cabotin, un actor prost
și înfundat, cum sunt toți bărbații.
Același, cum sunt toți ~~bărbații~~ ceilalți;
cabotini sentimentali. Nu rezistă nici-
unul. Și apoi revelația degradării,
întunecată deșteptare din halucinație,
foamea de singurătate, de muncă. Re-
trăirea mnemonică a dragostei — sau

breviarul ascetic al umilintelor și ru-
șinărilor bunului păgân. Căci nu se
află bărbat pe care să nu-l rușineze,
să nu-l scârbească și să nu-l iusulte amiu-
tirea tropismelor lui de mamifer
trist și obiect; dragostea lui. Și femeile,
cu incontestabilul lor bun simț, cunosc
aceasta tot atât de bine ca și bărbații.
Deaceia teama lor de sfârșitul dragostei,
de finalul halucinației, teroarea sub care
așteaptă epuizarea 'catalizatorului'....

Țu pipăie buzunarele căutând pa-
chetul cu țigări. Una singură, — și o apri-
de tristătat desdăta, fără motiv, și când
zvârl chibritul s'ar fi spus că zvârl o floare
presată cu amintiri. Se miră de neașteptată
această volte-face în romantă și nenoroc.
Umblat gol, nu minut, mai multe, apoi
se scutură; tristete, negură grea; probabil

vreun parazit subconștient, vreo naivitate
 refulată, cum ai spune d. Gerbea. Ima-
 ginea dlui Gerbea e reconfortantă și stenică.
 Pripește pasul. Strada o cunoaște, deși
 nu-i știe numele. El va duce chiar
 napoia casei; a trecut-o de nenumă-
 rate ori în anii colegiului. Acestea
 s-au petrecut de mult, îndușător de
 demult, pe când citea pe Novalis și
 Plutarch. Până ce, într-o noapte, pe
 aceeași stradă, s'a trezit întrebuându-se:
 la ce bun? la ce bun Plutarch? și
 Novalis? la ce bun orice, oricine, de
 oricând? Întrebări idioate, dar biceșnic
 de reale, de concrete, împotriva cărora
 îi era peste putință să lupte. Ar fi
 vrut să-și dispetuiască biblioteca de
 antichități, dar ea rămânea intactă,
 inutilă și stăgenitoare. Ultima dată
 când s'a întrebat: la ce bun?, a

răspuns inspirat : tocmai ca să pot
 renunța la ea. Dar ^{și} răspunsul acesta
~~s'a întâmplat~~ ^{a fost dat} de mureș. Pentru Pavel,
 majoritatea evenimentelor care îl
 implicau se petrecuseră supărător
 de demureș, necutând astfel de a-l
 mai implica. Pe Anna o iubise de
 mureș.

... Și totuși, dacă ea ar fi priceput
 ceva, cât de puțin, din ceiace sunt eu.
 Dar pentru ea ~~se~~ au fost Faust, o
 formulă alegorică, un mit, sau poate
 numai un voinic sportiv și vagabond.
 Sau poate nici atât. Nu sunt naiv și nu
 afirm că știu ce au fost eu în
 sufletul Annei. Nu știu nimic, cum
 nu știu nici despre mine. Ts, ts, ts!...
 Iată un agreabil scepticism, un perso-
 -nagiu în căutarea de autor, Proust
 și Pirandello, și altul, altul. Curaj

Paul, ești băiat cetit, poți mima
 mulți eroi interesanți și bizari, poți
 juca în orice complex modern... Scurpă
 și-ți încordează mușchii ca și cum s'ar
 fi pegătit de ceva. Apoi poți să iei pasul.
 E inutil să-ți pierd vremea cu cenzura
 gândurilor parazite. Le las să vină,
 nu te prind și nu dau rod. Adevă-
 rul e că știu cine sunt, știu mai
 ales când sunt eu unul adevărat
 născut iar nu făcut - și când sunt
 simplă scoică radiofonică prinzând
 unde și emitând nostalgii ce nu-mi
 apartin. Când citesc, când răspund la
 întrebările lui Jerbea, când lucrez
 pentru chief, când am pierd vremea
 cu meu manifest - nu sunt eu. Apuc
 cea dintâi mască ce mi-e la îndemână,
 și mă port cu reactivitatea ei specifică.

Dar câteodată, sunt eu însuși, apariție
fulgurantă și instantanee care mă copleșe-
te, mă transcend. Dansul, de pildă
Însingurat, și nu-și controlează reflexele. Strada
e pustie, întunecată, rece. O mânie tristă
și săgalnică îl ispiteste; - să-și amintească
de dans acum...

Salturile nu mai sunt prodigii gimnas-
tice, ci răzgînări împotriva adevărului
mahmur, legea. Simte o structură nouă,
trănată lăuntric și totuși atașată unei
structuri dinafară, vaste, nevăzute și
atotcuprinzătoare. Bratul lui desprins
de pământ și ridicat lin, armonios, parcă
urmăriind o dâră perfectă trasă aerian,
nu reproduce fizica zvârlirii discului, ci
poarta sorii. Respirația se dilată, difuză
ca o aureolă, și simte deodată că nu
mai răsuflă el, ci un vîrș adormit,
puternic și blând, om sau munte sau
nălucă. Pieptul se desfășoară, umerii

se înalță, soldurile cresc, fiecare muschiu, fiecare senzație crește halucinant; încercarea să se pipăie, și degetele ritălesc trupul ca mai înainte, dar departe, în dreapta sau în stânga, dar mult mai departe. Ascultă comanda aceia stranie, și cu fiecare mișcare nouă descoperită, un fior îl străbate, trăgnet. Ar voi să ducă mai departe cercetarea, să încerce pași noi, salturi mai ațegătoare, notunziuni negândice - dar vrerea îi e robită, și nu poate decât ascultă imboldul.

Când s'a desteptat din dans, în prima noapte, a crezut că e betie sau betie ritmică. Cu timpul s'a învățat să-și păstreze mintea deșteaptă - și atunci se avea, se regăsea, un Pavel cu înțelegere vertiginoasă, cu suflet de zen, cu vreri cosmice. Acela sunt eu, iar restul timpului sunt un molusc polimorf.

infinitesimal. Restul timpului sunt
cu Pavel sarecare. Iar uizeriile mele
și victoriile mele sunt ale tuturor,
sunt anonime, și câteodată pot fi
impresionante, căci și sfintii sunt ano-
nimi, iar decile mei multe ori sunt
simple drame cotidiene, simple explozii
biologice, asta sunt. De ce mi'as vrea revoltă
împotriva lor? Ce au ele de a face cu
mine? Ce are Anna, sau chief, sau
Dor, sau oricare altul cu care schimb
două mii de cuvinte gilnic și pocotesc
că le sunt prieten, sau slugă, sau dușman?
O voluptate virilă, aspră, stenică, îi
topeste sufletul. Se lasă purtat de
taina lui. Mubla singur.

O hotărâre de viață, să pună capăt
bărbătește marasmului și zeblemelii care-l
moresc în fiecare dimineață, îl poartă
pe drumuri zadarnice, îl depărtează

de hotarele lui. Un sentiment plenas si
juvenil l-a străbătut, noian de pormiri
insurgente si furtunatece; fecit! fecit!
Încercă să precizeze, să se reamălească, dar
bratele nu pot cuprinde aluziile acelea
tineide, subterane, instantanee, scipiri
de semnale de pe toată geografia lui
interioară. Atripe, entuziasme; arena
magnifică si fantastică, sufletul lui,
trecutul lui murlat si desfășurat ca pe
o scenă, si din toate părțile semnale
incendiază si apoi se sting, buchete de
licurici electrice aprinzându-se tot mai
vertiginos, tot mai fantastic, până ce
viziunea întreagă ajunge un scipăt,
o chemare photica, reverosimil polar.
O sărbătoare olimpica, sărbătorirea
libertății lui. Bucuria îl coplesește,
si umblă aproape fricos, temându-se

Să nu-și descopere comornicul celor cari
ar fi putut trece pe stradă. Gândurile
sunt încă răspăimântate de izbucnirea
aceasta din adânc, gândurile de toate
zilele, mohorâte și ironice.

Schingiurile și toate reproșurile steri-
lității, critica neîndurată împotriva
lenei și egoismului - au fost inutile.

Mă biet eu ca al fiecăruia, mai
puțin rustic, mai puțin bestial,
căruia profesorii și idoli îi făceau
reproșuri. Și eu îmi făceam reproșuri.

Ca și cum simplul de a trăi, de a
mă simți viu și întreg în haosul
acesta de roboți - n'ar fi el însuși
o victorie înmărmuritoare, unică,
vrednică de admirat asemenea
scarelui. Simplul fapt de a fi

Pavel Anicet, de a rămâne Pavel
Anicet în pofida cântărilor pe cari

mi le-am scris, în pofta lucrurilor
pe care mi le-am împlinit. Ca și cum
viața n'ar fi deajuns, a fi viu, viu
și întreg.... S'ar fi felicitat, s'ar fi
îmbrățișat bărbătește. Anicet. Pavel
Anicet. Am rămas recunoscător dealun-
gul tuturor campaniilor, tuturor
actelor infame sau mediocre, față
a uia sinucide, sau a uia converti, sau
a uia însură, sau a uia slega la
muncă de brută cerebrală și a
scrie cânti... Triplul îi era o scaică
fermecată, și toate undele prînse în
anii lui de prin țări și peste mări,
răsman sevea, în adâncul nebăn-
it de nimeni alt, în care dragostea
nu se poate coborî, înțelegera nu
poate lumina. Nici mama, nici Dan,
nici Anna nu pot ajunge atât de

departe. Sunt ale mele, or oricât de
ninet aş vrea să le înstrăinez, nu pot.
Rămân cu mine, aşez cu Tănuşii,
mă mir, mă respăimânt, câteodată
mi-e teamă că am rămas atât de
singur, numai cu mine şi cu amir-
tirile mele - dar nimeni nu se poate
coborî, nimeni nu le poate lua. Cât
de multe, de ~~inefat~~ inefabile, de
străvezii şi totuşi reale, concrete, realitate
alături de care realităţile celorlalţi apar
zădărnici.

